

Liên Lạc

Tiếng nói của Hương Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Chúc Mừng Năm Mới

X
u
â
n
C
a
h
T
h
ì
n

2000

Bộ mới - Số 33

Phát hành tháng 01-2000

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

BAN SÁNG LẬP

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

BAN PHỤ TRÁCH

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tĩnh
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thương
Mai Xuân Tý (Con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số :
XUÂN, HẠ, THU, ĐÔNG

Bài vở, thư từ xin gửi về
NGUYỄN TRUNG THOẠI
6362 Westbury, Montréal
P.Q. H3W - 2X3 Canada

Hình Bìa

Tết Canh Thìn

MƯỜI THƯƠNG

Tặng Liên Lạc

Một thương tên gọi của Nàng,
Cái tên Liên Lạc chứa chan ân tình.
Hai thương vóc dáng xinh xinh,
Không gầy, không mập, năm sinh bốn kỳ.
Ba thương ăn nói khó bì,
Lời văn dí dỏm, thơ thì khỏi chê.
Bốn thương hình ảnh thấy mê,
Hậu sinh, tiền bối đề huề bên nhau.
Năm thương tình cảm dồi dào,
Vui buồn chia sẻ, ngọt ngào quanh năm.
Sáu thương không ngớt hỏi thăm
Tin tức hướng đạo bắc nam bán cầu.
Bảy thương kỷ niệm nhớ lâu,
Khi vui sum họp, khi sầu chia ly.
Tám thương hướng dẫn thiếu nhi,
Cả thanh lẫn tráng bước đi trên đời.
Chín thương giúp ích khắp nơi,
Hy sinh, chịu khó, xây đời thanh cao.
Mười thương chung thủy Phong trào,
Lời hứa hướng đạo đời nào dám quên.

Nôm na ghép mấy vần trên
Để tặng Liên Lạc, Nàng Tiên giáng trần.

Hoàng Hội

VIỆT-NAM

Chúc Mừng

*****

Nhân dịp Giáng-Sinh
Năm Mới Dương-Lịch
Xuân Canh-Thìn
Kính Đền Thế-Kỷ XXI

Chúng tôi xin kính chúc Quý Trưởng Cao-Niên
Các Trưởng trong Hội-Đồng Trung-Ương H.Đ.V.N.
Các Trưởng thuộc các đơn-vị Hướng-Đạo Việt-Nam
Các Thân-Hữu và Độc-giả Bản Tin Liên-Lạc
Cùng với Quý Bửu-Quyển

**Được Dồi Dào Sức Khỏe
Một Cuộc Sống Thật Đầy Đủ Ý Nghĩa
và Trãi Rộng Tình Thương.**

Ban Phụ-Trách Bản Tin Liên-Lạc
Kính Chúc

Số Tay Cuối Năm

.....

Thay vì đảo to búa lớn, ghi là Số Tay Cuối Thế Kỷ như một số báo khác, Liên-Lạc tự biết thân phận, chỉ xin khiêm nhường như những năm trước, ghi những cảm nghĩ cuối năm và một vài ước vọng bình thường trong Năm Mới : Năm Canh-Thìn.

Cũng đã chín năm vui buồn với bạn đọc, một thủ Bạn Đọc đặc-biệt, không giống ai, vì Liên-lạc là nơi gặp gỡ giữa độc-giá và anh em trong Ban Phụ-trách cũng như những người đóng góp bài vở với "Sự Khoan Dung" và tôn trọng lẫn nhau trong tinh-thần Yêu Thương Hưởng-đạo.

Chúng tôi vẫn quan niệm làm báo (hay Bản Tin cũng vậy), nhất là báo Hưởng-đạo, Hay hay Dở còn tùy khả năng của người chịu trách-nhiệm, và lòng yêu mến, quan tâm của độc-giá. Nhưng chữ TÍN là điều không thể xao lãng, chữ Tín trong nội-dung, là đi sát với chủ-trưởng đã nêu, không vì lý do gì khiến phải "Lách" cho phù-hợp với "Số Đông". Chúng tôi còn lưu-tâm chữ Tín trong điều-hành, là giữ đúng chu-kỳ ra đời mỗi Bản Tin Liên-lạc. Giữ đúng được hai điều đó là giữ được độc giá, mà độc-giá có "Thích" thì tờ báo mới có cơ-hội tồn tại và lý-do đứng vững.

Ngày trước, có người "vô duyên" đã than : ... " *Bất thang lên hỏi Ông Trời,*

Lấy tiền cho ... (ai đó) có đòi được không ? "

Tiếc thật ! một lần lên gặp được Ông Trời là một lần khó, khi gặp được, sao mà chỉ hỏi một câu quá dễ như vậy ? Nếu là tôi, tôi chỉ xin hỏi 2 câu , hai câu rất ngắn để kính xin Trời cho biết ra sao : Câu thứ Nhất là đến khi nào Dân-Tộc Việt-nam chúng tôi hết khổ-khó, có được Tự-do Dân-chủ để đồng-bào chúng tôi sớm hưởng được một đời sống no ấm (Chúng tôi không dám mơ ước giàu sang). Câu thứ hai là khi Quê-Hướng chúng tôi có Hoà-Bình thật-sự rồi, tạo cơ hội cho anh chị em Hưởng-đạo Việt-nam chúng tôi tổ-chức "Một Cuộc Họp Bạn " thật vĩ-đại ở Bạch-Mã (Cầu-Hai, Huế) quy tụ anh chị em Trung, Nam, Bắc và Hải-ngoại cùng nắm tay nhau hát bài *Chung một Niềm vui*. để thắt chặt thêm tình thương yêu Hưởng-đạo.

Vậy, sắp bước sang Năm Mới, Thế-kỷ Mới, xin anh chị em cùng với chúng tôi chung sức Cầu-nguyện cho hai Ước-Vọng trên.

Chúng tôi rất cảm kích lời của Tr. Trần-Hoàng-Thân, Liên-Đoàn-Trưởng L.Đ. Ra Khởi, đôn-vị nhận trách-nhiệm yểm-trợ Trại Cát Vàng 2 mùa Hè vừa qua ở Bắc Ca-li, trong một buổi sáng chào cờ, Tr. Thân nói :..... "Chúng em rất cần sự có mặt của các Anh (Hưởng-đạo Trưởng-niên), dù các Anh sinh hoạt dưới hình thức nào : Họp Bạn hay chỉ xuất hiện trong những buổi chào Cờ... Tất cả những sinh-hoạt của các Anh đều là những niềm khích-lệ, những tấm gương cho những đoàn-sinh đi sau noi theo. Các Anh như bóng cây cổ thụ che bóng mát cho chúng em. Những ý nghĩ cho rằng "Các Ông Già đi chỗ khác chơi" là không thể nào xảy ra trong Phong-trào Hưởng-đạo Việt-Nam ". Ý nghĩa thay lời xuất phát tự tâm của một Trưởng còn rất trẻ !

Hưởng-đạo Trưởng-niên V.N., trong đó có các Trưởng từ 25 tuổi trở lên, đâu phải toàn là các Ông Già ? Có những Ông Già nhưng tâm hồn lại rất trẻ (và ngược lại !). Đến đây, tôi nhớ lại câu hát của TCS. trong bài "Hạ Trắng" :

"Áo xưa dù nhàu, cũng xin bặc đầu gọi mãi tên nhau ..."

Thưa Quý Trưởng,

Trong Phong-trào H.Đ. chúng ta, khi đang còn ở trong nước (trước 1975) cương-vị của vị Hội-Trưởng rất quan-trọng, nhất là trong nhiệm-vụ giao-tế và quản-trị , tiếp đến là vai trò của Tổng Ủy-Viên, vị này mới thực sự là người trực-tiếp điều-khiển và ảnh-hưởng đến sinh-hoạt của các anh chị em Hưởng-đạo-sinh khắp nơi trong nước. Không kể đến các Trưởng Tổng Ủy-viên của các Kỳ (như Bắc-Kỳ, Trung-Kỳ và Nam-Kỳ thời Pháp thuộc). Ở đây, chúng tôi muốn nhắc đến các vị Tổng Ủy-viên của nước Việt-Nam " *Đã Qua Rồi* " như : Tr. Phan-Như-Ngân, Tr. Tôn-Thất Dương-Vân và Tr. Nguyễn-Hữu-Mưu.

Là hậu-sinh, chúng tôi muốn nhắc lại công-trình của những Trưởng Tiên-Bối ấy đối với Phong-trào, những kỷ-niệm mà những Trưởng ấy đã lưu lại cho đàn em. Một mình chúng tôi không thể nào thực hiện được, cần phải nhờ đến sự tiếp tay của các Trưởng xa gần, nhất là các Trưởng thế-hệ trước. Trưởng Phan-Như-Ngân thì cũng đã có nhiều người biết và nhắc đến, một số báo-chí Hưởng-đạo ở hải-ngoại đã viết hoặc chính Trưởng Ngân kể lại, vì Trưởng Ngân đã có gần 20 năm gần đây sinh-hoạt chung với chúng ta, riêng hai Trưởng Tôn-Thất Dương-Vân và Trưởng Nguyễn-Hữu-Mưu thì chúng tôi không có gì, hoặc có rất ít.

Vậy, chúng tôi khẩn thiết xin Quý Trưởng (hoặc thân-hữu) gửi về cho chúng tôi những bài viết ghi lại những kỷ-niệm, những hình ảnh liên quan xa gần đến 3 Trưởng nêu trên. Nếu là những hình ảnh quý, hiếm, chúng tôi xin mượn, gìn giữ cẩn trọng, làm cliché xong chúng tôi xin hoàn lại như nguyên giao, vì chúng tôi biết đó là những "của gia bảo" (ngôn-tử của Tr. Tôn-Thất-Thiện).

Trước thềm Năm Mới và cũng bước sang Thế Kỷ Mới, chúng tôi xin kính chúc Quý Trưởng, Các Thân-hữu , là những độc-giá quý mến - cùng Bửu-Quyển - một Năm Mới nhiều may mắn, một cuộc sống đầy ý nghĩa và chan hoà Tình Thương.

Liên-Lạc

TỔNG LƯỢC LỊCH SỬ

NỮ HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Trần Bạch Bích

Liên Lạc : Sau khi L.L. #31 phát hành, nhiều độc giả biên thư và yêu cầu cho biết Lịch sử Nữ Hướng đạo Việt Nam. Liên Lạc đã yêu cầu Tr. Trần Bạch Bích và được đáp ứng.

Xin thành thật cảm ơn Tr. B.Bích và Tr. Mai-Liệu.

I.- THỜI KỲ MỞ ĐƯỜNG.

1930 – 1936 :

Người đầu tiên gia nhập H.Đ. làm Bầy Trưởng Sói Con tại Hà-Nội là chị Lê-Thị-Lựu (họa sĩ, sau thành hôn với Trưởng Ngô Thế Tân, qua đời năm 1986 tại Pháp). Tiếp đến chị Thái Bá Lộc (phu nhân anh Thái Bá Lộc, Đạo-trưởng Đạo Kiểm Hồ, Hà-nội), chị sáng lập cơ sở, cung cấp đồng phục và dụng cụ H.Đ. cho miền Bắc.

1937 - 1940 :

Chị Ngô Thị Chi là người đầu tiên gia nhập Nữ H.Đ. trong đoàn Nữ H.Đ. Công giáo Pháp tại Hải Phòng (1936-1937) – Đoàn Nữ H.Đ. tiên khởi Bạch Liên (Sen trắng) thành lập tại Hà-nội do chị Nguyễn Tâm Đan (đồng phục : áo dài VN và quần trắng, khăn quàng mẫu lá sen, nón lá VN). 1938 – Đoàn Nữ H.Đ.V.N. Công Giáo thành lập tại giáo xứ Hàm Long (Hà-Nội) do linh mục Depaulis Hương và chị Nguyễn Quảng (Trần Thị Sá) làm Đoàn trưởng (đồng phục theo Nữ H.Đ. Công Giáo Pháp).

Cả hai Nữ đoàn trên chỉ hoạt động khoảng 9 – 10 tháng rồi tự động giải tán. Trong giai đoạn này không thấy có Nữ Bầy Trưởng Sói con.

1941 – 1945

Phái nữ tái xuất hiện trong hàng ngũ Bầy Trưởng Sói con, tuy còn rất ít. Hai chị Nguyễn Thị Nghiên (Thanh Hóa) và Trần Bạch Bích (Hải Dương) là hai nữ Bầy Trưởng

đầu tiên được cấp bằng Bạch Mã (1943-1944). 1943- Một Nữ Tráng Đoàn VN thành lập tại Hà-nội do chị Meyer May, Ủy viên Nữ H.Đ. Thế Tục Pháp, gồm các chị Phạm Thị Thành, Trần Hữu Ngọc (Trần Thị Khang), Phạm Biểu Tâm (Tôn Nữ Tuyết Lê), Nguyễn Thị Xiêm, Huỳnh Bá Đường (Tôn Nữ Thị Giàu), Trần Thị Mai . . . Một khóa huấn luyện Nữ H.Đ. do chị Meyer May hướng dẫn (1943). 1945- Các biến cố chính trị (và nạn đói tại miền Bắc) làm ngưng trệ sinh hoạt và gây khủng hoảng trong hàng ngũ H.Đ.V.N. Trong giai đoạn này các nữ Bầy Trưởng Sói con được hướng dẫn bởi các Ủy Viên Ngành Ấu của H.Đ. Pháp là các chị Chauvet (Nam), Chenevrièr (Trung), Schlemmer và Rivoalen (Bắc).

1946 – 1950 :

Vì đại khủng hoảng chính trị trong nước, tiếp đến chiến tranh Việt-Pháp, H.Đ.V.N. đình chỉ mọi sinh hoạt tại Bắc và Trung. 1947 – Tại Saigon, H.Đ. phục hồi sinh hoạt, chị Ngô Thị Chi thành lập một ấu-đoàn Nữ H.Đ.V.N.

1950 – 1952 :

Cuối năm 1950, một số Trưởng kỳ cựu vận động tái lập H.Đ. tại các vùng “quốc gia” từ Bắc vào Nam (Hà-nội – Huế). 1952- Tráng đoàn Bạch-Đằng thành lập tại Hà-Nội do Trưởng Trần Trung Du, kết hợp cả hai phái nam và nữ. Toán Nữ Tráng có chị Phạm Thị Thân, Trần Thị Năm và Lê Thị Thục (về sau tham gia Hội Nữ H.Đ.V.N. thành lập tại miền Nam).

II. THỜI KỲ HÌNH THÀNH

1953 – 1954 : Khởi xướng và phát động.

Tháng 8-1953, Hội nghị Trường H.Đ.V.N. (nam H.Đ.) nhóm họp tại đồi Tùng Nguyên, Đà-Lạt (do Trường Trần Điền triệu tập, dưới hình thức một Trại Họp Bạn Trường H.Đ.V.N., có thêm phần ôn luyện và hội luận) : Trường Mai-Liệu đề nghị thành lập Nữ H.Đ, lý do là danh xưng H.Đ.V.N. phải bao gồm cả hai phái chứ không dành riêng cho phái Nam. Đề nghị được đa số tán đồng và hội nghị trao cho Trường Mai-Liệu đảm trách việc thực hiện. Hai Trường Nguyễn Chử và Nguyễn Xuân Long nhiệt liệt hưởng ứng và tự nguyện phụ giúp trong việc thành lập các đơn vị Nữ H.Đ. tại Saigon và Hà-nội.

Ít tháng sau hội nghị, Trường Nguyễn Xuân Long thành lập Thiếu Đoàn Mê-Linh tại Hà-nội, do chị Nguyễn Thị Thục làm Đoàn Trưởng (sinh hoạt cho tới tháng 8-1954 khi đất nước bị chia đôi do Hiệp định Genève). Tại Saigon, Trường Nguyễn Chử mời chị Ngô Thị Chi (sau là phu nhân Trường Nguyễn Hữu Mưu, Tổng Ủy Viên Hội H.Đ.V.N.) phụ trách Nữ H.Đ. và thành lập Thiếu đoàn Nhị Trưng do chị Lê Thị Tân làm Đoàn Trưởng.

1955 – 1958 :

Tiến tới sự thành lập Hội Nữ H.Đ.V.N.

1955 – Thêm một số nữ đoàn Thiếu và Ấu ra đời tại Saigon. Cuối năm 1955, chị Ngô Thị Chi từ chức.

1956 – Các Trường Nữ H.Đ. thường chạy tới Trường Trần Trọng Lân (Đạo Đông Thành, mới thành lập). Các đơn vị nữ đăng ký Đạo Cửu Long và Đông Thành. Đa số Trường và đoàn sinh đều là con cháu các Trường của nam H.Đ. hoặc là chị em của nam đoàn sinh các đạo ở Saigon. Các nữ Trường tự động tập họp các em, đọc sách H.Đ. và học của Trường nam chút nào thì dạy cho các em chút ấy, không được dự các khóa huấn luyện, hoạt động không có chương trình duy có được đóng niên liễm và bảo hiểm cho Hội H.Đ.V.N. (nam) mà thôi.

1957 – Sau cuộc viếng thăm H.Đ.V.N. (cuối năm 1956) Tr. Padolina, Ủy viên đặc trách Á-châu Thái Bình Dương của văn phòng Quốc Tế Nam H.Đ. đã liên lạc với Văn phòng Thế giới Nữ H.Đ. để thông báo sự hiện hữu của các đơn vị Nữ H.Đ. trong Hội H.Đ.V.N.. Do đó Văn phòng Thế giới Nữ H.Đ. báo tin trước hai tháng cho Hội H.Đ.V.N. là sẽ cử chị Mildred Mode, Ủy viên Lưu Động miền Thái Bình Dương tới Việt Nam để giúp Nữ H.Đ.

Nhận được tin này, Hội Đồng Trung Ương nhóm họp và cử Trường Trần Bạch Bích lúc đó đang làm Ủy Viên ngành Ấu Châu Gia đình, phụ trách Nữ H.Đ. và đón tiếp chị Mode. Tháng 2-1957, chị Mildred Mode tới Việt Nam được tiếp đón long trọng. Trong buổi họp với H.Đ.T.Ú./H.Đ.V.N., chị Mode có nhấn mạnh vấn đề Nam, Nữ H.Đ. hoạt động riêng biệt. Sau cuộc viếng thăm của chị Mode, tiếp đến Đại Hội Đồng của Hội H.Đ.V.N., hội nghị đã thảo luận sôi nổi về vấn đề Nữ H.Đ. và đề nghị của chị Mode rồi quyết định :

-Các đơn vị Nữ H.Đ. tách ra khỏi Hội H.Đ.V.N.

Ý chí cương quyết của các Trường đơn vị nữ làm chúng tôi vững tâm tiếp tục hoạt động đồng thời mời các vị cảm tình viên (đa số là Trường nam H.Đ.) và các cựu Nữ H.Đ. cộng tác với chúng tôi để thành lập hội Nữ H.Đ.V.N. Các trưởng Mai Liệu, Vũ Thanh Thông, Nguyễn Xuân Long, Nghiêm Văn Thạch và ông Hội Trường H.Đ.V.N. Trần Văn Thân được mời vào ban cố vấn để soạn thảo quy trình, nội lệ, vận động tài chánh v.v... Tháng 9, Trường Mai Liệu sau khi tham dự Hội Nghị Thế Giới Nam H.Đ. và khóa huấn luyện tại Trại Trường Gilwell Park, đã gặp chị Mildred Mode tại London và được mời tới văn phòng Thế giới Nữ H.Đ.. Trong cuộc hội kiến, Trường Mai Liệu đã tường thuật những diễn tiến của Nữ H.Đ.V.N. sau cuộc viếng thăm của chị Mode cùng những nhu cầu cấp thiết của Hội Nữ H.Đ.V.N. trong giai đoạn phôi thai, nhất là sự yểm trợ của Văn phòng

Thế giới Nữ H.Đ.. Cũng trong dịp này chị Mode đề nghị một cuộc du hành nghiên cứu và huấn luyện hai Trưởng cao cấp Nữ H.Đ.V.N. và được Bà Whatcley Giám Đốc V.P.T.G. chấp thuận. Chuyến đi này do Văn phòng Thế giới và Cơ Quan Viện Trợ Văn Hóa Á Châu đồng tài trợ cho hai Trưởng Trần Bạch Bích và Phạm Thị Thân. Chúng tôi đã tiếp xúc với VPTG/Nữ H.Đ. dự trại huấn luyện quốc tế tại Foxlease và Manchester, Anh Quốc, và tại Massif Central, Pháp, dự Đại Hội Đồng Nữ H.Đ. Công giáo Pháp. Trong chuyến đi này chúng tôi đã tiếp xúc với các Hội Nữ H.Đ. Anh, Pháp, Bỉ, Thụy-Sĩ, Ý, Hồi quốc, Ấn-Độ, Miến Điện, Hy-Lạp và Thái Lan – được gặp Lady Baden Powell trong khi dự trại họp bạn quốc tế Hy-Lạp và Bỉ – tới thăm cơ sở nghỉ mát của Nữ H.Đ. Thế giới tại Adenboden trên đỉnh núi cao của Thụy-Sĩ.

Cuối năm 1958, chúng tôi đã hoàn thành tổ chức H.Đ.T.Ú. và Bộ T.U.V. Nữ H.Đ.V.N. như sau :

THÀNH PHẦN HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG:

Hội Trưởng : Bà Nguyễn Văn Tống

Phó Hội Trưởng : Bà Trương Tấn Trung

Thủ Quỹ : Bà Trần Văn Thân
(phu nhân Hội Trưởng H.Đ.V.N.)

Tổng Thư Ký : Bà Phạm Thị Tự

U.V. LL. Quốc Tế : Bà Nguyễn Thị An

THÀNH PHẦN BỘ TỔNG ỦY VIÊN :

TUV kiêm UVHL : Chị Trần Bạch Bích

UV ngành Tráng : Chị Phạm Thị Thân

UV Ngành Thiếu kiêm Đạo Trưởng Đạo Thủ

Đô : Chị Nguyễn Thị Đáp

UV ngành Ấu : Chị Trần Thị Năm

III THỜI KỲ PHÁT TRIỂN (1959-1966)

1959 : Hội được Bộ Thanh Niên VNCH chính thức thừa nhận.

Thời kỳ này là thời kỳ phát triển mạnh nhất của Hội Nữ H.Đ.V.N. vì được các vị trong HĐTU tận tâm tận lực phục vụ Hội. Đại Hội 1959 bầu lại HĐTU và Bộ TUV

THÀNH PHẦN HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG:

Hội Trưởng : Bà Phan Thị Nguyệt Minh
(Phu nhân Tr. Nguyễn Văn Thơ)

Phó Hội Trưởng : Bà Trương Tấn Trung

Thủ Quỹ : Cô Phó Thị Gia Khánh

Tổng Thư Ký kiêm UVLL Quốc Tế :

Bà Nguyễn Thị An (1)

TRU SỞ : Bà Hội-Trưởng vận động với Bộ Ngoại Giao nhượng cho lô đất trống ở phía sau bộ và trông ra đường Hồng Thập Tự, rồi nhờ công binh xây cất cho một căn nhà khá rộng để làm nơi tập họp đồng thời đặt văn phòng Hội tại đó. Sân cỏ xung quanh căn nhà này có thể tập họp khoảng 300 đoàn sinh. Chủ nhật và các dịp lễ Tết các đơn vị tập họp thật vui vẻ.

TÀI CHÁNH : Nhờ sự quảng giao của Bà Hội Trưởng và uy tín của Hội. Bộ Thanh Niên, Quân đội và cả Cơ Quan Viện Trợ Văn Hóa Á Châu (Asia Foundation), giúp đỡ nên vấn đề tài chánh được giải quyết khả quan.

HUẤN LUYỆN : Huấn luyện được chia làm 3 cấp : Sơ cấp (tương đương với cấp Sơ Luyện của Hội Nam). Trung cấp (“dự bị”) Cao cấp (“Bạch Mã”)

Thành phần tham dự :

- 1) Các vị trong H.Đ.T.Ú. được mời dự các khóa HL. để hiểu tinh thần và phương pháp H.Đ.
- 2) Trưởng phụ tá và nữ tráng.
- 3) Các thanh, thiếu nữ muốn trở thành Trưởng Nữ H.Đ.

Vì thiếu huấn luyện viên nên thời kỳ đầu phải nhờ sự giúp đỡ của một số Trưởng huấn luyện bên Hội Nam giúp : Mai Liệu, Vũ Thanh Thông, Nguyễn Xuân Long, Nghiêm Văn Thạch và Đoàn Văn Luy, là những Trưởng giúp nhiều nhất cho Ban HL Hội Nữ.

Các khóa HL. thường được tổ chức cùng chung cho cả 3 ngành Ấu, Thiếu, Tráng. Những giảng khóa căn bản như tinh thần, nguyên lý và kỹ thuật HĐ đều có thể làm chung cho 3 ngành. Số đoàn viên tham dự mỗi khóa thường là 70-80 đa số là tráng sinh. Kinh nghiệm cho biết

trước khi thành lập đơn vị ở một nơi nào nên lập một tráng đoàn hoặc ít là một toán tráng để HL cho tráng sinh trở thành Trưởng đơn vị.

ĐƠN VI : Các đơn vị Nữ HĐ. gia tăng ở Saigon và thành lập tại các địa phương như Dalat, Mỹ-Tho, Tây-Ninh v.v...

DỰ HỘI NGHỊ : Hội cử hai Trưởng Nguyễn Thị An và Trần Thị Mai dự Hội nghị Quốc tế Nữ HĐ. ở Mã-Lai.

1966 : Hội Nữ H.Đ.V.N. được tổ chức Nữ HĐ Thế giới công nhận là thành viên Tổng Hội Nữ H.Đ. Thế giới

IV. H.Đ.V.N. TẠI HẢI NGOẠI :

1975 – H.Đ.V.N. Nam Nữ hợp nhất : Sau 7 năm hoạt động rời rạc Phong trào H.Đ.V.N. đã hợp nhất hai chi Nam Nữ do Hội Nghị Costa Mesa (tháng 3-1983) thành lập Hội Đồng Trung Ương trong đó Trưởng Trần Bạch Bích đặc trách Nữ H.Đ. từ 1983. Một số đơn vị Nữ H.Đ.V.N. đã thành lập tại Mỹ Quốc, Gia-Nã-Đại và Pháp. Hiện nay các đơn vị hai ngành Thanh và Tráng bao gồm cả Nam Nữ trong một cơ cấu “liên hợp” hai phái (chứ không “hỗn hợp”)

(1) Các chức vụ khác không thay đổi

Phần ghi thêm của Liên-Lạc.

***

Sau khi đánh máy xong bài “Tổng lược sử Nữ Hướng-đạo Việt-nam” của Tr. Trần Bạch-Bích, chúng tôi đọc được thêm tài-liệu “Hội Nữ HĐVN bốn mươi năm sau” của Thiên Nga Bình Tĩnh” trong B.M., ở đoạn cuối ghi lại một số dữ-kiện có tánh cách tài-liệu, xin được trích ra dưới đây :

“ Ngày 23 tháng 6 năm 1974, Đại-Hội Nữ Trưởng HĐVN họp tại rạp Thống-Nhất Saigon, qui tụ 92 Trưởng đơn-vị đang hoạt động trên toàn quốc. Kết quả Đại-Hội đã bầu lên một Ủy-ban Trung-Uơng mới, thành phần gồm Cựu Trưởng và Trưởng đang cầm đơn-vị :

- Hội-Trưởng : Chị Lê thị-Dung
- Tổng Ủy-viên : Chị Đỗ thị Lan-Phương
- Tổng-Thư-ký : Chị Nghiêm-Loan
- Tổng Thủ-quỹ : Chị Nguyễn Thị-Tặng
- Ủy-viên Huấn-luyện : Chị Nguyễn Thị-Hai
- Ủy-viên L.L. Quốc-tế : Chị Trần-thị Thuý-Hoa
- Ủy-viên Giao-tế : Chị Trần-ngọc-Minh
- Ủy-viên Ngành Tráng : Chị Đặng Kim-Lang
- Ủy-viên Ngành Thiếu:Chị Nguyễn-t.Thu-Vân
- Ủy-viên ngành Ấu : Chị Nguyễn-thị Mỹ-Lộc

Ngày 2 và 3 tháng 11 năm 1974, một Trại Họp Bạn Toàn-quốc được tổ chức tại Công-viên Tao-Đ àn, lấy tên là Trại “Khởi Hướng” đánh dấu một giai-đoạn mới của Hội Nữ HĐVN.

Ngày 22, 23 tháng 3 năm 1975, Đại Hội-Đồng thường niên họp tại Trụ-sở Thanh-niên, số 4 đường Duy-Tân (Saigon), để bầu ra một Ủy-ban Trung-Uơng với nhiệm-kỳ 2 năm, gồm các Trưởng như sau :

- Hội-trưởng : Chị Phạm Thị-Thân
- Tổng Ủy-viên : Chị Đỗ-thị Lan-Phương
- Tổng Thư-ký : Chị Trần-Thị-Mai
- Tổng Thủ-quỹ : Chị Hà-thị Dương-Quyên
- Ủy-viên L.L. Quốc-tế:Chị Dương-thị Kim-Son
- U.V. H.L. + ngành Thiếu:Chị Đặng Kim-Lang
- U.V. Giao-tế + ng. Tráng : Ch. Nghiêm-Loan
- Ủy-viên Ngành Ấu : Chị Nguyễn Minh-Thế.

Đây là Đại-Hội cuối cùng và Ủy-Ban Trung-Uơng đã buộc lòng phải đóng cửa Hội-quán Nữ Hướng-đạo cũng như các Hội-đoàn khác không còn được phép hoạt-dộng nữa.

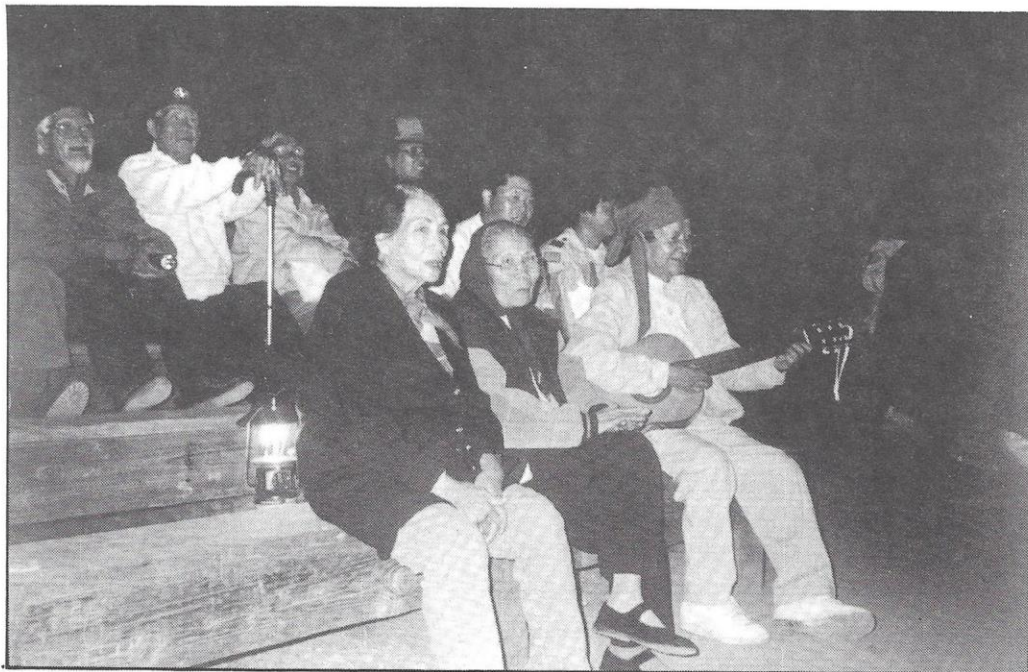
Tháng 6 năm 1975, Hội-nghị Nữ Hướng-đạo Thế-giới lần thứ 22 họp tại Luân-dôn, hai ghế dành cho Đại-biểu Nữ HĐVN bị bỏ trống trước sự ngậm ngùi của toàn thể Ủy-viên tham dự Hội-nghị. “

(Thiên-Nga Bình Tĩnh ghi)

Tiệc Mừng Thượng-Thọ Tr. Mai-Liệu. Chị Bạch-Bích đang cầm micro hát, các Trưởng khác cùng hát, vỗ tay theo nhịp. Người ngồi tận cùng bên trái là Tr. Lê-Xuân-Đăng (có thời là Đạo-Trưởng Lâm-Viên (Dalat).

Đêm vui Lửa Trại Cát Vàng 1 : Ngồi từ trái (hàng dưới) là Chị Bạch-Bích, Chị Đáp và Anh Nguyễn-Đình-Tuấn đang đánh đàn theo nhịp đồng ca. Ngồi hàng sau, có Tr. Mai-Liệu và một số Trưởng khác.

RỒI ĐÂY KHI SINH HOẠT NÓI TIẾNG GÌ ?

Chương trình giáo dục bằng trò chơi

Nguyễn Xuân Linh

Liên Lạc : *Tr. Nguyễn Xuân Linh là một huynh trưởng H.Đ. kỳ cựu, hiện định cư ở Calgary (Canada), vốn rất quen thuộc với độc giả Liên Lạc. Tr. Linh tuổi hạc đã thất tuần, vẫn mặc đồng phục sinh hoạt với Liên đoàn H.D. Calgary (B.S.C.).*

Tr. Nguyễn Xuân Linh đã soạn thảo tập Văn Hóa Việt Tộc (phần học tập), sách dày gần 300 trang, không bày bán, chỉ in một số ít để tặng thân-hữu và một số Trưởng còn thiết tha với tương lai giới trẻ, với văn học Việt Nam. Tr. Linh đã góp nhặt những ý tưởng, lời văn, câu thơ, ca dao tục ngữ đã được phổ biến nhằm mục đích nhắc nhở các bạn trẻ về những sự kiện thường xảy ra trong cuộc sống thường nhật.

Phần dưới đây là trích dẫn lời nói đầu của tập sách.

Duy trì văn hóa Việt-tộc trong đó có ngôn ngữ Việt, đã trở thành nhu cầu cấp bách cho mọi gia đình Việt Nam hải ngoại. Vì thế, hàng chục năm nay có những tôn giáo, đoàn thể và tư nhân đã bỏ nhiều công sức vào việc bảo tồn văn hóa dân tộc. Nhưng thực tế ta thấy lớp trẻ được sinh ra và lớn lên tại xứ định cư ngày càng gặp khó khăn trong việc sử dụng Việt-ngữ, đến nỗi một vấn đề đã được đặt ra là : **Mai này ngôn ngữ nào sẽ được dùng trong các buổi sinh hoạt của người Việt chúng ta ?**

Nhìn chung nguyên do có thể là, tuy các em nhỏ có được học hỏi nhưng cơ hội để sử dụng Việt-ngữ lại quá ít. Ngôn ngữ mà không thực hành liên tục thì không thể phát triển và ngày càng quên đi.

Để đóng góp thêm vào việc giải quyết vấn đề – xin đề nghị một kế hoạch gọi là “Chương Trình Giáo Dục Bằng Trò Chơi”, một cuộc chơi lớn có khả năng dung nạp mọi lớp tuổi : Tuổi thiếu nhi : học trong cuộc chơi – Tuổi thanh niên : hành động trong cuộc chơi – Tuổi trung niên : lo cho con em mình dự cuộc chơi chung và chính mình cũng thích thú khi tham gia cuộc chơi ấy – Tuổi lão niên: hài lòng với những thành quả của lớp người trẻ có sự góp công của mình và thành thoi bước đến đoạn cuối cuộc chơi của đời

mình. Chương trình tạo ra một sự hỗ tương sâu rộng mà mọi người đều CHO và NHẬN, và đều được hưởng lợi ích thiết thực cho bản thân và gia đình. (Xin tham khảo Cẩm-nang Huynh-trưởng của Chương Trình Giáo Dục Bằng Trò Chơi).

Nhu cầu giáo dục thì nhiều mà thời gian hạn hẹp. Mỗi tuần chỉ có thể sinh hoạt chung khoảng 3 giờ, do đó chương trình phải cô đọng, mục tiêu này được lồng vào các mục tiêu khác sao cho đạt được kết quả tổng hợp là đáp ứng sở thích của giới trẻ và mong muốn của gia-đình.

Riêng việc học hỏi về văn hóa Việt-tộc được đề cập trong tài liệu này, nên được thực hiện như sau :

1. ĐỐI TƯỢNG GIÁO DỤC :

Đối tượng chính là các thiếu nhi (tuổi Ấu và tuổi Thiếu). Các anh chị lớn hơn và phụ huynh thì tìm hiểu tài liệu để hướng dẫn cho các em.

2. CHỌN ĐỀ TÀI :

Huynh trưởng (Thầy giáo) nhận xét về nhu cầu của đơn vị mình mà chọn đề tài, với sự góp ý của con em. Ví dụ, đơn vị có nhiều em không giữ trật tự trong khi sinh hoạt thì nên ra đề tài “Kỷ-luật” hoặc chọn đề tài “Danh-dự” nếu giữa các em có thái độ đối xử thiếu thành thực hay chơi chưa được thẳng thắn. Trong

những dịp lễ, tết thì chọn đề tài thích hợp, như ngày Family Day, Mother's Day, Father' Day hoặc mùa cưới hỏi thì chọn đề tài "Gia-đình" và "Tình-cảm". Đề tài "Đạo-hiếu" cần được học hỏi trong dịp Tết Nguyên-đán, Lễ Vu-lan, lễ Cầu hồn . . .

3. SOẠN GIÁO ÁN :

Huynh trưởng cho đề tài và chọn một đoạn nào đó của đề tài, các em sẽ căn cứ vào đó để soạn giáo án : Khi ở nhà, với sự giúp đỡ của phụ huynh, mỗi em đọc qua cả bài học và lựa một câu tùy thích – học thuộc lòng – hiểu nghĩa và – viết ra câu đó, chuẩn bị để trình bày trong giờ sinh hoạt chung. Bằng cách này các em chỉ cần học một mà có thể biết mười (mỗi em cần có một tập tài liệu, hoặc đề tài được phát trước).

4. CÁCH GIẢNG DẠY :

Từng em, hoặc chỉ định một số em trong mỗi đội lần lượt làm giảng viên, đọc lên câu mình chọn (tập nói) và biên câu đó lên bảng (học viết) trình bày trước các em khác. Huynh trưởng hay phụ huynh hướng dẫn chỉ cần bổ túc ý kiến cho mỗi em và tóm lược điều các em cần thực hành theo khái niệm của đề tài

5. KHẢO SÁT BẰNG TRÒ CHƠI :

Trò chơi sinh hoạt luôn phát huy được ba tác dụng :

- *Hệ thống hàng đội* : Trước khi chơi dành thời gian cho mỗi đội cùng nhau ôn lại bài học sẽ khảo sát trong trò chơi – Đội trưởng phân công cho mỗi em và hướng dẫn các em có khả năng hoàn tất phần việc của mình để đem lại kết quả chung cho đội.
- *Rèn luyện thể lực* : Đưa động tác thể dục vào trò chơi – Luân phiên áp dụng 7 loại động tác của Phương Pháp Thể Dục Tự Nhiên : Bò – Leo – Nhảy – Ném – Thăng bằng – Mang vác – Đánh đờ. Nhờ đó cơ thể của trẻ được phát triển đầy đủ, cân đối (xem tài liệu "Giáo Dục Bằng Trò Chơi").
- *Rèn luyện tinh khí* : Tranh đua trong khi chơi thì tinh thần đồng đội được nảy nở. Luật lệ và tính ngay thẳng trong cuộc chơi là cho trẻ

quen dần với kỷ luật và có được tính ngay thẳng trong cuộc sống .

Vì thế chấm điểm cho trò chơi có 3 phần : -Điểm thực hành trò chơi đúng và nhanh – Điểm khảo sát bài học – Điểm tinh thần đồng đội và kỷ luật trong khi chơi. Ba điểm này cộng lại để phân hạng cho mỗi đội.

Đối với các môn học khác cũng áp dụng hình thức giảng dạy tương tự như trên, nghĩa là : - Học ở đoàn – Ôn tại đội và – Khảo sát bằng trò chơi. Nên nhớ, trẻ không thích và cũng dễ quên những lời giảng giải ; nhưng chúng sẽ nhớ những hành động chúng đã làm qua – Trò chơi chính là nơi trẻ thi đua thực hành những điều đã học.

Mời các bạn cùng thực hiện và nếu có điều gì cần bàn thảo thì xin vui lòng bổ túc cho tài liệu này để công cuộc chung của chúng ta ngày càng đem lại lợi ích cho cộng đồng.

Mùa Xuân năm Kỷ-mão – 1999

NGUYỄN XUÂN LINH

LỆ LẠNG

- Bài gửi Liên-lạc đăng, xin đừng quá 4 trang đánh máy, nếu dài quá, L.L. xin chia làm thành 2 kỳ.
- Hình ảnh : xin ghi rõ phía sau tên họ thứ tự từng người, chụp nhân dịp nào, ở đâu.
- Liên-lạc xin được phép sửa chữa cách hành văn, chính tả, nhưng sẽ giữ nguyên ý chính của người viết.
- Thứ tử không muốn trích đăng, xin ghi rõ.
- Nếu đổi địa chỉ, xin thông báo cho biết.
- Nhỏ ghi địa-chỉ dưới mỗi bức thư gửi đi.
- Nếu gửi bài mà kèm theo disk thì tuyệt !

Liên-Lạc

SINH-HOẠT HƯỚNG-ĐẠO TRƯỞNG-NIÊN MIỀN BẮC CALIFORNIA . TRẠI CÁT VÀNG II .

Liên-Lạc : Bài tường thuật này do Tr. Lê-Bình ghi lại, dưới đầu đề là : "Cát vàng - Bóng mát của tương-lai" - được đăng trong Thời báo số 2583, ngày 03-8-99 và Tr. Tăng-Thị-Linh (Một thành-viên Hướng-đạo Trưởng-niên San Jose), người đã tham dự Trại, cất gửi cho Liên-Lạc. Vì phạm vi đất đai của L.L. chật hẹp, nên chỉ xin "trích đăng" những đoạn cần thiết. Xin cảm ơn Tác-giả Lê-Bình và Tr. Tăng-Thị-Linh.

Con đường số 9 dẫn vào rặng núi Santa Cruz Mountain ngoằn ngoè có những rừng cây trùng trùng điệp điệp. Có nơi bóng mát bao phủ một vùng không thấy ánh nắng mặt trời. Khí lạnh như ẩn chứa trong từng gốc cây, trong từng kẽ lá. Con đường nhỏ, phẳng phiu nhưng không có khoảng nào chạy thẳng được hơn 200 mét. Con đường cứ chao bên trái, nghiêng bên phải và lẩn khuất đầu đó trong lùm cây. Hôm nay con đường như rộng hẳn lên. Vâng, có thể là như thế. Hơn trăm con người Việt-Nam từ khắp hai miền Nam và Bắc California về đây Họp bạn. Những chiếc xe van oằn nhíp xuống ì ạch bò lên, những chiếc xe nhỏ, mới có mà cũ cũng có. Có những chiếc xe già cỗi, nhưng chắc chắn nó không có số tuổi bằng những con người đang ngồi bên trong gồm những Cụ Ông, Cụ Bà, những thanh niên và em bé.

Đúng như thế, hơn 100 người về họp bạn hôm nay với số tuổi đời cao nhất là 89 tuổi và bé nhất là 8 tuổi. Bốn thế-hệ Việt-nam hôm nay gặp gỡ nơi đây, nơi góc rừng của một thành phố biển, thuộc Northern California. Họ là những người Hướng-đạo V.N. trong vùng về đây họp bạn.

Cuộc Họp bạn này được chuẩn bị từ hơn 6 tháng trước đây, và Làng Bách-Hợp (Hướng-Đạo Trưởng-Niên) Bắc California đứng ra tổ-chức. Những tâm hồn V.N. đã mang trong dòng máu của mình một lý-tưởng : "Hướng-đạo

một ngày là Hướng-đạo mãi mãi", cho nên dù với số tuổi đời đáng lẽ ra nên nằm nhà chơi cây kiểng, đọc sách uống trà ngâm thơ vịnh nguyệt, thì các H.Đ. Trưởng-niên Việt-nam vẫn xông xáo hoạt động, tùy theo sức khoẻ của mình.

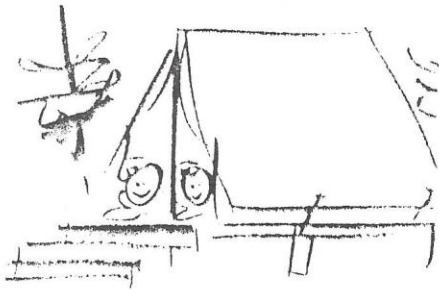
Vào lúc 4g30 chiều thứ sáu 29-7, bên cạnh gốc thông già, các H.Đ.S/VN đã lần lượt ghi danh nhập trại. Tiếng cười, tiếng chào hỏi, những cái bắt tay thân thương nồng ấm vang vọng một góc rừng ; các chú sóc ôm những trái sỏi bằng hai chân trước, dùng chân ngo ngác nhìn như tự hỏi chuyện gì đây !!! Trên cánh cổng bằng cây rừng một tấm bảng căng lên : **HƯỚNG-ĐẠO TRƯỞNG-NIÊN** hàng chữ cong cong ôm lấy hoa Bách-Hợp màu đỏ thắm. Quang cảnh rừng chiều rợp ràng, những bước chân lên xuống khu đất trại nằm trên cao. Nơi đây các "Bạn Già" sau bao nhiêu năm chưa gặp lại, tay bắt mặt mừng ; góc kia một vài người ôn lại những kỷ niệm thời mình còn là Sói Con ở Hà-nội; những bà-y-trưởng, thiếu-trưởng, đoàn-sinh năm nào bây giờ đã con đàn cháu đống,

với số tuổi đời trên dưới bảy mươi, những nụ cười và vòng tay vẫn như "ngày xưa ấy".

Các H.Đ.S mới sinh hoạt sau này tại Mỹ im lặng đứng nhìn các Huynh-trưởng kỳ-cứu của Phong-trào đang ròn rã chuyện trò ; một vài thân hữu lần đầu tiên tham dự đã nói nhỏ với nhau "trông họ còn khoẻ nhỉ ...", mà họ khoẻ thật. Cứ nhìn con dốc đứng với hơn 50 bậc cấp làm bằng những khúc gỗ thông, căn nhà họp tận trên đỉnh, thế mà họ vẫn lên xuống thấy không có gì trở ngại . . . tuy rằng bước chân của họ không còn nhảy chân sáo 2, 3 bậc như các thanh-sinh bên cạnh.

Các căn lều dựng lên, tiếng đóng cọc tiếng còi, tiếng cười đùa phá tan không gian yên tĩnh đang mờ dần vào bóng tối. Căn nhà họp đèn bật sáng, các vị nữ lưu sắp đặt bữa cơm chiều, các đấng mày râu hàn huyên chuyện cũ, các em bé nhảy đùa vui chơi tíu tít trên sân cỏ. Bữa ăn chiều đạm bạc với thịt kho hột vịt, canh chua cá viên nóng sốt dọn lên. Buổi chiều hôm nay là ngày đầu nhập trại, gồm các Trưởng-niên đến từ Nam California, đến từ San Rosa, đến từ Oakland và Sacramento, và chắc chắn không thiếu các Trưởng-niên San Jose. Bữa ăn kéo dài trong tình thần phấn khởi sau hai năm, kể từ Trại cát vàng I vào tháng 9/97. Sau bữa ăn là ca hát, chia sẻ những buồn vui về công việc. Từng nhóm sinh hoạt riêng rẽ. Góc kia là các Trưởng niên 60 đang tập hát, góc

nọ là các tráng-niên trên 30 dang kể chuyện vui, dằng kia là các chị xuyết xoa những kỷ-niệm từ khi Hồi đó, Chị làm Bầy-trưởng, em còn là một chim non. Tiếng hát, tiếng cười kéo dài đến gần nửa khuya mới chấm dứt. Các vị cao niên vào chỗ ngủ, các thanh niên còn ngồi đây đó chuyện trò. Ánh trăng xuyên qua những cành thông, những khoảng trống, chiếu dọi bằng bạc như bạch ngọc, để lại trên các mái lều những hình thể biến đổi từng chập. Cà-phê, nước trà bánh ngọt mang ra hứa hẹn câu chuyện chưa biết sẽ chấm dứt lúc nào. Lâu lâu có tiếng xì xào và rồi tiếng cười vang khi ở một mái lều nào đó vang ra tiếng "kéo gỗ" khi khò...

Rồi đêm cũng qua đi, một ngày mới bắt đầu. Ngày thứ hai trên đất trại sẽ làm lễ khai mạc. Các đơn vị sẵn sàng, các thanh-sinh Thanh-đoàn Ra Khởi San Jose chuẩn bị buổi lễ chào cờ.

Trong nắng ấm của bình minh, một khoảng sân nhỏ nơi triền dốc chan hoà ánh nắng, các đơn vị, các thân hữu nghiêm trang hành lễ khai mạc trại. Bài Quốc-ca vang lên từ những quả tim nóng bỏng, bằng những nét mặt râm nắng tuổi đời và bên cạnh đôi những đôi môi còn đỏ thắm của các nam nữ thanh-sinh. Đón giã như bộ đồng-phục đang mặc trên người và trang trọng như màu khăn tím họ mang trên cổ. Buổi lễ chấm dứt bằng câu chuyện dưới cờ của Trại-trưởng Mai-Liệu, tiếp đến là Băng reo do Tr. Nguyễn-Văn-Hiệp điều khiển. Ban điều-hành Trại ra trước sân cờ trình diện với toàn thể trại-sinh: Trại-trưởng Mai-Liệu, Trại-phó điều hành: Tr. Nguyễn-văn-Hiệp, Trại-phó phụ-

tá: Nguyễn-dình-Tuấn, Trưởng-ban Điều-hợp và Chuẩn bị: Tr. Trương-Bổn-Tài và các đơn vị yểm trợ: Hội-đồng HĐVN Châu Santa Clara, Liên-đoàn Ra Khởi.

Trong câu chuyện dưới cờ, Trại-trưởng Mai-Liệu đã nói: "...” **Hướng-đạo Trưởng-niên V.N. được thành lập nhằm mục đích yểm trợ các đơn vị đang sinh hoạt; các Trưởng niên mang khả năng chuyên môn, sự hiểu biết và những kinh nghiệm để giúp các đơn vị HĐVN giữ gìn truyền thống HĐVN và bảo tồn nền Văn-hoá V.N. trong các đơn vị ...”**

Tr. Trần-Hoàng-Thần, LĐT Ra Khởi, đơn vị nhận trách nhiệm yểm trợ tổ chức Trại Cát Vàng 2, đã nói lên tâm sự của các huynh-trưởng trẻ đang nối bước các huynh-trưởng kỳ cựu của Phong trào " ...Chúng em rất cần sự có mặt của các anh, dù các anh sinh hoạt dưới hình thức nào: Hợp Bạ hay chỉ xuất hiện trong những buổi chào cờ .... Tất cả các sinh hoạt của các anh đều là những khích lệ, những tấm gương cho những đoàn sinh đi sau noi theo. Các anh như bóng cây cổ thụ che bóng mát cho chúng em. Những ý nghĩ cho rằng Các Ông Già đi chỗ khác chơi là không thể nào xảy ra trong Phong-trào HĐVN ... "

Lời phát biểu chí thiết của Liên-Đoàn-Trưởng L.Đ. ra Khởi San Jose đã làm mọi người hôm nay xúc động, và một Trưởng trên 70 tuổi đời đã rơi lệ.

Cũng trong buổi lễ chào cờ khai mạc, LĐT Ra Khởi đã nhân cơ-hội này trao tặng đến một cựu tráng-trưởng Nguyễn Tuyên-Thùy một món quà lưu-niệm. Quà tuy nhỏ - một chiếc áo Hướng-đạo - nhưng tình thân thì bao la. Trước hàng trăm đoàn-sinh, huynh-trưởng và thân-hữu, Trưởng Thùy - 71 tuổi - đã khóc. Nước mắt của sự xúc động lăn tròn trên đôi gò má râm nắng đời, dưới mái tóc đã trắng như cước.

Cũng như Trưởng Thùy, các huynh-trưởng có mặt hôm ấy từ Tr. Mai-Liệu, Nguyễn-văn-Hiệp, Nguyễn-dình-Tuấn,

Lê-Xuân-Đằng, Nguyễn-thị-Hảo, Trần Bạch-Bích v.v.. là những huynh-trưởng đã từng nắm giữ những chức-vụ trong Hội-đồng Trung-Ướng, Châu-trưởng, Đạo-trưởng, Liên-đoàn-trưởng, Tráng-trưởng từ những ngày đầu thành lập, mà hiện nay vẫn còn gán bó với phong-trào. Mặc dầu tuổi đời đã cao, sức khoẻ không cho phép thích ứng với những sinh hoạt ngoài trời, nhưng với lòng nhiệt huyết, với lời hứa dưới cờ có từ những ngày còn là thiếu-sinh, các Trưởng vẫn nêu coi lý-tưởng phục-vụ để làm gương.

Vào buổi cơm chiều, sau một Thánh lễ dành cho các trại-sinh Công-giáo, một buổi an tối "linh đình" với một chi nấu ăn của các thanh-sinh.

Các Nữ Huynh-trưởng như Chị Trần Bạch-Bích, chị Nguyễn-thị-Hảo, chị Tăng-thị-Linh đã phải cố gắng lắm để khỏi thiên vị trong nhiệm-vụ Giám-khảo. Các Chị đã sẵn sàng không ngờ các thanh-sinh tuổi đời chưa quá 18 và với cuộc sống tiện nghi của lối sống Mỹ, nhưng các em trong điều-kiện hạn hẹp đã làm những món ăn không thua gì các bà nội-trợ khéo tay. Các Tuần Saidon, Lê-Lai, Cửu-Long, Việt-nam đã dọn ra trước mắt các vị trong Ban Giám-khảo những món thật bất ngờ: bánh xèo, bò xào Móng-cổ, thịt bò trộn xà-lách, bò xào hành, sườn heo ram mặn, các món canh ... Tất cả được trình bày mỹ-thuật trên những đĩa giấy, và có món còn bốc khói. Các Chị được một phen ngạc nhiên tài "gia chánh" khéo léo của các em. Buổi cơm tối ăn chung toàn Trại với đủ nghi-thức của các bữa ăn Hướng-đạo. Bài kinh cơm "...Bát cơm tuy với mà

dây khổ cực đáng cay ...” trầm buồn như lời kinh nguyện để nhớ ơn những người đã làm ra sản phẩm cho chúng ta dùng ; cho đến những đoạn ca vui tươi nhộn nhịp “ Giở cơm đến rồi giở cơm đến rồi, mời anh xơi mời anh xơi, nâng chén cao lên cao này, ta cùng ăn ... ta cùng ăn ...”

Bữa cơm nào của Hướng-dạo cũng phải đi qua các nghi-thức không thể thiếu. Phong-trào H.Đ. là phong trào giáo dục đoàn-sinh bằng những trò chơi và những nghi-thức đôi khi “lắm cảm” như thế. Người ta nhìn Hướng-dạo với đôi mắt thần phục, các em HDS đến với Phong-trào không phải vì bộ đồng-phục, chiếc khăn quàng, hay những chuyen-hiệu đeo dây trước ngực trên vai ... mà tất cả đến với Phong-trào qua những nghi-thức, những lối “chơi” mang tính giáo-dục. Hướng-dạo là phong-trào giáo dục thanh thiếu-niên qua trò chơi “ Chơi mà Học, Học mà Chơi”. Có dịp đến dự các kỳ trại của H.Đ. mới thấy được tình huynh-đệ và kỷ-luật của phong-trào.

Buổi chiều ngày thứ hai, khi màn đêm vừa kéo qua những đợt thông, gió lạnh đến qua kẽ lá những cây sồi, khi dàn chim kêu nhau về tổ .... thì lúc đó các trại-sinh đã nao nức cho đêm lửa trại truyền-thống. Cắm trại không thể thiếu một đêm Lửa Trại. Bất kỳ một đơn-vị H.Đ. nào, dù nhỏ hay lớn, khi đi trại có ở lại đêm đều phải có đêm lửa trại. Tuy nhiên lửa trại của HĐVN có những nét mà các đoàn-thể khác không thể giống.

Chuyện đốt một đống lửa, vài ba màn kịch, bài hát, trò chơi, tiếng reo vui ... bên đống lửa sẽ thành đêm lửa trại. Không, không hẳn như thế.

Lửa trại H.Đ. cũng mang theo nó những truyền thống riêng, như “Nghi-thức cầu lửa, gọi lửa, nhảy lửa, tàn lửa... dù đơn giản, hay thêm vào đó những kỹ thuật đốt lửa “high tech” thì những tiết mục đó không thể thiếu cho một đêm lửa trại Hướng-dạo.

Đêm nay, đêm lửa Cát vàng II của Hướng-dạo Trường-niên, trong đêm tối mịt mùng, trong tiếng gào thét của gió núi, hoà với tiếng rền rì của côn trùng ... những tiếng Gọi Lửa, Cầu Lửa “rùng rợn”, “linh thiêng” réo gọi trong đêm tối âm u và, bất chợt ngọn lửa bùng sáng lên ... soi rõ các HDS trong trang phục nhảy lửa cùng nhảy múa bên ngọn lửa hồng “... đốt to cho bùng lên, sáng lên, các anh em ta cùng nhau đến ... đến đây vì có các anh em đang chờ ta ...” Và lửa trại bắt đầu.

Các Hướng-dạo-sinh khi đi dự trại không thể nằm yên trong lều hoặc đang làm những việc gì khác, không thể ngồi yên gay đũng đũng khi ngọn lửa bùng lên và khi nghe tiếng Gọi Lửa vang vang trong rừng. Đêm nay cũng vậy, cho dù dốc cao, bóng đêm bao phủ, các trại-viên Cát Vàng II già 89 như Cụ Nguyễn-Như-Cánh, hay em bé 8 tuổi đều hăm hở men men theo từng gốc cây, nhìn theo ánh đèn pin chiếu sáng phía trước để đi xuống khu vực lửa trại.

Đêm lửa khai mạc bằng sự tham dự của một Từ-trưởng Da Đỏ Nguyễn-Tuyên-Thùy (Hình bìa Liên-lạc số 32, tháng 9/99) từ Arizona đến trong sắc-phục Da Đỏ, từ áo quần, mũ lông chim, lục lạc quanh cổ chân, biểu diễn một màn “sân bản” của bộ lạc Da Đỏ. Tiếp theo là màn hợp-ca “quý kiến sâu”... Hát hò không hay, quên trước quên sau, lụp chà lụp chụp, những tạo những tiếng cười vì ban hợp ca với 2 anh cao lêu nghêu ốm nhách, chen ở giữa một anh lùn tịt, mập ú đứng giữa. Để rồi những tràng cười ròn rả tiếp nối

qua các kịch ngắn, đồng ca của các thanh-sinh tuần Lê-Lai, Saigon, Cửu-Long, Việt-nam, xen lẫn các bản đờn ca của Tr. Đức và nữ nghệ-sĩ làm dáng” Minh-Thể (phái-doàn Nam Cali) làm duyên trong màn “Múa Voi”. Tr. Thân tạo được những nụ cười qua những câu hò tự chế “hò lồ hò lồ, lẳng tai nghe tiếng ai hò lồ ...”, Tr. Tài kể chuyện “triết lý người điên”. Tr. Phước cũng không kém tài năng khi đem giọng ca cao vút đến với ngọn lửa “Bên bờ Đại-dương”.... Tất cả không nề hà tuổi tác đã nhập cuộc chơi với tất cả tấm lòng hơi phổi hân hoan và đêm lửa trại kéo dài đến hơn 11 giờ đêm mới chấm dứt bằng nghi thức Tàn Lửa, bịn rịn, trầm buồn, kéo theo bước chân còn luyến tiếc.

Đêm càng khuya, gió càng lạnh, nhưng tâm hồn HĐ không chịu “lạnh” nên các Trường ngồi bên nhau trong ánh “lửa dặm đường” ngồi với nhau, bên nhau “ôn cố tri tân” và cùng hẹn nhau “Nâng cao lá cờ Hướng-dạo nhuộm oai hùng sáng ngời ... Ta cùng đi cùng xây đời mới”.

Cuộc vui nào cũng phải chấm dứt, dù vui cách mấy cũng phải có lúc ra đi. Sáng ngày thứ ba, trước khi làm lễ chia tay, Tr. Lưu-Quang (Santa Rosa) nhận lời tổ chức Trại Cát Vàng III Hướng-Đạo Trường-niên kỳ tới.

Siết tay nhau vòng tròn cùng hát “Lúc thú vui này lòng càng quyến luyến anh em chúng mình... rồi tay nhau chớ quên nhé, cầm tay nhau chớ quên nhé...” và họ đã chụp hình lưu-niệm lưu-luyến chia tay.

Buổi trưa có nắng gắt, có hơi gió biển Santa Cruz thổi về, trong khi đó lời hát như vẫn còn vang vang đâu đó trong từng kẽ lá, tàng cây “Rền tâm hồn trong sáng dâng cho nước non nhà ... điểm tô xã hội rạng ngời, chúng ta một lời ...”

Các Hướng-Đạo Trưởng-Niên chụp hình lưu-niệm trước khi chia tay ở Trại cát Vàng II.

Cái cười đối với tôi hình như luôn luôn là một loại âm nhạc văn minh nhất của con người.

PETER USTINOV

Mỉm Cười

Trong đời không có gì có thể mỉm cười, trừ con người. Những hạt ngọc có thể chói sáng, nhưng ánh sáng của ngọc không thể so sánh với ánh sáng của đôi mắt và của nụ cười. Hoa không thể mỉm cười. Mỉm cười là một hấp dẫn mà hoa không có quyền đòi hỏi.

Mỉm cười là quyền ưu tiên của nhân loại, là màu sắc của tình yêu, của hứng khởi và của nguồn vui. Mỉm cười là biểu tượng của một trái tim thoải mái và chờ đợi.

Nét mặt không mỉm cười và tươi tỉnh sẽ giống như một nụ hoa không bao giờ nở và sẽ tàn úa ở trên cành.

Cười là ngày.

Nghiêm nghị là đêm.

Và mỉm cười là hoàng hôn ở giữa, nhưng nó làm chìm đắm cả hai...

PHAN PHI PHƯƠNG
chuyển ngữ

Le Sourire

Rien, dans le monde, peut sourire, sauf l'homme. Les perles peuvent briller, mais la lumière de perles ne peut pas être comparée à la lumière des yeux et du sourire. Les fleurs ne peuvent pas sourire. Sourire est une séduction que les fleurs n'ont pas le droit de demander.

Le sourire est un droit de priorité humaine; c'est la couleur de l'amour, de l'enthousiasme, de la joie. Le sourire est le symbole d'un coeur frais et attendant.

Le trait d'un visage sans sourire et frais est comme un bouton de fleur qui ne s'épanouit jamais et il fanera sur la branche.

Le rire, c'est le jour.

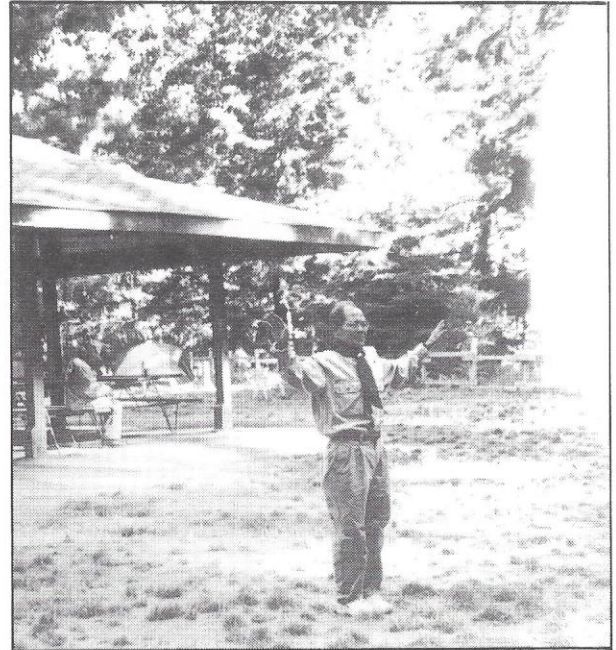
La sévérité, c'est la nuit.

Et le sourire, c'est le crépuscule entre eux, mais ce dernier les submergera...

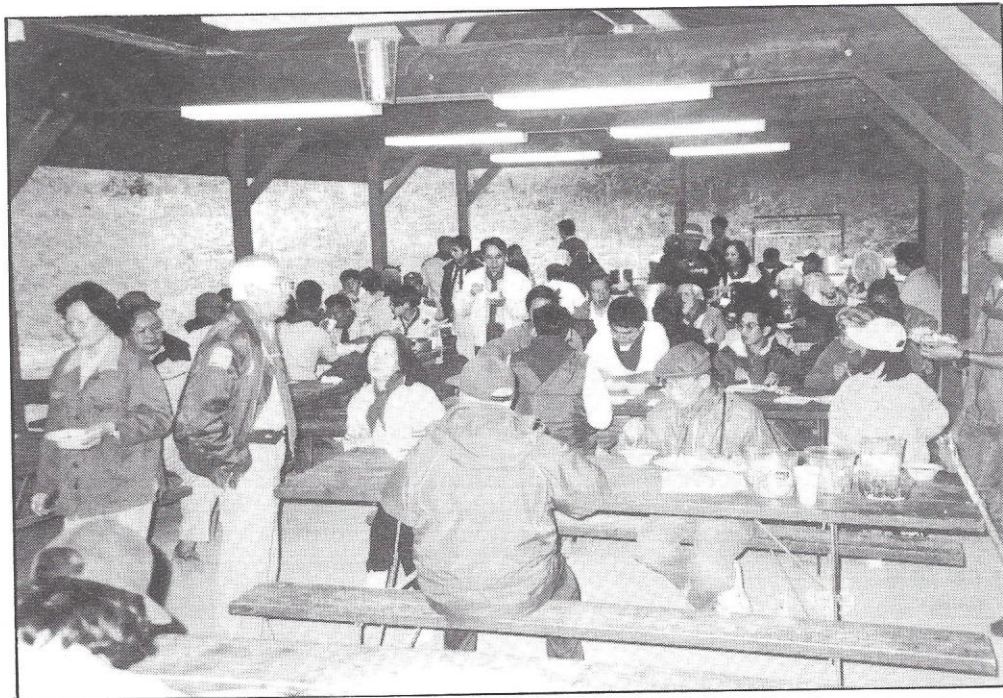
HENRY BEECHER

Tr. Tôn-Thất-Cảnh (Beo Vui vẽ), dân Đính-Bộ-Lính (Huế) ngày xưa, nay là thành-viên HĐ Trưởng-niên San Jose đang biểu-diễn "Trí Năng Công" để cả Toán tập theo.

Trại Cát Vàng 2 (Hè 1999) San Jose
 Từ trái qua : Tr. cảnh, Tr. Tuấn, LĐT Ra Khôi, Tr. Liệu, Tr. Bạch-Bích và ?

Một buổi ăn chiều ở Trại Cát vàng 2, Tr. Thùy nói : Hôm nay cho tôi ăn theo lối Trưởng-niên với , vì thấy ngon quá sá , bởi chiều nay tôi mang foulard màu Tím đàng hoàng , chứ không ăn theo lối Mọi Da Đò vì thiếu áo da thú và nón lông chim ngỗng ... trời !

NHÂN CÂU CHUYỆN "CON XẤU LẮM"

Cảm nghĩ về mối liên hệ cộng sinh giữa vạn vật

Bửu Sao

Từ phòng làm việc tôi bỗng nghe tiếng gọi : “Chú ơi ! có con xấu lắm ! Chú ra xem đi “. Thường biết qua những sinh vật lớn nhỏ ở trong nhà, chưa bao giờ tôi có dịp xem được một con vật “xấu lắm” như cháu tôi bảo. Nếu là con rắn hay con bò cạp thì khốn nỗi ! e phải dọn nhà đi mất thôi ! Tôi vội bước ra ngoài và đi ngay vào trong bếp : đấy chỉ là một con dán cỡ khá lớn mà đôi lúc chúng tôi bắt gặp trong một vại xó xỉnh tối tăm trong nhà. Cứ mỗi lần nhìn thấy được là chúng tôi thanh toán ngay. Cháu tôi vốn từ bên Âu-châu sang đây, không nói rành tiếng Việt, lại ở chung cư, cứ mỗi năm ba kỳ chủ thuê thường cho người đến các căn nhà xịt thuốc trừ các loại sâu bọ. Có lẽ vì thế mà nó chưa bao giờ nhìn thấy được một con dán nào chẳng ? Ngay tại xứ Mỹ này, thường có nhiều xí nghiệp chuyên môn đến các tư gia bán dịch vụ trừ các loại sâu bọ trong nhà, khoảng \$250 đôla / năm. Rồi cứ ba tháng lại mang bình thuốc “Roach & Ant killer” đến xịt trong mọi khe ngách xó xỉnh để tiêu diệt mọi loại côn trùng sâu bọ, đồng thời cũng gây thêm chút ô nhiễm vào bộ phận hô hấp của cư dân nữa. Lối sát sinh kiểu này chúng tôi không đồng ý lắm vì rằng bảo vệ môi sinh là một ưu tiên trong cuộc sinh hoạt của người Hương-đạo. Thiết tưởng cũng nên phân biệt các loại sinh vật lớn nhỏ, hiền hòa hay hiểm độc, thuộc môi trường cư sinh. Các con kiến, con muỗi con ruồi, con chấy con rận, con bọ chét, con mối, con mọt thì đúng là kẻ thù không đội trời chung với con người, vậy nên tiêu trừ tận diệt. Riêng con dán, mà cháu tôi gọi là “con xấu lắm”, thì quả thật là . . . “xấu lắm”, rất đáng ghét. Hình dáng đã hi hợm lại còn giở nhiều thủ đoạn ghê tởm, chẳng khác gì những tên Việt Cộng nằm vùng vậy. Tôi còn nhớ, thời ở New York, chúng tôi phải thường xuyên đối phó với bọn dán nằm vùng này, thật là khốn đốn : cứ mỗi lần mở tủ

lạnh ra là có một chú dán nhỏ núp sẵn đầu đấy nhảy lẹ vào trong, rồi tàng hình trong ấy ; có khi phải mở một cuộc truy kích cả nửa tiếng đồng hồ mới tìm ra được nó. Loại dán nhỏ này khi thấy người đến gần chúng bèn thu gọn mình lại giả dạng như một đầu đinh vít đóng trong ngăn tủ : quả thật, hình và màu con dán ngụy trang không khác gì đầu chiếc đinh vít cả ! Lúc đầu tôi cứ tưởng là đinh vít thật, bèn bỏ đi. Nhưng về sau, khi khám phá ra được mưu mô của chúng thì tôi liền triệt hạ ngay. Dán thường sinh sôi nảy nở trong các đáy kệ sách báo là những nơi sẫm uất nhất trong các góc phòng làm việc, nên cứ độ vài tháng tôi lại phải mang quả bom “Roach & Ant killer” đến gỡ chông báo trong kệ tủ lên xịt thuốc vào đó : chẳng khác gì bấm mìn bangalor, cả sư đoàn dán lăn ra chết tiệt ! Nhưng rồi đồng tài liệu cũng hư hại không ít do chất hóa học phủ lên trên. Tại các tư gia ở vùng Orlando này, loài “con xấu lắm” thường sinh sôi nảy nở dưới các tấm tôn, tấm ván, đóng củi chất chứa bề bộn ở vườn sau. Nếu không mang hết ra ngoài cho xe rác đến chở giùm đi thì cứ mỗi đêm có cả trung đội dán đột nhập vào nhà. Chúng thích nhất là bồn “sink” rửa chén bát : chúng còn len lỏi giữa những chậu bát đĩa chưa kịp được sắp vào tủ; chúng vừa liếm thức ăn còn dính lại đầu đó, vừa in dấu chân vào đấy cho dính đầy các loại vi trùng tuyệt hại trong khi chúng đưa vòi mồm ra hút nhặt những vết nhơ chưa tẩy sạch trong bếp. Biết thế nên cứ mỗi tối, chúng tôi phải thu dọn chiến trường bếp núc cẩn thận : bồn nước chùi sạch, các ngăn chén bát tươm tát; nhất là rác rưởi phải mang ra sân đổ ngay vào thùng rác lớn nhằm khử trừ mọi mùi tanh hôi rất bén nhạy đối với cần ăng-ten của các chú dán. Đây là câu chuyện tru diệt kẻ thù của môi trường gia cư.

Thế nhưng ngoài ra, có ba sinh vật mà mọi chúng sinh nên kể là “bạn” và cho chúng

hưởng một chế độ khoan dung : đây là con nhện, con thần lằn mà ở xứ Bắc gọi là thạch sùng, và con tắc kè. Nếu cho người đến xịt thuốc diệt côn trùng thì ba giới này sẽ bị cùng chung số phận. Như thế là vừa làm tổn hại môi sinh, lại vừa đánh mất một nguồn gợi cảm do hai sinh vật này tạo nên.

Bàn về con nhện thì không một ai quên được lời thơ trữ tình tuyệt diệu trong bầu trời văn chương nước Việt thuộc thời tiền chiến :

“Buồn trông con nhện chăng tơ
Nhện ơi, nhện hỡi, nhện chờ mối ai ?”

Con nhện từ xa xưa vốn là người bạn tri âm của thi sĩ. Nó biểu tượng cho sự vương vấn bạn bụi với món nợ ba sinh. Khi ngồi buồn thiu thiu, con người tần ngần, đầu ngẩng lên trần nhà thoát nhìn thấy một cô nhện đang phủ màn tơ kiếm sống; chốc chốc có con ruồi, con muỗi vương vào đấy tạo thành một vở kịch nhỏ về cảnh éo le của cuộc đời đầy chạm bẩy. Khi ấy lòng người làm sao tránh được niềm xao xuyến băn khoăn liên tưởng đến chuyện thị phi man trá trong cõi tục ? Con nhện còn tượng trưng cho nỗi phiến muộn, mối ưu tư, niềm hy vọng trong cuộc đời. Người Pháp có câu : “Nhện ban mai : ai oán” (*Araignée du matin : chagrin*). Nhưng vào buổi hoàng hôn, cô nhện rút một đường tơ từ trên trần nhà đáp xuống tấm thảm, mang chút niềm hy vọng đến cho người yêu đang rạo rức mong chờ giây phút gặp gỡ, bởi thế mới có câu đáp : “Nhện ban chiều : ước mong “ (*Araignée du soir : espoir*). Trong làng văn, tơ nhện cũng biểu tượng cho nhiều cảnh huống oái ăm nghiệt ngã, tựa hồ như “mỗi người tự rút nơi cõi lòng mình một đường tơ định mệnh, như cô nhện chăng màng tơ cũng rút tự cõi lòng cô ta vậy” (*nous tissons notre destin, nous le tirons de nous, comme l’araignée sa toile. F. Mauriac*). Vì lẽ đó, tôi thường để các cô nhện tự do chăng mạng lưới trên trần nhà, cho đến ngày nội tướng dùng chổi phát trần quơ đi khi có dịp đãi đằng khách khứa cũng chẳng muộn.

Còn một sinh vật bạn nữa trong gia cư cần nói đến là chú thần lằn, có lúc cũng gây bao nguồn cảm hứng cho thi sĩ. Nếu trần nhà là giang sơn của cô nhện, thì phen vách lại là đất dụng võ

của chú thần lằn. Mỗi lúc trông thấy một con mọt, con mối lẳng vẳng đâu đó thì chú thần lằn lẳng xăng bò đến đớp ngay. Đuôi thần lằn khi đứt ra, cứ tiếp tục ngoe nguẩy khiến trẻ con cứ thích ngửi đuôi thần lằn ra để gây khiếp sợ mà chơi ! Do đó có câu : “sợ như sợ thần lằn đứt đuôi”, ám chỉ người run sợ thái quá trước những việc không đâu. Thần lằn, cũng như rắn ráo, là hai con vật làm nhiều người ghê sợ tuy chúng là những sinh vật rất hiền hòa, không bao giờ hại ai. Tại bên nhà loại thần lằn dài cũng đến từ 15 đến 20 phân, da sần sùi, người Nam gọi là tắc kè, thường len lỏi trong các khe ngách, ngưỡng cửa, rình rập chớp lấy những con nhện, con bươm bươm, con chuồn chuồn. Đến con bọ hung chúng cũng không tha. Khi tắc kè đớp được một món mồi ngon bèn lết vào một góc nhà nằm nuốt ừng ực. Đôi lúc ngồi trong nhà nghe tiếng kêu lớn “tắc cô, tắc cô ! từ trên máng xối. Đây là tiếng hót gợi tình khi hai tắc kè gặp nhau, chàng cất tiếng gọi nàng, nàng đến, chàng lại cất thêm mấy tiếng “tắc cô” để tán tỉnh. Người Pháp cư trú tại Sài Gòn năm xưa khi nghe tiếng “tắc cô” trên trần nhà liên tưởng đến tiếng hót của con chim két, “jacquot” mỏ nhọn nên họ quen dùng tên chim két đặt cho tắc kè Việt Nam.

Về thần lằn còn có một chuyện đáng kể : tại Orlando tôi chưa từng thấy được ở trong nhà loại thần lằn dài quá 6 phân. Trong phòng làm việc đôi lúc cũng bắt gặp được một con thần lằn nhỏ nhỏ chạy lẳng xăng tìm mồi. Một hôm vào cái “phòng nghỉ” mà người Mỹ quen gọi là *rest room*, tôi chợt thấy một con thần lằn độ 6 phân đang nằm ngay trước mặt. Thật lạ : khi thấy người đến gần thần lằn thường ngoe nguẩy lánh xa. Nhưng đây, chú thần lằn cứ đứng im một chỗ, không cử động. Tôi lấy một ít nước tạt vào thì nó chỉ lườn đi một quãng ngắn rồi lại nằm im. Nhìn thật kỹ tôi mới khám phá ra rằng chú thần lằn này không bình thường. Tôi đặt một mảnh ván nhỏ kê bên để nó leo lên vách, thì thấy nó gắng ưỡn mình nhấc lên nhưng không đặt nổi mình lên tấm ván : thì hóa ra nó bị tàn tật. Chỉ có hai chân bên phải bò lết, còn hai chân bên trái, nhỏ hơn, thì duỗi ra phía sau, bất động. Nếu mời một vị bác sĩ

nào đến khám bệnh thì rất có thể sẽ chẩn đoán trường hợp bán thân bất toại, hémiplegic. Mỗi lần một con bọ đến gần thi thần lẩn này cố gượng để bắt lấy, nhưng khó mà bắt kịp được. Tôi bèn mang đến cho nó một vài con bọ, rồi chọn một góc trong “phòng nghĩ” đặt nó vào đấy, lâu lâu đến phẩy vào mình nó chút nước để tránh bệnh thiếu nước (déshydratation). Cứ mỗi lần vào “phòng nghĩ” tôi lại phẩy thêm tí nước. Nó phe phẩy chiếc đuôi như tỏ lời cảm ơn. Dần dần nó trở thành quen biết. Một luồng giao cảm rất kỳ lạ giữa tôi và thần lẩn hầu như đang được thể hiện. Con vật và con người khác nhau ở chỗ nào nhỉ ? Tôi tự vấn. Nếu được tiếng nói, nó sẽ nói gì với tôi ? Một tuần sau đó thì chúng tôi đi nghỉ mát. Trước khi đi, tôi tìm một ít môi sẵn cho thần lẩn, và cẩn thận để kê nó một đĩa nhỏ đầy nước : một đầu giấy len cho thông vào đấy, đầu kia đặt kề mình thần lẩn, nước sẽ theo đường giấy len nhỏ theo “mao lực” (capillarité) hút xuống đất, kê nó. Một tuần sau, khi trở về tôi vào “phòng nghĩ” xem ra sao thì thấy thần lẩn vẫn còn sống, với chiếc đuôi còn ngoe nguẩy chút ít. Song đến hai ngày sau thì nó không còn cử động nữa. Kiếp thần lẩn đã chấm dứt. Được siêu thoát chăng ? hay lại hóa kiếp làm nhện, làm mối, làm người ? Ngồi nhìn xác con thần lẩn, tựa cằm vào nắm tay, theo kiểu pho tượng “Người Suy Nghĩ” (Le penseur) của Rodin, tôi chợt nhớ đến mấy vần thơ của sư Vạn Hạnh trích trong kệ “Thi Tịch”. Thơ rằng :

“Thân như sấm chớp, có rồi không.
 Cây cối xuân tươi, thu héo mòn.
 Nhìn cuộc thịnh suy chớ sợ hãi.
 Thịnh suy : ngọn cỏ, giọt sương hồng “ *

* Trích: Nguyễn Lang. Việt Nam Phật Giáo Sử Luận. Hà Nội 1994. Quyển I, trang 177

Máu Chảy Ruột Mềm

Trong điện thư ngày 08-11-1999, Tr. Vinh-Đào, Chủ-tịch Hội-Đồng Trung-Úng HĐVN. kêu gọi các Anh Chị Em Hưởng-đạo Việt-Nam hãy đặc biệt lưu-tâm đến việc giúp đỡ đồng bào ở Quê Nhà, đặc biệt là một số Tỉnh Miền Trung, đã bị thiệt hại nặng nề trong trận bão lụt vừa mới xảy ra.

Trường Vinh-Đào nhấn mạnh : xin Quý anh chị em HĐVN ở khắp nơi hãy tùy phương-tiện và khả năng đóng góp vào Quỹ Tương-Trợ ở Hội-đoàn mình tham gia, hoặc ở Cộng-đồng Người Việt Tự-do ở địa-phương mình cư ngụ để sự đóng góp có kết quả, mong tiền cứu-trợ sẽ đến tận tay những nạn nhân.

Riêng Phong-trào HĐVN ở hải-ngoại đang tham khảo ý kiến các thành-viên trong HĐTU để thành lập một quỹ tương-trợ và lập kế hoạch để giúp các anh chị em HĐVN ở quê nhà đang lâm vào thiếu thốn, thiệt hại và mất mát trầm trọng.

Có tin chi thêm, chúng tôi sẽ loan báo sau.

MỪNG HAI LÀNG TÂN LẬP

Trong mấy tháng gần đây, Phong-trào Hưởng-Đạo Trưởng-niên vừa thành-lập thêm được hai Làng :

1. Làng Bách-Hợp New Jersey do Cụ Lý Nguyễn-Tâm-Tú thời côi tập hợp.
2. Làng Bách-Hợp Dallas, do Cụ Lý Nguyễn-Tuệ phát cờ hiệu-triệu.

Liên-lạc số này được hân hạnh giới thiệu các chức sắc trong Làng, nâng số lượng Làng Xóm của Hưởng-đạo Trưởng-Niên lên tới con số 19 đơn-vị .

VÔ ĐỀ

Đã là Cáo mà còn Lãng tử

Cái ngày mà tôi đi dự Trại Thiếu do Châu Trường-Sơn-Hạ tổ chức, tôi đã trải qua một “đêm kinh hoàng” tại Trường Nông Lâm Súc Bảo Lộc. Số là tôi được anh em chiếu cố lôi vào “Rừng” cho một màn tối bởi hoa lá.

Tôi vẫn giàu óc tưởng tượng, lại được một anh có nhiều kinh nghiệm dẫn thú vô rừng hướng dẫn, nên đã trải qua khoảng 20 giai đoạn thử thách một cách “trơn vẹt. Thử thách chứ không phải là hành hạ, vì luật rừng : Trung tín và thương yêu, thú muốn vô rừng phải nhận chịu những thử thách của thú khác. Rừng thì đầy chông gai cạm bẫy, muốn săn được mỗi phải biết chịu gian khổ, không có thú nào suốt ngày rong chơi núi mây mà lại có mỗi ngon vào miệng bao giờ.

Tôi đã cố gắng hết sức để tiến lên, bằng tất cả dũng cảm can trường vượt qua mọi thử thách, đồng thời biểu lộ hết thủy tính khí, sở trường, sở đoản . . . và được nhập vào bầy Cáo, tôi hài lòng với danh hiệu mới này. Chúa Sơn Lâm của Rừng ấy là Sư Tử Đằm Đương Tôn Thất Sam, kẻ dẫn thú là Ngựa Chịu Khó Phan Đức Đố.

Mười năm sau, tôi được một Trưởng “đầy uy tín” cho biết : Trưởng thấy cái tên của tôi không “được” chút nào, và muốn tổ chức một Hội đồng khác để đặt tên lại cho tôi.

Xin đa tạ mỹ ý của Trưởng, tôi không muốn thay đổi vì những lý do sau đây :

-Tôi tôn trọng Hội Đồng đã đặt tên cho tôi như cha mẹ tôi vậy, cha mẹ nào không gửi gắm ước vọng của mình vào tên con mình. Vậy thì hành động đổi tên là một hành vi “bất hiếu” với cha mẹ. Nên dù xấu đến đâu, tệ lắm thì tôi bỏ tên ấy chứ không chịu thay đổi, ngay đến tên Cù-Lần ngờ ngác kia còn ưỡn ngực ra mỗi khi đặt bút ký tên hiệu của mình nữa là.

-Mục đích của trò chơi lấy tên Rừng, là góp một phần vào việc sửa đổi tính nết, tôi thấy

cái tên này đã giúp đỡ rất nhiều cho tôi trong mục đích đó, vậy cần chi phải đổi ? Cái tên chẳng làm nên sự nghiệp, thì có đẹp như Thiên Nga cũng hóa ra vịt.

-Mặt khác còn tùy theo quan niệm của mỗi người, cho là xấu hay tốt. Có người nóng nảy, chủ quan phê bình cái tính từ biểu tượng tính nết của tôi không được “văn nhã” cho lắm. Tôi thì trái lại : Có những cái kém “văn nhã” nhưng đem đến nhiều vui thú và hạnh phúc.

Tiếc rằng tập tục này ngày nay đã bị coi nhẹ, có lẽ người ta sợ vô rừng gặp cọp hoặc ngại gian khổ chẳng ? thế thì làm sao thụ hưởng được nguồn vui thú nhất trên đời : Thiên nhiên !

Bùi Năng Phan (Hòa Lan)

Tr. Bùi-Năng-Phán (ngồi phía mặt)
và Tr. L.M. Tiến-Lộc (phía trái).

(Hình chụp tại V.N. năm 1990)

Làng Bách-Hợp-Hoa-Thạnh-Đồn với Trại MÙA THU 1999

Công Bền Chí / Nhữ Văn Trí (ghi)

Đất Trại năm nay của Làng Bách Hợp Vùng Hoa Thịnh Đồn được chuyển hướng ra vùng Vịnh. Thay vì dân làng rủ nhau lên núi cao thường thức không khí trong lành của miền núi hay nhìn những hàng cây thay sắc lá muôn màu, dân làng đã quyết định đi ra biển thường thức gió mặn và câu cá, câu cua. Nhân ngày Columbus Day, Trại Mùa Thu của Làng được tổ chức từ sáng thứ sáu ngày 8 đến chiều chủ nhật ngày 10 tháng 10 năm 1999. Gia đình tôi lĩnh kinh mãi đến trưa mới bắt đầu khởi hành. Trên đường tìm đến đất trại, lòng tôi cảm thấy nôn nao với những cảm giác “ Buổi mai hôm ấy, một buổi mai đây cần câu câu được nhiều cá, thường thức những ngày nghỉ cuối tuần và nướng cá ăn cho thoả thích ”.

Gió có lẫn chất muối với hương thơm của cỏ cây bên đường hướng dẫn tôi đi đến cuối của một vùng đất có nhiều cây to. Nhìn một vùng xanh, rộng lớn bên tay phải có ánh sáng lung linh như gương hắt vào làm chói mặt là tôi biết đã gần đến đất trại. Cậu con trai út của tôi, năm nay 16 tuổi, thiếu sinh, làm ra vẻ sành sỏi trong việc xem bản đồ, mở bản đồ lật qua lật lại, nói tôi lái xe đi vào cuối con đường có ẩn hiện mấy dãy nhà sau hàng cây to.

- “ Đến rồi Bố ” con tôi nói. “ Có chắc không đó ! sao Bố thấy không có đất cắm trại gì cả mà chỉ thấy toàn nhà là nhà ”. Tôi nói.

- “ Chắc mà ! con xem bản đồ kỹ lắm, không lạc đâu ”, con tôi trả lời.

Tôi xem đồng hồ. Chiều xuống nhanh. Tôi nói với nhà tôi:

- “ Không khéo gia đình mình đến trễ nhất !

Bây giờ gần 6:00 chiều rồi. Chắc anh em đang đợi ”.

- “ Không đợi đâu ! sao chẳng thấy ai cả, chắc chưa có ai đến ”, nhà tôi nói.

Tôi nhìn qua mấy dãy nhà tìm xem nơi cắm trại để di chuyển đồ đạc mang theo. Nhìn một hồi tôi không thấy đất trại và cũng không thấy dáng dân làng nào quen thuộc. Một phụ nữ người Mỹ đứng gần đó tiến về phía tôi. Bà tự giới thiệu bà là người quản lý khu vực cắm trại này

- “ Anh là Hướng Đạo hả ? ”, Bà ấy hỏi tôi.

- “ Phải. Nhưng sao tôi không thấy ai và cũng không biết phải cắm trại tại đâu !

Tôi không thấy khu vực dành cho người cắm trại ? ”, tôi trả lời và hỏi ngược lại.

Bà ta chỉ cho tôi căn nhà trước mặt và dí dỏm trả lời:

- “ Tất cả đang cắm trại ở trong đó. Có một số người đang câu cá ngoài kia ”.

CẮM TRẠI TRONG NHÀ

Khi mở cửa bước vào căn phòng rộng, tôi nhìn thấy một dãy giường hai tầng trải dài. Ha ! cắm trại kiểu công tử đây. Vừa nghĩ, tôi vừa quan sát nhanh cảnh vật chung quanh phòng. Một cái bàn lớn được kê ở giữa phòng. Kế bên chiếc bàn bên tay phải là khu bếp với bếp gas, bồn rửa chén bát có vòi nước nóng, nước lạnh. Phòng tắm nằm ở góc trái của cửa chính. Một vài người đang ngồi bên bàn uống trà. Một vài người đang vui vẻ nấu nướng. Thấy gia đình tôi bước vào, mọi người trong phòng reo mừng. Chúng tôi cảm thấy trong lòng ấm cúng ngay.

- “ Ngon há. Cắm trại kiểu này hơn công tử Bạc liêu đi chơi ” Tôi nói.

Chị Mai vợ anh Lưu Ngọc Thành nói:

- “ Anh ngon anh cắm trại ngoài rừng đi. Đi trại mà chẳng báo trước gì cả để người ta còn giữ chỗ trước. Gửi văn thư báo rồi mà chẳng thấy anh trả lời đi hay là không ? ”.

- “ Ngu sao tôi trả lời trước. Thế nhờ tôi không đi được anh em chửi thì sao ! Đâu chị chỉ chỗ cho tôi cắm trại đi ” tôi thấu cáy nói:

Chị Như Lộc, vợ trưởng Định, tưởng thật nói:

- “ Đừng cắm trại ở ngoài. Gió dữ lắm chú. Ở đây với anh em cho vui ”.

Giọng Huế của chị giống như giọng nói của nhà tôi nghe ngọt rớt, êm tai.

Được lời như cởi tấm lòng. Tôi đặt dụng cụ cắm trại trên mấy chiếc giường bên góc trái của căn phòng cho tiện việc sử dụng nhà tắm. Tôi đang loay hoay kê lại cái giường cho thẳng, tôi nghe tiếng trưởng Định nói chuyện với nhà tôi.

- “ Anh chị đến từ sáng sớm. Thấy chưa có ai, anh chị định về thì anh em lần lượt đến. Không khí trong phòng ấm cúng và vui ngay ”. Trong khi nhà tôi và trưởng Định đang nói chuyện thình lình cửa phòng bật mở. Trưởng Thành, trai trưởng kỳ trại này, tung cửa chạy vào, mặt mày hớn hờ nói với tất cả:

- “ Thắng to ! Kỳ này thắng to ! Nhiều cá lớn quá. Anh em tìm cho tôi bao nylon để tôi đựng cá ”.

Tôi đứng cạnh anh. Trông thấy tôi anh mừng quá nói:

-“ Gia đình trường Trí đến là vui rồi. Anh em đang câu cá ngoài pier. Cá đang ăn mồi. Anh em giựt lia chia ”.

Tôi quên cả việc sắp xếp đồ đạc cho gọn. Với cảm giác hào hứng trong lòng, tôi vội đi theo anh Thành đến pier xem dân làng câu cá và mang cá vào để trong tủ đá cho khỏi bị ươn.

Một cầu tàu hình chữ T nổi nhô ra từ bờ. Một vùng nước xanh nhấp nhô trước mặt đi đến tận đường chân trời. Đứng giữa cầu nổi, tôi nhìn sang bên phải và bên trái là rừng cây xanh quanh co uốn khúc có những bãi cát thoai thoải kéo dài. Nơi đây vào mùa Hè du khách có thể tắm được. Tiếng dây cần câu sẽ gió lao vút vào khoảng không trước mặt làm tôi chú ý đến một dây cần câu lớn, dài, xấp hàng trên một thanh ngang làm thành chần chung quanh cho pier. Anh em đang reo hò giựt cần. Cá mắc câu vẫy đuôi đùng đùng trên mặt nước. Anh Phước, chuyên viên câu cá hạng nặng của làng, đang quay cần câu kéo cá vào bờ. Anh Nguyễn Hữu Đệ, chuyên viên nấu nướng của trại, cũng reo hò giựt cá. Tôi vui với không khí sinh hoạt mới mẻ của làng năm nay. Tôi cũng lựa một cần câu nhỏ. Mắc mồi vào lưỡi. Tôi đứng câu xa anh em một chút, thả cần và lơ đãng nhìn xuống dòng nước xanh đang vỗ nhẹ dưới chân cầu. Gió của Vịnh cho tôi tận hưởng cái không khí trong lành theo đúng nghĩa của sự nghỉ ngơi sau một tuần lễ làm việc

Thật ra chỗ chúng tôi đứng câu chỉ là cửa sông của dòng sông Potomac nhìn ra Vịnh Chesapeake (thuộc Tiểu Bang Maryland cách Washington D.C khoảng trên 2 giờ lái xe) đổ ra biển Atlantic Ocean. Tuy nhiên cái bao la của nước xanh trước mặt cũng cho tôi cái cảm giác thú vị của vùng biển. Vùng nước mênh mông, trải dài. Nó giúp cho tôi có cái cảm giác thênh thang, rộng rãi trong lòng. Anh Thành chọn địa điểm cắm trại này là đúng. Phải thay đổi cách sinh hoạt của làng cho hấp dẫn. Hôm sau anh mới cho tôi hay là anh đã đến nơi này tuần trước, câu cá với mấy người bạn Phi Luật Tân làm việc cùng sở với anh.

Các chị cũng tham gia câu cá. Nếu không câu thì sách cá về bỏ trong tủ đá. Người này thay cho người kia mang cá vào. Bóng người qua kẻ lại lao xao. Trường Thành nói:

-“ Trường Trí xem nhóm tụi mình giựt cá lia chia trong khi nhóm Chinese và nhóm Korean (họ cũng là du khách đến câu) chưa thấy giựt con cá nào ”.

Mà quả thật, tiếng reo hò của anh em làm Ban Quản Lý khu trại phải ra xem. Họ mang cả kem đến cho anh em ăn để cổ võ tinh thần. Nhóm Chinese và Korean

cũng phải ngoái cổ nhìn xem những con cá to anh em câu được như, cá spot, blue fish, blow fish, flounder, sting ray...Gió biển mang theo cái lạnh đầu mùa Thu.

Khoảng 10:00 PM, cơm tối đã xong từ lâu mà chẳng thấy ai muốn về ăn. Từ nhà trại đến chỗ câu khoảng 200 bước. Tôi cứ phải làm con thoi ra hồi thức anh em vào mà chẳng ai muốn vào. Câu cá no rồi nên không thấy ai dả động đến ăn với uống.

BỎ QUA ĐIỀU LUẬT THU' BA.

Khoảng 11:00 PM, cá bắt cần câu nên anh em lục đục kéo về. Ăn uống, nói chuyện về cá ầm ỹ... Sau một hồi chuyện bớt hăng, tôi thấy mệt nên đi ngủ sớm. Đang ngủ ngon giấc, tôi giật mình vì tiếng gõ cửa thật mạnh. Vì tôi nằm giường sát ngay cạnh cửa ra vào nên tôi nghe rõ. Tôi lặng yên không trả lời. Lại tiếng gõ cửa nữa. Tôi nhòm dậy nhìn chung quanh và xem đồng hồ: 3:00 giờ sáng rồi. Dân làng đang ngủ say. Các giường đều im lặng. Thỉnh thoảng tôi nghe tiếng kéo gỗ đều đều từ giường trưởng Đệ, trưởng Thành. Tôi đánh thức trưởng Đệ giậy. Lay mãi chẳng thấy trưởng Đệ nhúc nhích. Có lẽ câu cá suốt ngày nên trưởng Đệ mệt ngủ ly bì. Tiếng gõ cửa lại vang lên. Tôi quay lại, quyết định ra mở cửa để xem ai đánh thức vào giờ này. Tôi nghĩ có thể là một vài anh em xuống trẻ. Nhưng thật vô lý, ai lại đi trại vào giờ này. Tôi lay nhẹ nhà tôi đang nằm giường kế bên. Tôi nói nhỏ là có tiếng gõ cửa. Nhà tôi thức giấc nói :

-“ Gõ cửa vào giờ này là thế nào cũng có chuyện ”.

Tôi mở cửa. Trước mặt tôi là hai người thanh niên Mỹ, rất to con. Tôi hỏi họ có chuyện gì mà gõ cửa vào giờ này. Họ cho biết họ là du khách. Xe họ bị chết máy. Bình điện yếu nên họ không thể khởi động chiếc xe được. Họ cần tôi giúp họ nổ máy xe (jump start). Tôi theo họ ra ngoài. Họ dẫn tôi đi vào vùng rừng cây đen thui trước mặt. Không có ánh đèn. Nhà tôi nói với theo:

- “ Anh coi chừng ! Họ giả bộ hư xe. Khi mình mang xe đến, họ cướp xe đấy ”.

Tôi cũng có cảm giác ớn lạnh. Xe tôi mới, loại xịn. Cướp xe thì không sao vì có hãng bảo hiểm đền. Nhưng đêm tối, họ lụi cho tôi một dao rồi cướp xe thì hết đời. Đồi tôi thì đang tươi như hoa hồng thắm. Tôi liên tưởng đến tin tức hằng ngày trên TV vẫn thông báo về những vụ cướp xe. Tôi nghĩ đến điều luật thứ ba. Vừa đi tôi vừa suy nghĩ. Khoảng cách giữa tôi và nhà tôi càng xa. Họ hỏi xe tôi để đâu. Tôi đổi ý. Thay vì tôi đi lấy xe. Tôi chỉ họ về hướng nhà của Ban Quản Lý khu trại. Tôi bảo họ đến đó yêu cầu sự giúp đỡ vì tôi không có chìa khoá xe. Chỉ xong, tôi quay ngay về phòng. Tôi

đánh thức trưởng Đệ lần nữa. Nếu trưởng Đệ dậy là tôi sẽ giúp họ ngay. Nhưng than ôi ! trưởng Đệ ằm ừ rồi ngủ tiếp. Tôi không biết phải làm sao! Thôi tôi đành quên đi điều luật vậy. Với Trưởng, Trưởng phải sử thế làm sao trong trường hợp này !!!.

CON CÁ NẶ NG 30 POUNDS.

6:00 sáng thứ bảy lúc tôi chưa dậy thì anh em đã rủ nhau đi câu rồi. Tôi ngủ tiếp vì ngày hôm qua lái xe nên hôm nay thối mệt. Vào khoảng gần trưa thì gia đình trưởng Nguyễn Đức Tùng đến. Chiều thì gia đình trưởng Lâm Sơn đến. Càng đông không khí sinh hoạt càng vui. Nhất là mấy bà có dịp hàn huyên sau những ngày vắng bóng nhau. Trưởng Đệ mang theo một cái TV 13 inches và một số Video tape chuyện cổ tích Việt Nam. Những người không thích câu cá thì chúm mũi vào xem TV, nhất là đám sói con, chim non và chim già. Tôi được anh Trại Trưởng giao cho việc sinh hoạt văn nghệ trại. Nhưng nhìn tình hình chung tại chỗ, tôi thấy dân làng tản mác đi câu khắp nơi, tôi quyết định huỷ bỏ buổi lửa trại vào buổi tối.

Khoảng trưa trưa, nhà tôi chạy từ ngoài bãi vào nói cho tôi biết là trưởng Nguyễn Tấn Phước câu được con cá Đuối to lắm. Trưởng Phước đang đánh vật với con cá hơn nửa tiếng đồng hồ rồi mà vẫn chưa kéo được con cá vào bờ. Tôi lật đật theo nhà tôi ra bãi cát. Một đám đông anh em, kể cả du khách, đang reo hò. Trưởng Phước đang kéo cong cần câu. Khi thì nhả, khi thì kéo. Trưởng Thành cầm sẵn cái xẻng to để đợi khi trưởng Phước kéo con cá vào gần bờ là sáng cho nó một xẻng. Cuối cùng thì con cá mệt, chịu bị kéo dãn vào bờ mà không quẫy mạnh như lúc ban đầu. Con cá Đuối thật là to. Trưởng Thành sáng vào đầu con cá mấy xẻng (may mà Ủy Ban Bảo Vệ Súc Vật không có mặt tại đây). Con cá mới chịu nằm yên. Chị Loan, vợ trưởng Tùng, phải vào Ban Quản Lý trại

mượn một cái xe cút kit để di chuyển con cá. Trưởng Phước thì phờ rầu tòm vì quá mệt. Con cá nặng trên 30 pounds. Lần đầu tiên tôi thấy một con cá Đuối to như thế. Đây cũng là thành tích của dân làng trong mùa cấm trại này. Loan nói:- “ Cho em con cá này đi. Cá này ăn ngon lắm ”.

Con cá to quá. Tôi phụ giúp Loan đưa con cá về trại. Vì tò mò tôi muốn mổ con cá này xem ra sao. Tôi chưa bao giờ làm con cá to như vậy nên nhờ anh em chỉ dẫn cách làm cá. Tôi cắt hai cái vi hai bên. Cắt bộ gan vì trưởng Phước nói gan cá đười ăn ngon và mỡ nhiều lắm. Cắt xong tôi ngồi thở. Cái cảm giác mệt như người câu con cá này vậy. Chị Như Lộc đứng cạnh tôi nói:- “ Sao chú Trí mổ cá hay vậy ”. -“ Em có biết mổ cá bao

giờ đâu. Mình không câu thì mình phải làm cá để hôm chủ nhật về mỗi gia đình có một khúc cá đười ăn ”. Tôi vừa cười vừa trả lời chị.

Trưởng Tùng, phụ trách phần sinh hoạt trại , đã chuẩn bị dụng cụ thi đua câu cá. Phải nói từ lúc có mặt trưởng Tùng là không khí trại khác ngay. Trưởng hỏi tôi phần lửa trại tối nay ra sao. Tôi nói anh em tản mác đi câu cá cả, có gia đình đến sớm, có gia đình đến muộn nên tôi không thể thông báo buổi sinh hoạt lửa trại được. Tôi đã soạn sẵn chương trình tập văn nghệ lửa trại cho từng toán, nhưng tình hình này, anh em mê câu cá quá không chắc nghĩ đến tập văn nghệ. Trưởng Tùng đồng ý với tôi huỷ bỏ phần lửa trại. Trưởng nói:- “ Các chị cùng với sói con, chim non phải có công việc cho họ giải trí. Đi trại mà cứ nấu với nướng hoài thì lần sau kêu đi trại các chị sẽ không chịu đi đâu ”.

CÂU CUA.

Anh em tập trung khá đầy đủ để đi Point look out câu cua. Point look out là điểm cuối của dải đất trông ra Chesapeake Bay. Nơi đây cách chỗ chúng tôi cắm trại nửa tiếng lái xe. Có một cầu nổi hình chữ T cho du khách câu cua hay câu cá. Đến bãi đậu xe là các chị tíu ta tíu tít lo chuẩn bị câu cua. Những giỏ lưới bằng sắt, dây, cánh gà và cổ gà được các chị tận dụng tối đa. Phần thưởng câu cua thì không có nhưng nếu ai không câu được con cua nào thì bị phạt rửa chén chiều nay. Các chị cười ằm lên. Ăn đĩa giấy mà sợ gì rửa chén. Tôi tham gia với nhà tôi và cậu con trại thả giỏ bắt cua. Cả toán òn ào làm xôn xao cả khu vực.

Chiều xuống nhanh. Trên con đường về trại anh em ghé vào chợ mua cua vì cua câu được ít lại nhỏ nữa. Mua vài chục cua mà người bán cua cho cả thùng. Một thùng cua cả trại ăn thoải thích.

LÀNG QUÁN LÀNG BÁCH HỢP.

Mùi cá nướng của trưởng Đệ thôi thúc anh em về tập trung bữa ăn tối. Những con cá được cuốn vào tấm giấy bạc rồi để trên than hồng. Tôi hỏi nhà tôi:

-“ Ăn cá kiểu gì vậy. Cá không được đánh vẩy hay mổ bụng moi ruột ra gì cả. Cá cứ để thế mà đưa lên bếp nướng ! Tanh chết ! ”.

-“ Cá nhiều quá. Làm sạch cá thì làm sao suê ”. Nhà tôi cười trả lời.

Tất cả anh em quây quần quanh bàn ăn. Kẻ ngồi người đứng. Kẻ chạy vòng quanh ăn kiểu xoay tua. Trưởng Đệ mang cá để đầy bàn. Không khi tung búng nhưng không có nghi thức ăn uống theo kiểu Hương Đạo.

Thấy trại trưởng Thành không nói gì đến thủ tục “ giờ ăn đến rồi ... ”, nên tiên chỉ Định thay mặt mời anh em nhập cuộc. Tôi không thể diễn tả hết cái không khí sôi động và ồn ào khi ăn.

Cuối bữa, trưởng Thành tổng kết sinh hoạt trong ngày. Nhân dịp này, trưởng Tùng cũng phổ biến ý định của trưởng Tùng đang hình thành Đạo Quán cho Làng Bách Hợp. Tôi thấy trưởng Tùng đã muốn thực hiện dự án Làng quán cho làng từ lâu. Cả Làng cũng đồng ý là Làng phải có địa điểm sinh hoạt cố định để giúp cho sinh hoạt của Làng được đều đặn và phong phú.

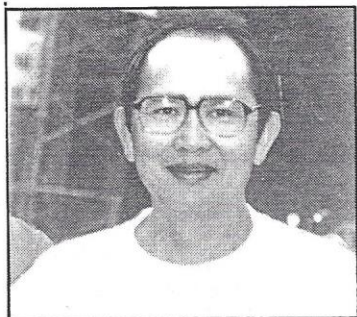
RA VỀ.

Trưa chủ nhật, gia đình tôi chuẩn bị ra về. Một buổi họp ngắn được trưởng Thành tổng kết cho ba ngày trại. Tôi chỉ nói vắn tắt là trại thành công và thật vui.

Chiếc xe lăn bánh trên con đường về. Mưa Thu nhẹ có điểm một lớp sương mù. Tôi lần thần nghĩ đến ba ngày trại. Trại có 20 dân làng tham dự. Vì cắm trại trong nhà nên không có ca hát, không có thủ tục trước khi ăn, không có lửa trại. Văn nghệ thì xem TV với những Video nhạc Paris by night hay Video kịch chuyện cổ tích. Một lối sinh hoạt không khác gì sinh hoạt ngoài cộng đồng. Kết quả thành công và vui. Dân làng có nên áp dụng kỳ trại tới như hình thức kỳ trại này!?. Ngoài ra, tôi còn có cái cảm giác như thiếu thiếu một cái gì. Tôi đã quên đi việc áp dụng luật hướng đạo để giúp người hay là tôi đã không đốt được đồng lửa trại cho làng. Nhưng thôi, nhà tôi thấy vui, cậu con trai tôi thấy vui và tôi cũng thưởng thức được cái thanh thần cuối tuần là được.

“ Gặp nhau đây rồi chia tay ngày vàng như đã vụt qua trong phút giây. Niềm hăng say còn chưa phai .. ”. Vừa lái xe tôi vừa hát nhỏ.

Hoa Thịnh Đốn, Đầu Thu 1999

Bài tường-thuyết này, Tr. Nhữ-Văn-Trí gửi tặng Liên-Lạc, cùng với băng nhạc rất đặc-biệt dành cho những em Sói và Thiếu trong những buổi sinh-hoạt Hướng-đạo.

CẢM ƠN

*****

Chúng tôi nhận được Thiệp Mời của Làng Bách-Hợp (Hướng-Đạo Việt-Nam - Vùng Hoa-Thịnh-Đốn), do Trưởng Nguyễn-Đức-Tùng (Thay mặt Làng B.H.) gửi đến, mời chúng tôi qua dự buổi họp thân mật của Làng, các H.Đ. Trưởng-niên và Thân-Hữu Vùng H.T.Đ. :

- Ngày Chủ-nhật 07-11-1999, lúc 5 :00 PM.
- Địa-điểm : 7120 Woodley lane, Falls Church, VA.

Với chương-trình sinh-hoạt như sau :

1. Giới-thiệu Trại-trưởng Philmont (Tr. Phạm-Hồng-Thái, slide show).
2. Giới-thiệu B.S.A., National Vietnamese Scouting Task Force (Tr. Lê-Thủy-Lan trình bày)
3. Trại Họp Bạn Thăng-Tiến 6 tại Fairfax, Virginia 1998 (Tr. Võ-Thành-Nhân)
4. Khánh thành Trung-tâm Scouts R. US. (Tr. Nguyễn-Đức-Tùng).
5. Potluck dinner (xin mang một trong các món : Gỏi, chả giò, bánh cuốn, cơm chiên, fried chicken).

Vì nhận thiệp mời cận ngày, Chúng tôi rất tiếc không thể qua chung vui với làng Bách-Hợp được, nhất là với chương-trình sinh-hoạt quá ư đồ sộ, được dịp được thưởng-thức các thức ăn hấp dẫn, chắc chắn sẽ có bánh lá chả tôm và cơm hến của Anh Chị Tùng (mà không chịu ghi ra trong chương-trình để tạo sự “bất ngờ”).

Xin chân thành cảm ơn sự hiếu khách của Làng Bách-Hợp H.T.Đ., đặc-biệt là Tr. Nguyễn-Đức-Tùng

Ngựa C.K.

Đính Chính

Liên-Lạc số 32 (Tháng 9/99) có đăng bài “Sói Ta ... Sói Người”, ghi tác giả là Akéla Nguyễn-Đức-Tùng. Nay Tr. Tùng có lời yêu cầu đính chính : “..... Em là Bagherra, chứ chưa là Akéla, vì Akéla đạo ấy, hiện nay còn sống sờ sờ ở California, nếu đọc được, anh ấy giận chết” ....

Vậy Liên-Lạc xin nhận lỗi cùng Akéla, Bagherra, các độc-giả Liên-Lạc và cảm ơn riêng Tr. Tùng.

ĐẠO ĐỨC VÀ PHÁP LÝ. CÁC KHÍA CẠNH CỦA BỆNH ĐỒNG TÍNH LUYẾN ÁI

ĐỖ VĂN PHÚC.

Trong một phán quyết của Tòa án Tối cao New Jersey mới đây, việc Hướng Đạo Hoa Kỳ trục xuất James Dale (một người bị bệnh đồng tính luyến ái) ra khỏi phong trào là phân biệt đối xử (discrimination) và vi phạm vào quyền tự do của anh ta được bảo vệ bởi Tu chính án số 1.

James Dale là một phụ tá huynh trưởng Hướng Đạo thuộc đoàn 73 ở Matawan, hiện sinh sống tại Manhattan. Anh là một người đóng góp tích cực vào việc giúp đỡ hướng dẫn những người bị bệnh AIDS. Việc anh bị trục xuất ra khỏi Hướng đạo năm 1990 đã gây ra một sự tranh cãi xoay quanh quyền hạn và quy luật của phong trào Hướng Đạo, cũng như vị trí của Hướng đạo trong sinh hoạt xã hội.

Với tất cả 7 phiếu thuận và không có phiếu chống, Tối cao Pháp Viện New Jersey đã coi việc trục xuất Dale của Hướng đạo Hoa Kỳ là vi hiến. Các vị thẩm phán giải thích rằng Hướng đạo là một đoàn thể mang tính công cộng, (ngang hàng với các tiệm ăn, thư viện, trường học, rạp hát...) Do đó không được phân biệt đối xử với bất cứ thành phần nào trong xã hội. Tòa án còn cho phủ nhận quan điểm của Hướng đạo coi nạn Đồng tính luyến ái là phi luân. Họ ví việc Hướng đạo phân biệt đối xử đối với James Dale cũng như việc phân biệt chủng tộc, giới tính. Bà Thống đốc New Jersey cho rằng giới tính của một người là chuyện riêng tư. Một khi anh ta có năng lực để trở thành một Hướng đạo sinh tốt, thì không có điều gì đáng thắc mắc về giới tính của anh ta.

Trong khi đó, Tối cao Pháp viện California, trong một án lệ liên quan đến hai hướng đạo sinh (Michael và William Randall) và một trưởng Hướng đạo Nam Cali bị trục xuất khỏi phong trào Hướng đạo cũng vì bệnh đồng tính luyến ái, đã cho rằng Hướng đạo có toàn quyền vì

Hướng đạo là một tổ chức tư không bị ràng buộc bởi Dân luật California. Các thẩm phán cho rằng Hướng đạo được Hiến pháp trao cho các quyền tự do của hiệp hội và có quyền trong sự tuyển lựa hội viên của mình.

Sự việc 50 tiểu bang của Hoa Kỳ có những luật lệ khác nhau và cách giải thích luật khác nhau tùy quan điểm của các thẩm phán vốn là một nhược điểm của nền tư pháp và công lý Hoa Kỳ. Nhược điểm này đã tạo ra một lỗ hổng giúp cho các tội phạm né tránh các hình phạt nặng mà lẽ ra y can phải chịu ở một tiểu bang khác. Một cường quốc thường tự hào có một Hiến pháp tiến bộ bậc nhất trên thế giới, nhưng lại không có sự đồng nhất trong việc giải thích và thi hành Hiến pháp đó. Việc coi Hướng đạo là một tổ chức công cộng có thể đúng, vì Hướng đạo là một sinh hoạt mở rộng cho tất cả mọi giới. Nhưng ví Hướng đạo với các tiệm ăn, thư viện thì thật buồn cười. Tuy là phục vụ lợi ích công cộng, nhưng tự bản chất, Hướng đạo là một tổ chức, một đoàn thể chặt chẽ, có quy cũ, có phương hướng. Việc thu nạp đoàn viên là dựa trên các nội quy, tiêu chuẩn rõ rệt để đáp ứng với phương thức giáo dục rèn luyện cho họ trở thành người hữu ích trong xã hội. Ai đồng ý thì tham gia, ai không đồng ý thì đứng ngoài. Hướng đạo không phân biệt nam nữ, tôn giáo, chủng tộc; vì đó là những điều tự nhiên của con người. Nhưng Hướng đạo cũng giới hạn lứa tuổi tham gia cho thích hợp với các sinh hoạt của mình. Vì thế, khi thanh niên đã lên quá tuổi 25, nếu không làm trưởng Hướng đạo, thì phải rời đoàn. Anh nào lớn tuổi còn lưu luyến với Hướng đạo thì thành lập các nhóm trưởng niên để chia sẻ vui buồn cuộc đời Hướng đạo với nhau.

Hướng đạo quan niệm hữu thần, tôn trọng giá trị tâm linh. Một trong các lời hứa của Hướng đạo sinh có khoản trung thành với tín ngưỡng của mình. Vì thế, bảy năm trước đây, Hướng đạo đã không chấp nhận một cặp song sinh khi các em này từ chối tuyên thệ trung thành với tín ngưỡng. Giả sử như tại một trường học, có em học sinh đi ngược lại nội quy của trường, liệu ban giám hiệu có phải chấp nhận cho em đó

tiếp tục học để khỏi bị lên án vi phạm quyền tự do của em đó không? Giả sử trong quân đội, có anh lính chống lại lệnh cấp trên, liệu quân đội có lưu giữ anh ta không? Nói đến đây, thì chúng ta lại phải xét đến khía cạnh đạo đức, quy phạm của xã hội để xét xem điều nào đúng, điều nào sai.

Không có nền đạo lý nào là tuyệt đối cả. Một việc trong xã hội này, người ta coi là hợp đạo lý, thì tại một xã hội khác, đó là điều phi luân. Trong khi các dân tộc Âu Á coi việc ăn thịt người là man dã, là tội ác; coi việc tổ chức tang lễ cho cha mẹ là tỏ lòng hiếu kính, thì tại nhiều bộ lạc Phi Châu, họ đẩy cha mẹ già leo lên cây cao rồi rung cây cho rơi xuống chết; hoặc có nơi ăn thịt cha mẹ khi cha mẹ chết. Họ coi đó là một hình thức biểu lộ tình thương, và lên án những dân tộc khác đem chôn cha mẹ cho sâu bọ đục khoét!!!

Vậy ra đạo đức là những khuôn phép mà trong một không gian, một thời gian nào đó, đại đa số thành viên của xã hội thừa nhận là mẫu mực để noi theo. Đạo đức không được viết thành văn bản có các điều, các chương rõ ràng như pháp luật, nhưng đạo đức được duy trì mọi nơi mọi lúc. Nó bàng bạc trong thơ văn, chuyện trò sinh hoạt hàng ngày, trong giáo huấn gia đình và học đường, và có khi còn mạnh hơn pháp luật. Từ khi con người sinh ra trên trái đất cho đến nay, luân lý đã thừa nhận hai giới tính riêng biệt: Nam và Nữ. Đó là căn bản của gia đình, xã hội. Việc người Nam và người Nữ lấy nhau để sinh con cái phát triển nòi giống là đạo đức từ ngàn xưa và vẫn còn giá trị mãnh liệt đối với những người hữu thần hay vô thần. Có những người không may mắn, sinh ra trong tình trạng giới tính bất phân minh; tuy mang cơ thể của người nam, nhưng lại có một phần sắc tố của người Nữ, hay ngược lại. Chúng ta coi đó là những kẻ bất thường, bệnh hoạn. Họ không có tội gì để bị gạt ra bên ngoài xã hội. Và cũng không có lỗi gì để chúng ta khinh chê, ghét bỏ. Nhưng chắc chắn họ sẽ phải chịu một vài giới hạn trong sinh hoạt xã hội. Khi quân đội tuyển mộ quân nhân, cần những thanh niên mạnh khỏe để phục vụ,

vì môi trường quân đội rất nghiệt ngã. Chắc chắn quân đội phải loại những ứng viên khuyết tật, mà không thể bị coi là phân biệt đối xử. Quân đội Hoa Kỳ vẫn cho những người mang bệnh đồng tính luyến ái giải ngũ nếu họ bị phát giác. Nhiều người đã lên án quân đội và đòi hỏi rằng những người này cũng được quyền phục vụ tổ quốc như bất cứ thanh niên nào khác. Họ quên rằng trong sinh hoạt của quân đội, cũng như trong sinh hoạt Hướng đạo, có những điều tế nhị rất bất tiện cho một người nam không là nam, nữ không là nữ. Lấy một thí dụ nhỏ thôi. Một người nam vào nhà vệ sinh nữ nhìn trộm bị coi là vi phạm, là sách nhiễu tình dục. Nhưng nếu một người đàn ông đồng tính luyến ái (dĩ nhiên được vào nhà tắm nam, vì anh ta là đàn ông) thì tránh sao khỏi anh ta quấy nhiễu tình dục với các người nam khác. Cho anh ta vào nhà tắm nữ chẳng? Xin nhờ bảy vị thẩm phán New Jersey và bà Thống đốc Whitman giải quyết giùm vậy.

Sống trong chế độ dân chủ tự do gần như tuyệt đối, người dân Hoa Kỳ dùng Tu chính án số một để bảo vệ quyền của mình khỏi bị guồng máy nhà nước hà hiếp. Đó là một điểm son mà biết bao nhiêu dân tộc khác đã đổ ra xương máu hàng trăm ngàn đời nay chưa mang lại được. Tu chính án số một bảo vệ tự do con người. Nhưng tự do có phải là làm tất cả bất cứ những điều gì không? Lá quốc kỳ, biểu tượng thiêng liêng của quốc gia, phảng phất hương hồn chiến sĩ bao đời bị người ta đốt, xé; thậm chí có chú thanh niên đem ra làmgiẻ lau xe. Ấy thế mà vẫn có người lên tiếng bào chữa ủng hộ quyền xúc phạm đó. Và lạ lùng thay, toà án Hoa Kỳ đã xử vô tội vì cho rằng đó là quyền biểu lộ tư tưởng (một thứ tư tưởng khinh thị uy quyền quốc gia) được ghi trong Hiến pháp (sau nhiều bàn cãi, các nhà lập pháp Hoa Kỳ nay đã đồng ý việc tôn trọng quốc kỳ là bổn phận của công dân và co đốt xé quốc kỳ là có tội.). Ngày nay, nhiều nhóm tranh đấu Nhân quyền Hoa kỳ mọc lên như nấm và cũng rất mạnh. Họ ủng hộ những điều rất khó chấp nhận, như việc tự do phá thai giết hại các hài nhi vô tội; như việc tuyên truyền, cổ

vũ cho chủ nghĩa Phát xít, Cộng sản, là hai thứ hiểm họa mà toàn thế giới đã chịu đựng cay đắng bao năm, mà Hoa Kỳ đã phải đưa con em đổ máu để triệt hạ trong hàng chục năm qua. Họ không hề nhận định một điều căn bản là tự do của người này phải bị ràng buộc trong an sinh phúc lợi của người khác, nhất là của đại đa số trong xã hội. Chúng ta thấy nhan nhản những kẻ giết người vì thú tính gần như bằng có rờ ràng, vẫn sống phây phây ngoài xã hội để tiếp tục giết người. Chỉ vì một yếu tố nào đó mà luật sư đã dựa vào Tu chính án để che chở cho y.

Trở lại vấn đề đồng tính luyến ái và các đoàn thể, tổ chức. Nội quy Hướng đạo không dự trừ trường hợp khó xử này, nên đã không minh thị việc ngăn cấm người đồng tính luyến ái trong các điều kiện gia nhập. Giáo hội La Mã và các giáo phái Tin Lành cũng không nêu ra, nhưng họ cũng đã có biện pháp với các giáo sĩ hay tín đồ mang bệnh này. Nhưng rõ ràng đây là vấn đề đạo đức xã hội. Tôn giáo có thể coi đó là tội lỗi, vì đó là tín điều của họ. Chúng ta không lên án, vì đó là một căn bệnh tâm lý và sinh lý, Vả lại chúng ta có quyền gì mà lên án khi đồng tính luyến ái không phải là một tội ác. Nhưng ngoài một số ít người bệnh hoạn bẩm sinh, thì nhiều người khác vì ảnh hưởng văn hoá suy đồi, vì ham thú vui nhục dục bất thường, hoặc vì cơn sốc tâm lý nào đó, đã nhiễm căn bệnh đồng tính luyến ái. Xã hội, nếu không chữa trị cho những người đồng tính luyến ái trở về sinh hoạt sinh lý bình thường, thì dĩ nhiên cũng không để nó phát triển ra ngoài lây lan đến những người bình thường khác; cũng như chúng ta từng ngừa bệnh lao, bệnh sốt rét.

Trưởng Paul Stevenson, phát ngôn nhân Hướng đạo Hoa Kỳ đã cho hay sẽ kháng cáo lại án lệnh của Tối cao Pháp Viện New Jersey. Trưởng co hay rằng:” Hướng đạo Hoa Kỳ là một tổ chức tư có quyền đặt ra các điều khoản để kết nạp đoàn viên và các tiêu chuẩn cho các huynh trưởng.” Trưởng cũng đưa ra Tu chính án số một để bảo vệ quyền tự do của hội đoàn mà sắc luật chống phân biệt không thể ưu thắng được.

Giá trị đạo đức của xã hội Hoa kỳ đang bị thách đố nghiêm trọng. Quả thực nó đã bị giảm sút nhiều trong các thập niên vừa qua khi bạo lực, vô luân trở thành các tiêu chuẩn sống được phổ biến nhan nhản trên các phương tiện truyền thông đại chúng và được sự tán trợ của những nhóm chủ trương bảo vệ quyền tự do tuyệt đối. Không một xã hội nào, dù là văn minh cực điểm, có thể sống còn một khi xã hội đó đi vào con đường suy thoái đạo đức. Đế quốc La Mã, Hy Lạp từng hùng mạnh bao nhiêu, cũng đã không tránh được quy luật. Người Mỹ đã bắt đầu thức tỉnh khi hàng loạt các trường học gánh chịu các thảm họa của bạo lực; khi bom đạn đã giết hàng trăm học sinh và thường dân vô tội tại những nơi mà lẽ ra an toàn nhất. Họ đã bắt đầu chấp nhận sự hy sinh một số thoải mái cá nhân cho an sinh chung của xã hội. Trong chiều hướng đó, họ sẽ thấy cái giới hạn cần có để ngăn ngừa những loại bệnh hoạn tâm sinh lý, để cho con người trở lại cuộc sống tự nhiên mà Thượng đế khi sinh ra, đã tạo sự cân bằng cho mỗi chúng ta. Nếu không, rất gần đây thôi, Hoa Kỳ sẽ trở nên một Sodome và sẽ chịu sự huỷ diệt như trận lửa lớn để xóa đi mầm móng tội lỗi.

SÔI NHIỆT THÀNH
(ĐVP, AUSTIN)

Một Chút Tình Riêng

*****

1. Tr. Dương-Phước-Luyến : Đi mô mà E-mail bị dội lui, báo Liên-lạc bị phát-hoàn ? Ai biết, xin cho biết. Hậu tạ.
2. Tr. Hoàng-Ngọc-Châu : Đã mời gọi một số dân B.Đ cũ, có chi mới, mình sẽ cho Cự hay.
3. Tr. Phúc Nữa Chùng Xuân : Chuyện lạ ! Đã 6 tháng nay bật tin, hay là "Giận" mình ? Có chi nói thiệt đi,
Ngựa "Khó chịu"

Tin Vui Úc-Châu :

Một cuộc Đồi Mới giữa hai Trưởng Hương-Đạo.

(Bài do Trưởng Nguyễn-minh-Trị gửi bằng E-mail.)

Ngày vui của hai Trưởng Vũ-Hoàng-Nguyên (LĐT/LĐ Đổng-Đa) và Trưởng Phạm Nguyễn Như-Sương (Baloo) diễn ra trong bầu không khí thật đầm ấm giữa hai gia-đình và giữa vòng tay thân ái của Anh Chị Em Hương-đạo tại thành phố nắng ấm Brisbane.

Đây có lẽ là tin đẹp nhất của Liên-Đoàn Đổng Đa.

Trong ngày cưới, từ Họ đàn Gái đến Họ đàn Trai, ngoài một số vị cao-niên đại-diện hai Họ, còn lại toàn bộ đều là những khuôn mặt trẻ trung của Hương-đạo. Các Trưởng và Tráng-sinh chia làm hai cánh để "Đi Họ", bung mâm bung quả rồi sau cùng nhập lại "quây" cho Cô Dâu Chú Rể những giây phút nhớ đời ... "H.Đ".

Trong buổi lễ gia-tiên nhà gái, bác-sĩ Trần-văn-Lân đại diện cho nhà gái có đọc bài diễn-văn ngắn, trong đó có một đoạn khá hay, xin trích ra đây để thay cho lời tâm tình Hương-đạo :

"..... Hai cháu Nguyên và Sương đã gặp gỡ và quen nhau trong lúc sinh hoạt Hương-đạo và làm các công tác thiện-nguyện khác trong Cộng-đồng. Từ đó tình yêu của các cháu nảy nở phát-triển và trưởng-thành trong tinh-thần vị tha, khoan dung của Hương-đạo ....

..... Hai Bác tin tưởng với hành trang thương yêu đó, cộng với kinh nghiệm và tinh-thần Hương-đạo, cháu sẵn sàng về làm vợ và thành viên của một Gia-đình cũng đặt tình yêu và bao-dung làm nền tảng .... "

Trong bữa tiệc cưới tại Nhà Hàng Golden Palace, Ông Lê-đức-Phụng, Hiệu-trưởng Trường Việt-ngữ Lạc-Hồng đại-diện một số đoàn thể nói lên cái cảm tình quý mến và ca ngợi tinh thần phục vụ của hai Trưởng Nguyên và Sương. Trưởng Nguyễn-minh-Trị, Đại-diện cho HĐVN chúc mừng hai Trưởng và đặc biệt tuyên-dương Trưởng Nguyên trong việc xây dựng Phong-trào HĐVN tại Brisbane và đã nhận được bằng Tuyên-dương của HĐTÚ vào năm 1995.

Sau đó, rất đông anh chị em H.Đ. đứng chật sân-khấu cùng nắm tay nhau hát bài : "Gần Trao Cho Nhau" để chúc mừng cho hai Trưởng.

Nhân dịp Vui này, toàn thể Ban Phụ-trách Bản tin Liên-Lạc xin thành thật chúc mừng hai Trưởng NGUYỄN và SƯƠNG thật nhiều Hạnh-phúc và sớm có Mâm Non Hương-Đạo.

Sydney : (Hình trên) :Ngày lễ Thiếu-nhi các sắc tộc (The Children Festival Sydney 1999) do HĐBVN tổ-chức. Thiếu-sinh HĐVN đang cùng với một số trẻ em thuộc các đoàn thể khác đang chào Quốc-kỳ.

(Hình dưới) Thiếu-sinh HĐVN cùng các em thuộc các đoàn thể khác đang cầm lồng đèn do mình làm để dự thi. Lồng đèn chữ "S" hình nước Việt-nam được chấm giải Nhất.

(Ảnh của Tr. Trương Lạc-Phiêu gửi tặng L.L.)

Chờ một chút gì...

Gà Lòi (Tây Đức)

NHƯ THẾ ĐÓ SAO...

Cũng như các tỉnh khác trong thời điểm tháng 4/1975, ngày mùng 3, thành phố DALAT đã bắt đầu sống giai-đoạn mới – giai-đoạn “đồ bộ”, quần áo ngắn, dày cộm, cho bên. Những áo dài, những bộ âu phục đã, hoặc nằm yên trong tủ, hoặc lủng lẳng dong dưa ở chợ trời... Giai-đoạn mở đầu cuộc “giải-phóng” (xin chớ đọc ngược, xúc phạm thuần phong!), lúc dân chúng còn nhớn nhác, xôn-xao, nghe ngóng, và cũng là lúc mà rác rưởi ngập đầy cả khu Chợ Mới và khu Hòa-Bình của thành phố từng được tặng mỹ-danh thành phố “thơ mộng”...

Anh chị em HĐ còn lại, đã tìm gặp nhau để... làm sao đây? Và hẹn đến Đạo-quán “mới”,

Nguyên Lâm-Viên có 2 đạo-quán. Một ở sát bờ hồ Xuân Hương, gần như đối diện Giáo-Hoàng Học-Viện, do chính-quyền VNCH cấp để bù lại việc mượn “dài hạn” đạo quán ở đường Lý-Thái-Tổ, nằm xa thành phố, trên đường xuống Trại-Mát.

Sau một thời-gian đặc-cử “ông nghị” (thành phố), các trưởng Lê-Phỉ và Nguyễn-Văn-Võ đã xin và mua được khoảng đất ở ngay đầu đường Phạm-Ngũ-Lão, dốc lên nhà thờ lớn, với giá tượng trưng 1 đồng VNCH! Các đơn-vị, khi theo Ngành, khi theo liên-đoàn, có khi cả Đạo, lần lượt dọn dẹp khai quang nơi sẽ dựng đạo-quán “mới”. Cỏ dọn sạch rồi lại mọc cao để lại được dọn... Cho đến một ngày... Trưởng Lê-Xuân-Đằng, đương-kim Đạo-trưởng, tổ chức lễ đặt viên đá đầu tiên, nhằm dịp kỷ-niệm sinh-nhật BìPi. Cỏ rác lại dọn sạch để tặng phần quyết-tâm xây-dựng đạo-quán như lời tuyên bố trong buổi lễ... Thế rồi cỏ lại tiếp-tục mọc... đến khi muốn tìm viên đá cũng gay go!

Mãi đến lúc Trưởng Trần-Văn-Khắc tạm thời giữ chức Đạo-trưởng (vì muốn hưu-dưỡng cũng không yên), nhận sự tuyên hứa của a. Nguyễn-Xuân-Mộng, trưởng khu Công-chánh Cao-nguyên Trung-phần – chị Mộng lại lập-sự ở Bẫy Lê-Lai. Lúc này cỏ được bứng hẳn đi bằng máy cày, máy ủi. Trưởng Mộng về họa-đồ xây-cất, và Trưởng Phú (thuộc Liên đoàn biệt lập ở Đơn-Dương), có xưởng cưa, giúp cây ván. Lúc đó, mới thực sự khởi công cất đạo-quán. Chi-phí cả trên trăm ngàn, cất được 2/3 thì xảy ra biến cố tháng 4/75.

Trở lại buổi hẹn của Hương-đạo...

Tất cả đến đúng giờ, đồng-phục HĐ gọn-gàng. Nét mặt ai cũng có nếp nhăn lo-âu, mặc dù chưa rõ, hay rõ nhưng khó giải-bày nỗi lo; nhưng thật bùi ngùi, vì bỗng nhiên phải đón nhận “cái mới” và biết rằng phải giã-từ “cái cũ”, từ nay không mong gặp lại.

Xem ra cũng có đại-diện đầy đủ: ấu, thiếu, kha, với nữ thiếu Trưng Trắc và Châu Phong. Các trưởng có chị Trần-Thị-Hóa, Bẫy-trưởng Lê-Lai, A. Nguyễn-Văn-Bông, tập-sự ở Thiếu-đoàn Trần-Quốc-Toản. Tôi đề-nghị vào hẳn trong “đạo-quán” họp, để ít ra, cũng được họp một lần trong trụ-sở chờ-đợi, dù không đủ mặt, không “khí thế” như hằng mong ước.

Bài hội-ca trầm-ám hơn, không xóa nổi nét dăm-chiêu. Sau khi trấn an lẫn nhau, tất cả đồng ý tổ-chức công-tác vệ-sinh, hốt rác, phòng ngừa bệnh-tật.

Để chắc ăn hơn, tôi nhận đại-diện anh chị em, đi gặp “họ” để... xin phép, và sẽ thông-báo kết-quả.

Lần đầu, tôi tiếp-xúc với “họ” và chắc là lần chót – với tư-cách Hương-đạo.

Tòa Thị-chính Dalat, nơi tôi hằng dự họp với tư-cách huynh-trưởng Đạo Lâm-Viên, nào cứu lụt miền Trung, nào thiên tai đạo họa 68... Giờ đây, cũng ngôi nhà này, tôi ngần ngại bước vào, với bộ y-phục thường. Trên tay tôi, một văn thư – lá đơn – “xin” làm công-tác vệ-sinh, với một số khẩu-hiệu đề-nghị để kêu gọi giữ-gìn sạch-sẽ.

Tôi được gọi vào phòng trong. Một người đàn-ông, xấp-xỉ 50, có gương mặt khắc-khổ

không có bóng dáng nụ cười và nước da xạm-xạm càng làm tăng vẻ lạnh-nhạt, đang ngồi làm việc theo tư-thế “nước lút” – nôm na là ngồi xổm, kiểu ngồi nơi cầu-tiêu “thiên tạo” ở xó rừng triền núi hẳn quen thuộc.

- Cái gì trên tay, đưa coi. Chờ đó.

Ngắn gọn và đanh.

- Muốn gì đây, hả ?

Giọng hỏi vẫn ngắn, gọn và đanh – trong khi cặp mắt nghi-ngờ liếc trên trang giấy. Tôi trình-bày ý nghĩ của anh chị em.

Không ai cần “bọn các ông” lo. Đã có đoàn thanh-niên lo chuyện đó. Bọn các ông “tàn dư” của bọn đế-quốc bày đặt ra, hưởng-đạo hưởng-diếc gì. Về chấp-hành nghiêm-chỉnh chỉ-thị của anh em thanh niên phường, khóm đó.

Bước chân tôi như chậm lại, trên đường về. Dưới dốc nhà thờ đây là đạo-quán mới, nơi tất cả mất công dọn suốt mấy năm trường. Bên kia bờ hồ, tôi còn hình-dung rõ từng đơn-vị đang sinh-hoạt, mỗi đơn-vị chiếm một góc đồi. Mới ngày nào trại Đạo, tiếng cười trong vắt vang động khoảng đất bao-la. Ôi những thứ Bấy, chủ nhật, dĩ-vãng gần mà thật xa-xưa !

Tôi tìm gặp anh chị em để cho hay kết-quả. Im lặng bắt tay trái lần chót, tôi cố mỉm cười (nu cười méo mó). Chúc anh chị em “giữ HÐ ở tim”. Đồng-phục HÐ này hãy xếp làm kỷ niệm . .

Chừng khoảng chưa đầy một tháng sau tôi lang-thang quanh khu Hòa-Bình ngắm đồ-đặc bày bán lở lẹ đường. Bất chợt tôi khựng lại : chiếc áo kaki bạc màu, với huy-hiệu HÐ và phù-hiệu kha-đoàn (đoàn tôi) nằm chình ình trên đồng quần áo . . . Tôi ngẩn-ngờ và lúng túng, không biết nên phản-ứng cách nào. Tim tôi như se lại : Hưởng-đạo của tôi đã như chiếc áo kia sao ? Tôi lặng lẽ quay mình. Làm gì hơn bây giờ ?!

NHỮNG NGHĨA . . . NHỮNG TÌNH . . .

Sau ba năm sống dưới “ánh sáng Mác Lê”, tôi đã quá sáng mắt sáng lòng, để nhận chân thứ “ánh sáng” đó .

Dịp may tình cờ đưa đến, gia-đình tôi bỗng bế nhau xuống thuyền. Những gương mặt

khác nhau, chỉ giống một điều : bước chân xuống thuyền, nước mắt như mưa.

Những ngày dài bão-táp, dối lạnh, thừa chết thiếu sống. Cuối cùng, thuyền chúng tôi cặp bến, và chúng tôi về trại tiếp-cư ở ngoại-ô Manille (Phi).

Những khó-khăn khác tiếp nối. Bao địa-chỉ bè bạn đều nát tan sau chuyến vượt biển vì mưa gió. Gia-đình tôi chỉ sở-cây vào khẩu-phần định sẵn của Cao-Ủy LHQ, những khẩu-phần cũng nay bệnh, mai đau . . .

Trong cảnh cùng-quẫn ấy, tôi chợt nghĩ đến anh em HÐ Phi. Hỏi thăm địa-chỉ, tôi viết một lá thư. Gửi và chờ đợi. Biết đâu, anh em HÐ Phi nhận hàng tá thư như thư của tôi, chán khong trả lời nữa.

Bỗng một hôm, đang thơ-thẩn trong cơn cùng-bấn tốt-độ – đèn đỏ đã trở thành đỏ xạm báo sử chí-nguy – tôi nghe phóng thanh lời gọi : có người tìm gặp tôi nơi văn-phòng.

Tôi lưỡng-lự : nhằm tên chẳng ? Có ai là người quen ở đây đâu ? Tuy nhiên, chân tôi vẫn bước về hướng trụ-sở điều-hành. Tôi chợt mừng rỡ : đằng kia, một người mặc thường phục, nhưng nơi túi áo rành rành bông bách-hợp tím ! Tôi đưa tay, làm dấu HÐ. Có tất cả 4 trưởng đến thăm tôi, 2 trưởng Phi, 1 Đại-Hàn, và 1 Thái-Lan.

Sau khi chào hỏi, các Trưởng ngỏ ý muốn đến nơi gia-đình tôi cư-ngụ. Trên đường đi, tên một vài nhân-vật HÐVN đã được nhắc nhở : B.S. Nguyễn Văn Thơ, Hội-trưởng; các Trưởng Nguyễn-Quang-Minh và Lê-Mộng-Ngo . . . Bỗng các Trưởng dừng lại. Tôi chưa kịp ngạc nhiên, thì Tr. Maouij (phi) rút trong cặp một phong thư, trao cho tôi : đây chỉ là món quà giúp-đỡ cấp-thời, vì vội-vàng mới kêu gọi những đơn vị HÐ Phi ở gần trại mà thôi.

Tôi mất bình tĩnh hẳn một lúc. Một xúc-động khác thường khiến tôi nói không trôi-chảy những lời cảm ơn. Trước khi ra về, các Trưởng còn chúc tôi sớm được định-cư.

Suốt chiều hôm ấy, tôi băng-khuâng khó tả. Một chút gì vương vấn, vấn vương. Tôi nghe đâu đây tiếng náo nhiệt những lần họp Tráng và Kha, mà Kha toàn quốc nhất định leo lên tận

đỉnh Lang Biang. Những gì mới vừa đó . . và rồi mất đó . . . những nét mặt, những tay trái xiết chặt lần sau cùng ở đạo-quán mới. Tôi nhớ Tr. Tiến-Lộc, gặp khoảng tháng 11/1977, nói : “Anh em mình được bắt tay trái, thật sướng làm sao !” (Tháng 3 /1978, Trưởng Tiến-Lộc bị bắt giam, với bao tội-danh bịa-đặt tày trời) . . . Và giờ đây, ở tay tôi món quà tình-nghĩa HĐ, để giúp gia-đình tôi qua cơn túng-bần cực cùng.

Trước ngày xin được ghi tên sang Tây-Đức tị-nạn, tình cờ tôi đọc trong một tờ báo Việt-ngữ cũ mềm, lời nhắn tin của Văn-phòng HĐVN. Mừng quá, tôi viết thư ngay. Bức thư Văn-phòng-trưởng trả lời, đã chạy theo tôi từ Phi, do anh em ở trại chuyển qua Đức, một tháng sau khi tôi đến đất định-cư. Thư thực ngắn mà đầy tình-nghĩa; những lời làm tin-tưởng, để có can-đảm chờ-dợi.

Tôi sẽ không bao giờ quên được cái tình nồng-ấm này. Cũng như ngày xa xưa mấy lần, vì sinh-kế, tôi xin nghỉ sinh-hoạt nhưng rồi lại tiếp-tục, chỉ vì như kiếp lằm vương nợ anh em. Bây giờ, trí có, sức khỏe không được như ngày nào. Tuy nhiên, chiếc áo kaki bạc màu bán ở lề đường, những kỷ-niệm sinh-hoạt suốt thời gian dài, món quà của HĐ Phi, rồi sợi giây liên-lạc với phong-trào đương nhiên nổi lại, khiến tôi không thể không cố-gắng, hy-vọng cùng với anh chị em, khắp các phương trời, hun-đúc tinh-thần nâng cao lá cờ HĐVN. Siết đầu tiếng dội về các hoạt-động không đem lại niềm an-ủi, cho các mảnh áo bạc màu nơi quê nhà không đến nỗi phơi-bày nơ hè phố, chờ ngày đoàn-tụ . . .

Dù hoàn-cảnh riêng không có thuận lợi cho ý mong-mỏi, nhưng như lời tuyên hứa : Tôi xin cố-gắng hết sức . . .

MỪNG SANH NHẬT

Thời xưa, trên Trời xuất hiện nhiều ngôi sao, khi đến gần trái đất thì biến thành những đóa hoa : Hoa Bách-Hợp.

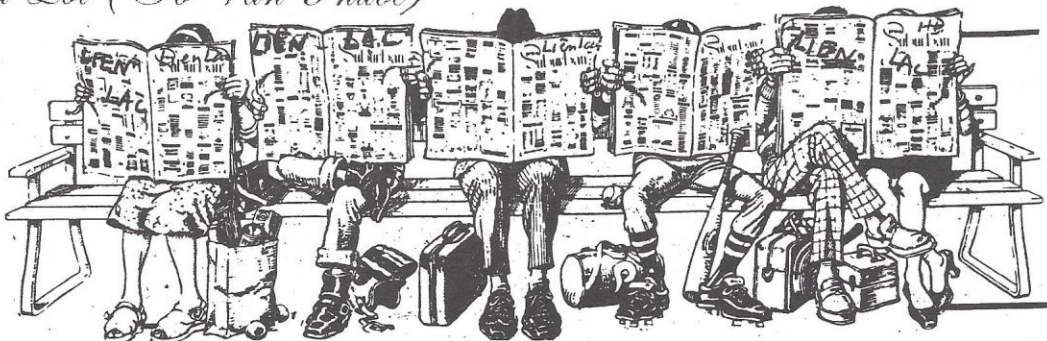
Các đóa hoa này đã cùng với thời gian làm đẹp cho Phong-trào Hướng-đạo rực sáng hơn lúc các Trưởng chưa sinh ra :

- Ngày 01-1 : Trưởng Nguyễn-Xuân-Mộng
- Ngày 08-1 : - Nguyễn-Thành-Cung
- Ngày 09-1 : - Vũ-Đức-Nam
- Ngày 12 - 1 : - Đoàn-đình-Tạo
- Ngày 01-2 : - Vũ-Vương-Hổ
- Ngày 19 -2 : - Lê-Xuân-Đằng
- Ngày 22-2 : - BIPi va Olave
- Ngày 24-4 : - Dương-Ngọc-Hương
- Ngày 02-3 : - Đào-Trọng-Cường
- Ngày 05-3 : - Nguyễn-Đức-Phúc
- Ngày 09-3 : - Nguyễn-Văn-Tĩnh

Nhân những ngày vui này, LIÊN-LẠC xin kính chúc các Trưởng được thêm nhiều SỨC, tăng thêm THO và gặp được niềm vui NHƯ Ý.

Liên-Lạc

Gà Lôi (Tô Văn Phước)

Đông-Hải : Người ngồi : Tr. Lê-Gia-Mô; đứng : Tr. Tiêu-Nhơn-Lạc (em Tr. Khải, người đã thành-lập HĐ ở Bamethuot năm 1958). Tr. Huỳnh-thị-Lê Akéla tại Daklak (vợ Tr. Lê-Tín, em các Tr. Lê-Thuần, Lê-Trực ở Đạo Lâm-Viên, cùng thời với Tr. Lê-Phi, Tr. Lê-Xuân-Đăng.

(Hình chụp nhân dịp đám cưới con Tr. Khải, tháng 7/99, do Tr. Trích Lũng Trời gửi tặng L.L.)

Xin Chung Sức Cầu Nguyên

*****

Liên-Lạc được tin một số Trường sau đây ngọc thể bất an, xin mời Quý Trường và anh chị em HDS, tùy trường-hợp : Góp Lờì Cầu Nguyên hoặc Cầu An để các Trường ấy sớm hình phục để còn chung vui với Anh Chị Em chúng ta :

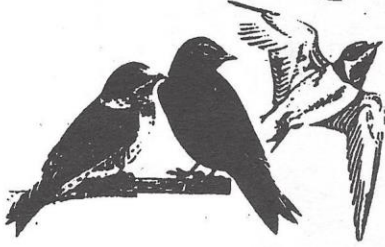
1. Trường Nguyễn-Văn-Thơ (Nguyên Hội-Trưởng, Nguyên Chủ-tịch HĐTU/HĐVN) hiện sức khoẻ rất yếu. Tay đã run run, phát ngôn không được tự nhiên, trí nhớ sút giảm.
2. Tr. Phạm-Văn-Thiết (Mèo Tươi cười) bệnh bao tử tái phát khá trầm trọng, mới bị tẻ ngã. Hiện đang trong thời gian dưỡng bệnh (Ông Năm Thiết này tự cho mình là "Mèo mướp").
3. Tr. Nguyễn-Thị Xuân-Lan (Sói Mông tai) đã được đưa vào bệnh viện khẩn cấp để giải phẫu phổi. Hiện đang điều trị và tình dưỡng, sức khoẻ yếu hơn trước. Dự tính thiên-đô qua một tiểu-ban khác ấm áp hơn.
4. Tr. Nguyễn-Đức-Dziên (Alpha 13) bệnh tim vẫn đang điều-trị, đi đứng khó khăn, ăn uống phải do ống thực-quản chuyển vào, bệnh tăng giảm tùy theo thời tiết.
5. Tr. Nguyễn Xuân Hoàng-Quân (Cò cô đơn). Tim đập trật nhịp, đã được ra vô Emergency nhiều bận, vẫn cố gắng đi làm nhưng bất thường lắm, vì bệnh tim hay trở chứng.

Xin Anh Chị Em cùng với chúng tôi chung sức

Cầu-Nguyên

Liên-Lạc

Thư Bạn

Một con én không làm nổi Mưa Xuân, nhưng nhiều con én đã đem lại mục "Thư Tín" này.

Tr. ĐOÀN LAI (Đạo Đông Hải)

Rất xúc động nhận một lần được 3 tập Liên Lạc do cháu Tý, con của cố Tr. Nguyễn-Tăng-Đán (một kha sinh của H.Đ. Thừa Thiên) chuyển lại.

Từ ngày nhận số 23 đến giờ, nay mới nhận lại một lần 3 tập.

Đọc 3 tập Liên Lạc của Thoại gửi, xem như nhận và đọc được thư tín của anh em Hướng-đạo bốn phương gửi về. Thật quá sung sướng.

Trong dịp liên hoan Tứ tuần Đại Khánh của Tr. lão Tôn-Thất-Đông (Cò Yêu Đời) tổ chức vào ngày 17.7.99, có Tr. Trần-Văn-Xê ở Đà-Nẵng ra Huế tham dự cuộc liên hoan này có tặng tôi một tập Liên Lạc số 29, chưa nhâm nhi hết thì có thêm quà của Thoại.

Anh em H.Đ. Thừa Thiên - Đà Nẵng - Dalat non 100 người đã "Hợp Bạn" chớp nhoáng tại nhà Trưởng Cò Yêu Đời. Thoải mái sau nhiều năm xa cách. Anh em đã cảm ơn Trưởng Cò Yêu Đời đã tạo điều kiện thuận lợi cho anh em gặp nhau. Tr. Cò Yêu Đời cũng xúc động trước sự hiện diện đông đảo của anh chị em H.Đ. trong dịp liên hoan này.

Anh em từ giã ra về sau khi đã "giữ chặt mối dây" với bao nỗi lưu luyến, vì biết đến bao giờ mới có dịp gặp lại nhau. (Thông qua 24 giờ về tin sinh hoạt)

Sau đây là tin buồn : Trưởng Lê-Viêm (Công thận trọng), nguyên ủy viên ngành Ấu Thừa Thiên, đã từ trần ngày 13.8.99. Anh chị em H.Đ. Thừa Thiên và Đà Nẵng đã đến phúng điếu

và tiễn đưa Tr. Viêm về quê nhà (xã Phong An, Phong Điền, Thừa Thiên) vào sáng ngày 19.8.99, hưởng thọ 87 tuổi.

Nhìn Thoại trong Liên Lạc, nhớ lại cuộc họp bạn Lửa Sống ở Dalat năm 1952 (mà tôi là một thành-viên đặt tên rừng cho Thoại) biết bao kỷ niệm xưa hiện về, nhớ nhau quá, Thoại ơi ! (xin thông qua 8 giòong về chúc, thăm, nhắn.)

Liên Lạc : Anh **Đội-trưởng** đầu tiên của tôi ơi ! Đạo ấy, anh em mình ở **Đội Gà** với khẩu hiệu : **GÀ : Tiến, GÀ : Mạnh** (mà sau này **Sói Con Dã Già**, tức nhà văn Trà Lũ "hồ" là **GÀ : Thiến, GÀ : Mạnh**) . Sai rồi, ông **SCĐG** ơi, tui ở **Đội Gà**, nay vẫn có được 5 con và 11 cháu nội ngoại. Còn anh **Đội-trưởng** **đội Gà** của tôi có hơn nửa tá con, nếu thiến thì đâu được như vậy.

Gởi bản tin Liên Lạc về nhà còn khó gấp mấy lần gửi Sớ lên Thiên-đình, vì ông Táo có tuyên hứa dâng hoàng nên message chuyển tận tay Grand Chef, còn Bưu-điện XHCN thì phiêu lưu lắm. Nhưng lần nào có ai về thì cũng nhờ trao lại (tỷ lệ nhận loại này là 50%).

Việc Trưởng Viêm qua đời, Tr. Phiêu (ở Úc-châu) cũng có cho hay, đạo còn ở VN (1948-52) Ngựa tui thường đến nhà Tr. Viêm chuyện trò, có đạo ra Quảng-Trị thăm Anh Võ-Thành-Minh và cùng dùng cơm trưa chung mấy chục anh em H.Đ. thật vui.

Anh nhắc lại đêm đặt tên rừng cho Thoại, lúc đầu là "Ác là", sau này anh Phan Như Ngân (đạo ấy là châu trưởng Hải-Trung) cho là Ác là ít được người biết nên đã thay bằng Ngựa CK đến bây giờ. Đã có đạo xin Trưởng Khắc cho đặt tên rừng lại là "Ngựa tà tà" , nhưng Trưởng Khắc không chịu. Chắc chắn nay mai sẽ "tự phong" là "Ngựa Già" là yên chuyện.

Nếu không có sự thay đổi thời gian Hợp Bạn Thăng Tiến 7 thì đến mùa Hè năm 2000, em sẽ được về hưu-trí, Hướng-đạo Trưởng Niên sẽ do Tr. Hoàng-Ngọc-Châu tiếp được, còn Liên Lạc thì do Đại-Hội quyết định; nhưng nay dời lại đến năm 2002 sẽ về Houston (texas) gặp nhau.

Nếu Tết này, có ai về, Thoại sẽ gửi anh Lai vài số Liên Lạc mới nhất để đọc cho vui.

Chúc cả nhà an vui và gặp nhiều may mắn.

Tr. NGUYỄN-XUÂN-MÔNG (Sacramento)

. . . Đọc xong tờ Liên Lạc số 32, biết được nhiều tin tức anh em H.Đ., trong đó có 2 tin tôi để ý nhiều.

Thứ nhất là “Thư của Tr. Lê-Phỉ qua du ngoạn Âu châu gửi đến Trưởng và phần trả lời của Trưởng. Không biết trong thư Tr. Phỉ viết gì, nên trong thư Trưởng đã viết “. . . lời nói tuy vui nhưng trong lòng chua chát (L.L. không đăng) khen bóng khen gió, trách hờn . . . , làm sao biết được sự thực của lòng Anh ?”

Trưởng rất tế nhị không đăng ra trên Liên Lạc để bà con đọc cho biết, nhưng tôi muốn biết sự thật, Trưởng có thể cho tôi biết được không ? (xin qua 5 giòng về chuyện một số Trưởng ở Dalat).

Thứ hai là tin Tr. Thoại đi chu du nhiều nơi trong năm 1999 này, thấy mà thèm ! (thông qua 5 giòng vì bị “cầm chân” tại chỗ vì việc sở và một phần là anh em Ái Hữu Công Chánh Sacramento đến phiên phụ trách Lá Thư Ái Hữu Công Chánh cho năm 1999-2000 mà tôi là đầu tầu và còn làm gan viết “Kỷ Yếu Trưởng Cao Đăng Công Chánh VN, được thành lập từ 1902.

Sau Tết Canh-Thìn thì xong mọi thứ, lúc đó có khỏe đôi chút và đến tháng 7/2000 tôi quyết định “về giữ nhà, canh gà cho bề trên tui”

Lúc đó, nếu Trưởng thấy tôi đóng góp được gì cho tờ Liên Lạc thì Trưởng cứ “ra chỉ thị”, tôi sẵn sàng góp tay với các Trưởng. (Một trang giấy nói về dự-tính cảnh điền viên, niềm vui đuổi gà và Hạnh phúc với Bề trên . . . và tiếp đến là nhờ hồi hình ảnh Cha Thích (Tổng Tuyên Úy H.Đ.) và sau hết là tặng Đặc San AHCC và nhiên liệu cho Liên Lạc).

Liên Lạc : Ông Tây Lục-Lộ của tui ơi ! Đọc hết thư Anh như vừa ăn xong tô “phở tái nạm gầu, thêm nước béo”, nhất là đoạn cuối : “tình nguyện xang tay áo phụ cho Liên Lạc”. Anh Mộng muốn năm ! Nhứt Anh Mộng. Anh mà cầm đuốc Liên Lạc thì ai hơn Anh ? Vì anh có lòng, có nhiều kinh nghiệm làm Lá Thư Công Chánh, sá chi tờ Liên Lạc này ! Ăn xong tô phở, trong lòng thấy khoan khoái quá, mát rười rượi như Huy Cận tả :

“Lòng anh mơ với quạt này

Trăm con chim “MỘNG” về bay đầu giường”

Còn bức thư anh Lê-Phỉ, đàn em xin làm copie gửi qua ngay để Anh khỏi ám ức vì ông Phỉ bạo phổi này.

Anh nói Thoại tôi đi chu-du nhiều, chưa hết, vì đến tháng 11/99 này, sau khi hoàn tất các bài vở, Thư Bạn, Mã Thư để gửi lên Anh Cáo Đồ Mật ở Ottawa đánh máy cho (mờ cả mắt ông Cụ Bát tuần này) rồi chính anh Cáo đem đi in ở nhà in Trưởng Phú, xong rồi vác về nhà làm nhãn, vào phong bì đem đến ông Butu Điện (đôi khi còn ca bài con cá, vì nặng lối mấy gờ-ram). Số này đặc biệt dày gấp đôi, chi phí chi cũng gấp đôi, cũng ráng mà chịu.

Mấy lần trước, thấy anh ấy vất vả quá, có dạo bị bệnh, áy náy lương-tâm quá, Ngựa tui hỏi anh : “Anh còn giúp được cho Liên Lạc bao lâu nữa ? Anh đáp tỉnh bơ : “À vie “ nếu anh còn đó”. Những tấm lòng như rứa làm sao mà mình dám lơ là được, phải không anh Mộng ?

Còn anh hỏi về Cha Thích (Tổng Tuyên Úy H.Đ. Công giáo) thì Thoại tui cũng có nghe Cha đã qua đời ở Kim-Long trong cảnh bần hàn, vì bao nhiêu tiền Cha đều làm việc Thiện cả.

Lá thư Ái Hữu Công Chánh do Anh phụ trách thật tuyệt vời, vì hội của các ông Tây Lục-lộ nên tiền bạc rủng rỉnh, tin tức lại nhiều vì phần đông đã trở lại ngành cũ, như anh Mộng đó, đã quá tuổi hưu mà người ta còn nứ áo lại thì đủ biết thiên hạ trọng vọng nhiều. Còn Anh nói đến ngày nào về giữ nhà, canh gà cho Bề Trên. Nay anh Mộng, đừng tưởng bở, như Ngựa tui đây, xin đuổi gà cũng không cho, người ta phán rằng :”Bất lực” ! Tội ghê không, đành thúc thủ với bản tin và tâm tình vụn với anh đây cho vơi nỗi sầu !

Trại H.Đ. Trưởng Niên (cát vàng 2) sao không thấy anh chị Mộng xuất hiện ? Cám ơn Anh Chị đã lo gom củi lửa đều đều cho Liên Lạc.

Cuối năm nay, Ngựa tui còn một chuyến viễn du nữa, đi đâu thì chưa biết, nhưng loanh quanh vùng Anh đó thôi, đọc Liên Lạc số sau (#34) sẽ biết.

Tr. NGUYỄN KHIÊM (Đông Hải)

. . . Hàng ngày tôi đọc sách, luôn luôn có ảnh H.Đ. của Thoại. Nhớ đến tờ báo Liên Lạc do Thoại phụ trách, tôi muốn góp vài ý kiến. Minh

phải có một kho sáng kiến, có sáng kiến mới sáng tạo. Nhớ để ý rằng sáng tạo khác xa sáng tác nhé.

Vừa được biết mấy đứa con cháu Hùng Ngữ vào Sói Con ở Gia Định. Hỏi ra mới biết những Sói Già toàn là người quen biết ở Hà-Nội. Họ hoạt động dè dặt lắm, đâu có phép công khai rầm rộ. Tôi chưa có thì giờ nói chuyện với anh em H.Đ. bên này, nhưng tôi sẽ kiếm cách liên lạc để có quan hệ giữa bên này với bên ấy.

Bây giờ chúng mình phải xét lại vấn đề. Có nhiều điều còn “hủ” lắm. Phải canh tân, ấy là điều cần thiết, gọi đó là *Nouvel éclairer*, *Nouveau Guide*, hay *Nouvelle route*. Việc đầu tiên, chúng mình già phải đào tạo Tráng Sinh mới, rồi có Thiếu Sinh mới, Sói Con mới.

Người lớn phải có “Tinh Thần Mới” ngõ hầu giúp các em nhỏ (thông qua 8 giờ đồng nói về Luật H.Đ. : *Il faut aimer sa Patrie. Nous sommes frères, là Quốc gia Dân tộc, làm sao mà bàn đến Tứ hải giai huýng đê : mâu thuẫn !*)

Về *Pensée* và *Action*, nhất là *Bonne Action*, quý lắm, nhưng phải đi sâu vào *Amour* . .

Nhớ để dành một mục “*Tương giao*” (*relations*). Chúng mình phải sống với tư-cách rộng lớn, là con người trong vũ-trụ. Đã đến lúc sống cuộc đời *interplanétaire*, vượt quá *intercontinentale* mới hay. Tôi đang bận viết sách loại của tôi, song tờ báo *Liên Lạc* cũng là một phần trong loại của tôi.

Đời này thiên hạ chạy theo trào lưu hiện đại một cách mù quáng. Mình phải vạch cho thấy chỗ nguy hiểm thật phân minh rõ ràng. Không ai có thể nói mình già lạc hậu được cả. Tuổi già là phải có lúc đến, nhưng tâm hồn phải trẻ luôn.

(thông qua 21 giờ đồng) Và chúc may mắn . . .

Liên Lạc : *Thưa Anh Thiếu trưởng của em hơn 50 năm về trước. Không ngờ Anh lại đọc kỹ Liên Lạc của Canada phát hành. Hình ảnh một Tráng-sinh Toán Chương Dương (Tráng đoàn Bạch Đằng) cùng với các anh Phan Tây (Cầu Lò Rèn) “Lân Kính Trắng” (Ngọc đàn xay) v.v. . . hiện ra trước mắt em, em còn nhớ rõ kỳ đi trại Tứ-Tây về, đi dọc đường trong làng quê, Đoàn H.T. Cảnh B. XIIê Huế do Anh làm Thiếu Trưởng, tất cả hát bài “Đường Về Quê”, trẻ con trong Xóm chạy ra xem*

thật đông và vui vẻ hát theo. Đạo ấy Đoàn H.T. Cảnh A. VIIIê do anh Tráng Cử làm Thiếu trưởng, vì quá đông nên phải tách làm 2 đoàn. (Nay A. Dương Quang Hưởng một đội-trưởng của đoàn đã mất cách đây 6 năm ở London).

Những quan điểm của Anh nêu ra, cũng có cái đúng, nhiều cái có thể thay thế được (với thời gian) và nhiều cái quá lý tưởng.

Mong rằng khi đọc những “tư tưởng” của Anh, sẽ có một số độc giả góp ý.

Riêng về vấn đề đào tạo thế hệ trẻ, hiện nay H.Đ. trên toàn thế giới đang lo lắng và đặt trọng tâm, H.Đ.V.N. sinh hoạt với H.Đ. nơi Quốc Gia Cư ngụ, phải theo chủ-trương chung của H.Đ. bản-địa, vì phải theo từng vùng và tùy theo mức độ phát triển của từng nước.

Xin thưa Anh rõ là Hội-nghị H.Đ. thế giới ở OSLO năm 1996 đã thảo luận những đề tài :

- *Hướng-đạo làm gì ?*

- *Hướng-đạo cho ai ?*

Thưa anh Khiêm, em cũng đã già rồi, làm le “gác kiếm”, à không phải, làm le trao bị gậy cho các em, nên không dám lạm bàn hoặc đào sâu vấn đề, sợ bị . . . xuống hố.

Điều cần thiết mà em mong đợi là các Trưởng H.Đ.V.N. cố gắng làm sao hướng-dẫn các Thanh thiếu niên V.N. phải tự hào về Dân-tộc và đừng quên nguồn gốc của chúng ta.

Chúc Anh có sức khỏe nhiều và “tâm hồn trẻ” như Anh đang ôm ấp.

Tr. Nguyễn-Văn-Thư (Washington)

Đáng lẽ em gửi món quà anh để quên trên xe – quà Diên tặng – và gói kẹo mè xừng “Huế” mà vợ chồng em về Huế, đặt trước một số ít mè xừng, gửi anh chị nhâm nhi để nhớ mùi quê hương. Chuyến đi Việt-Nam của em – đã kể cho Anh nghe hôm gặp nhau – một chuyến đi đầy ý nghĩa của đời em, mà sau này em không thể có được.

Hôm nay gặp lại Anh Chị và cháu Thu – em cứ ngỡ lúc đang còn ở Phan Rang : Thu học Dalat về, anh chị đang tiếp chúng em : Khanh, Đen, Thủy, Thìn, Thư, chị Linh và anh Mạnh, à anh Hôn nữa chứ . . . Em cứ ngỡ như vậy. Phan

Rang đầy tình nghĩa và đậm ấm tình người, và nhất là “tình Hương-đạo”, phải không Anh ? Đạo đó em mới 2 con, nay đã 5 con và 8 cháu nội ngoại. Tóc thì muối nhiều hơn tiêu. Đời mặn nhiều sao tóc em nhiều muối hử Anh ?

(thông qua lời thiết tha mời mọc gia đình về nhà dùng cơm Huế), nhưng Anh đã cùng em ăn tối ở M.D.. Bữa ăn tối tràn đầy nghĩa mặn tình nồng, đậm đà tình anh em phải không Anh ? Em nhớ lời Anh nói : “Chú với tôi mà xưng tụng Trưởng mần chi”. Thật là lời nói và ánh mắt của Anh đúng như là người anh ruột. Ở Thăng Tiến 6, sau mấy chục năm xa cách chỉ nói ít câu, ngỡ rằng xa cách nên quên hết, nhưng quên đâu được phải không Anh ? Ngồi bên nhau mấy giờ liền trên bàn ăn, đi với nhau suốt cả buổi chiều mà chưa hết chuyện. Em tiếc và rất tiếc cho thời gian còn lại, không có chỗ để mà vác ngà voi. Ở đây, như Anh đã biết, đã thấy và đã hiểu . . .

Thôi đành vậy, “như xưa” như đã hứa với Anh, em cố gắng sẽ có mặt tất cả những Thăng Tiến còn lại – với Anh.

Mùa Vu-lan, em ăn chay 1 tháng để cầu nguyện.

Kính chúc . . . và gửi lời thăm đến . . .

Liên Lạc : *Ôi ! Mè xừng Huế ngon chi lạ, không những chất dẻo và ngọt của kẹo làm ngon miệng và những giòng Thư viết đã làm cho ấm lòng lại, khi hồi tưởng đến những ngày thật vui, thật đẹp ở Phan Rang.*

Cầm lại trên tay “con ngựa” bằng sừng mà chú Diên tặng, chắc chú ấy có dụng ý, nhưng anh Thoại lại tự thấy bất lực, không được sung sức như hình con ngựa phi mà chú ấy mong đợi.

Đúng như Thư nói, ở Phan Rang thật nhiều tình nghĩa, anh chị em Hương-đạo coi nhau như một nhà, so với bên này thấp được tìm cũng không thấy.

Thư hỏi một câu rất hay : “Đời mặn nhiều sao tóc em nhiều muối hử Anh ? Anh Thoại xin mượn lời thơ Luân-Hoán (tả đôi vợ chồng trẻ) để trả lời Thư :

. . . Trong tha thiết vang lời em kinh ngạc

-“Ồ ! cái gì như tóc bạc, đầu anh”

-Em năn nỉ ghì vai tìm từng sợi

-“Nhỏ” cho xong đừng để mất ngày xanh.

Nhỏ sao hết hời em yêu ngỡ ngần ?

Rụng sợi này đến sợi khác thành vôi,

Tóc chớm bạc nhưng hôn đầu đã bạc,

Xin nhẹ tay kéo tim đập bồi hồi !

Chiều hôm ấy, anh Thoại có ý dành nhiều thì giờ nói chuyện “tay đôi” cho thú vị, biết rằng chị Thư và các cháu sẽ cho ăn đồ Huế ngon, nhưng không có chỗ để nói cho hết chuyện. Đành chờ dịp sau vậy.

Đọc thư của Thư, lời và ý tình tứ lắm, hèn chi, hèn chi ngày xưa chị Thư “Gh.” là phải.

Với tình ấy, ý ấy sao không viết cho Liên Lạc bài nào cả hè ? ? ?

Thư ơi ! . . . “Đời cũng phong ba,

Mới đây mà rủ nhau già như ri !”

Tr. ĐÀU TÔM NẤU VỚI RUỘT BẦU (Melbourne).

Hôm qua, một số anh em H.Đ. Trưởng Niên trong Làng Bách Hợp Victoria đã vượt khoảng chừng 60 Km đến thăm Trại Đồng Tiến của L.Đ. Quang Trung, L.Đ. Thăng Long, Hải-đoàn Yết Kiêu và Tráng đoàn Trần-Văn-Khắc tổ chức tại Trại trường Gilwell Park, vùng Gembook. Có khoảng 120 em tham dự, đủ các ngành Ấu, Thiếu, Thanh và Tráng.

Các bạn H.Đ. Trưởng Niên đều mang khăn màu tím và đã trò chuyện thân mật với các em, tạo niềm thông cảm giữa hai thế hệ H.Đ. già và trẻ, đồng thời gây thêm niềm tin của các em vào phước châm của Phong trào là “Hương-đạo một ngày, Hương-đạo suốt đời”.

Chú Trùm Mõ Làng sẽ viết bài tường thuật kèm theo hình ảnh gửi đến Bản Tin Liên Lạc, đồng thời để gửi danh sách một số anh em xin nhận Liên Lạc dài hạn.

Nhân dịp đi Trại lần này, vài ba anh em đã nhắc đến cái Tài và cái Tinh của Ban Phụ Trách từ Liên Lạc, một tờ đặc san (đủ bốn mùa) đã mang đến cho đại gia-đình Hương-đạo nhiều điều bổ ích và lắm niềm vui. Câu chuyện trao đổi đã gây cảm hứng cho tôi sáng tác được bài thơ

“Mười Thương” mà tôi xin tặng cho Liên Lạc và xin Anh vui lòng chỉnh lại cho, nếu cần.

Thân kính chúc . . . và gửi lời thăm . . .

Liên Lạc : *Sức mấy mà dám “chỉnh lại” thơ của Đàn Anh ! Anh tặng hậu hỷ cho Liên Lạc đến Mười Thương, nhiều quá, em xin đại-diện cho Ban Phụ-trách chỉ dám xin nhận “ Năm Thương ” mà thôi. Năm thương còn lại xin dâng lên : Độc-giả quý mến của Liên Lạc mà Anh là một trong những người hàng đầu.*

Xin anh hãy nghe Nguyên-Sa kể lễ :
. . . Không có anh thì ai ve vuốt,
Ai ngồi nghe em nói chuyện thu phong.
Không có anh lấy ai cười trong mắt ?
Ai cầm tay cho đỏ má môi hồng . . .

Anh Hội ơi, thiếu những cái “Không có Anh” đó thì thử hỏi làm sao mà Liên Lạc còn đứng được đến bây giờ ? Ngày xưa Phùng-Quán mỗi khi nản chí thất vọng thì “vịn thơ mà đứng dậy”; nay Liên Lạc (cũng đôi lúc) có “nỗi buồn không tên” thì vịn những cái “Nếu không có anh” mà góc đầu dậy và

. . . Em nên điểm phần tô son lại,
Gửi đến anh em một nụ cười
(Xin vái nhà thơ Thái-Can 2 vái, tha cho tội dám chừa thơ. Nguyên văn câu thứ hai như sau : Ngạo với nhân gian một nụ cười)

Anh Hội ơi, em chia đều Mười Thương là đúng lắm, vì có thể ví người làm bản tin Liên Lạc với việc đãi tiệc : Cả hai đều gắn liền với một niềm vui rất “vị tha”. Người đãi tiệc nào cũng mong khách ăn ngon, ăn nhiều, ăn thật tình và tận tình. Làm báo cũng thế : các bài viết, các tiết mục tờ báo càng nổi, càng sáng càng gây nhiều dư vang bao nhiêu thì người phụ trách tờ báo hả hê bấy nhiêu.

Đến khi viết mấy giòng này (20.10.99) vẫn chưa thấy tấm hơi bài trường thuật của chú Trùm Râu Kẽm và hình ảnh khăn quàng tím của H.Đ. Trưởng Niên Miền Nam Bán Cầu đâu cả. Sốt ruột lắm anh Hội ơi !

Anh khen Ban Phụ Trách có cái Tài. Anh ơi, Tài mà làm chi nếu thiếu tấm lòng, vì chữ Tâm kia mới bằng ba chữ Tài kia mà !

Còn Tình thì biết mấy cho vừa, như anh đó, anh có nhiều Tình thì mới ban tặng cho Liên Lạc đấy ! Xuân Diệu có 2 câu thật hay :

*“Em xích lại đưa tay anh nắm,
Gần thêm nữa thế vẫn còn . . . xa lắm !”*

Tr. TÔN THẤT CẢNH (San Jose)

Mình nhận được tờ Liên Lạc số 32 của Cậu gửi rồi. Nghe gọi như vậy Cậu lạ lắm phải không ? Nhờ 2 tấm hình trong tờ Liên Lạc mà mình nhận ra Cậu, vẫn còn đẹp trai lắm, đẹp lão vì tóc bạc nhiều. Chắc Cậu quên, đã lâu rồi, mình gặp Cậu với Nguyễn Quốc Trị tại trường Q.G.H.C.. Hồi đó, mình đâu có biết cậu ở trong Hướng-đạo, chứ Trị thì mình biết quá rõ, vì hấn ta là đội sinh của mình hồi 1940, nay không biết Trị ở đâu, cho mình biết tin với nghe. Còn một chuyện không ngờ là anh Đào-Trọng-Cương, vừa là đàn anh trong nghề nghiệp, và nay nhờ tờ Liên Lạc biết thêm anh Cường cũng là Hướng-đạo, làm việc chung với nhau ở T.N. Kiến Thiết mấy chục năm mà không biết. Mình chỉ biết Tr, Huỳnh Văn Nhu hồi đó lo trụ-sở H.Đ. ở đường Bùi-Chu thôi.

Đối với mình, tờ Liên Lạc thật đáng quý. Nó không những giúp mình “moi ra” được nhiều bạn cũ mà còn cho mình sống lại đời Hướng-đạo, cuộc sống hồn nhiên đầy thú vị, nghĩ lại có nhiều chuyện cười mà nay nhắc lại, mình vẫn còn nhớ rõ bộ mặt của từng anh em trong Đội. Mình còn nhớ và không bao giờ quên có một lần đi trại Thành Lỗi ở Huế, bị trời mưa nên nấu cơm bị khê làm anh em cần nhằn quá, mặt mày nhẩn nhó, mà rồi nổi cơm cũng hết sạch.

Trường Thoại ơi ! Cậu giỏi lắm. Bốc thơm Cậu một cái, Cậu chịu khó vác ngà voi lâu mà vẫn còn vững như thạch.

Vừa rồi, mình mới đi dự trại Cát Vàng 2, là trại đầu tiên của mình sau trại Trắng Bom. Đã từ lâu, từ khi đặt chân lên đất Mỹ, Tr, Nguyễn – Xuân-Mộng có rủ mình vào lại H.Đ. Nghe rủ thì thích lắm, nhưng mình nghĩ rằng bỏ sinh hoạt đã lâu, bao nhiêu kỹ thuật quên tuốt luốt hết, nào morse, sémaphore, y phục H.Đ. v.v. . . ngô nghê không giống ai rồi đành im lặng. May nhờ có dịp gặp Tr. Nguyễn-Tuyên-Thùy mới nói ra chuyện

ấm ức trong lòng (thông qua 6 giòng về đi trại Cát Vàng 2). Bây giờ cứ mong mỗi tháng có một lần trại là khăn gói lên đường ngay. Mình nghĩ cái tâm sự như mình chắc có nhiều ở các Trưởng cũ, thành thử mình hay đi lòng, hễ biết có dân H.Đ. cũ nào là mình chạy đến rủ rê ngay để anh em đi cho đông (nhắc lại bài hát “Càng đông càng vui” của Cha Thích).

Báo Liên Lạc cũ của Cậu còn tờ nào không ? Gửi cho mình đọc với, dù nó cũ đối với Cậu, nhưng là mới đối với mình, đọc vẫn thấy nhiều thú vị lắm.

Cám ơn cậu trước nghe, chúc . . . và bắt tay trái Cậu một cái thật mạnh cho đã.

Liên Lạc : Trước hết, xin trả lời Anh về Nguyễn Quốc Trị, không dè Trị cũng là dân xì-cút. Trị hơn tui 2 tuổi, học cùng khóa I Q.G.H.C.. như vậy Trưởng phải hơn tui ít nhất là 2 tuổi (như Trị). Bà xã của Trị (chị Bê Hồng) hiện đang bệnh, xê dịch rất khó khăn, vì vậy Trị cũng ít đi đâu. Vợ chồng Trị hiện ở Virginia.

Còn ông Tây Lục-Lộ N.X.Mộng thì vẫn còn sung sức lắm, tuổi Thìn (hơn Ngựa 2 tuổi), xin hưu trí nhưng Mỹ còn níu áo lại, yêu cầu ở lại đúc bê tông, không cho về xua gà cho vợ.

Chuyện Anh bốc thơm Thoại này ? Không nên ! làm như vậy là hại đời tư của Ngựa này rồi, sẽ được dịp ôm gối ra ngủ ở phòng khách và uống nước rô-bi-nê là cái chắc. Bề trên của tui thường phát ngôn : Anh cứ giỏi lo việc thiên hạ, tháng vừa rồi vô nhà thương chữa trị con mắt chưa sợ à ? Ăn uống thất thường, có bữa quên ăn, chỉ lo computer, internet, viết viết, đọc đọc, sức khỏe sút thấy rõ, liệu hồn đó !

Những lúc đó, Ngựa tui . . . cười tình và đáp:

Ăn cơm ba chén lưng lưng,

Uống nước cầm chừng để bụng thương em !
Nàng “Xì” một tiếng, “háy” một cái rồi biến dạng.
Ca dao mình tuyệt vời thật ! Anh Cảnh thấy effet không ?

Chắc hôm nay, anh Cảnh đã nhận thêm mấy số Liên Lạc cũ mà Ngựa tui đã gửi rồi. Nếu cao hứng viết vài kỷ-niệm về Đoàn Đình-Bộ-Lĩnh để anh em đọc cho vui.

Tr. TĂNG THI LINH (San Jose)

Nhận được Liên Lạc của Trưởng gửi, nhưng quá bận rộn nhiều việc nên ít thư về, mong quý Trưởng tha lỗi.

Năm ngoái, vì tình hình sức khỏe quá đột xuất nên không qua trại Thăng Tiến 6 để gặp mặt anh Thoại và các Trưởng quê nhà. Đúng là mang “nợ” với Làng, với B.P. và H.Đ. Tối ngày việc nhà thì loanh quanh, việc H.Đ. thì lại siêng, đã dính vào H.Đ. lại mê H.Đ. ngay. Dù sao, em cũng mong gặp lại các anh chi Trưởng vào kỳ trại Thăng Tiến 7 sắp tới.

Em hiện nay đã thay địa chỉ mới, xin Trưởng điều chỉnh lại, kẻo “Báo” đi rồi Báo lại trở về thì uống công lắm.

Xin kính chúc . . . và gửi kèm củi để đốt . . .
T.B. Em xin gửi bài phóng sự của Tr. Lê-Bình về trại H.Đ. Trưởng Niên Cát Vàng 2, anh đọc sẽ thấy tinh thần phấn khởi lắm anh Thoại ơi !

Liên Lạc : Bài ghi của Tr. Lê Bình về trại Cát Vàng 2 rất đầy đủ, tiếc là kỳ này không được tin chi của Tr. Nguyễn Đình Tuấn, ngôi sao sáng của làng Trưởng Niên San José. Kỳ Cát Vàng 1, có được thông báo, vị Trại Trưởng gửi bài tường thuật và có gửi tặng quà (1 cái chén rất đẹp)

Sao kỳ trại này không thấy Tr. Nguyễn Xuân Mộng xuất hiện như năm ngoái ?

Trưởng có nhớ không ? Dân Phan Rang ngày xưa, nay phát lắm. Cụ Đạo Trưởng Nguyễn Xuân Linh nay ở Calgary, đã 70 xuân xanh vẫn là cột trụ của L.Đ. trên ấy, còn tự đánh computer in sách tặng không cho thân hữu.

Tr. Lê Kim Dung cũng H.Đ. Phan Rang, nay đã là một Liên-đoàn Trưởng oai phong lắm liệt ở Nam Cali. Tr. Lý Nhật Hui, một Trưởng rất chí tình với H.Đ.V.N. từ Hội-nghị Costa Mesa (1983), nay là một thành viên H.Đ.T.Ú. / H.Đ.V.N. Tr. Nguyễn Văn Thư, cái anh chàng có nước da ngăm ngăm, khi cười lộ đôi hàm răng trắng và đều, nay ở vùng Seattle, rất hăng say nhập cuộc với H.Đ.V.N. lúc mới qua, nay đang tự cho làm H.Đ. “bán thời gian”, đời sống phong lưu nhàn hạ, nhưng rất chí tình với anh em, và còn nhiều anh em Phan Rang lưu lạc nữa, Trưởng còn có nhớ thêm ai không ? Kể ra cho vui.

Cám ơn đã lo đều đều củi lửa cho Liên Lạc, nhưng cần nhất là nhớ cho tin làng B.H. bên ấy và hình ảnh sinh hoạt của anh chị em .

☞ **Tr. TRẦN ANH TUẤN (Alameda)**

. . . Em đã đọc cả những số Liên Lạc Trường gửi qua, em đã thu lượm được nhiều dữ kiện về Lịch-sử Phong trào lăm. Đặc biệt rất nhiều chi tiết chính xác về Người và Việc trong Phong-trào đã được tỏ lộ qua hai mục **Thư Bạn** và **Mã Thư**. Nếu không có hình thức trao đổi này do sáng kiến của Anh, các chi tiết ấy khó có dịp được đưa ra ánh sáng. Cho nên, là một người đi tìm chất liệu cho nghề của mình, em xin thành thật cám ơn Trường. Em không còn nhớ được gần gửi Trường từ bao giờ và trong dịp nào, nhưng sự liên lạc này đối với em bây giờ trở thành một niềm may mắn vô cùng .

Trường vẫn còn giữ những bức thư và thủ bút của các Trường H.Đ. xa gần phải không ạ ? Em hy vọng Trường vẫn còn giữ chúng, kể cả các phong bì với dấu bưu điện các nơi của các Trường lão thành trao đổi với Trường trong hồ-sơ riêng, hay tạm gọi là trong bộ sưu tập riêng của Trường. Vì đây không những chính là bằng chứng cụ thể của lịch sử Phong trào mà còn là hoa lá điểm tô cho quyển Lịch sử Phong-Trào trở nên gần gũi, tươi mát, dễ đọc, và đáng tin sau này.

Sáng nay thức dậy sớm, em chợt nghĩ đến bốn phần của một độc giả đối với Liên Lạc. Độc giả của Liên Lạc phải là những người vừa góp công vừa góp của thì Liên Lạc mới trường tồn được. Do đó, em xin kèm theo đây bó củi để góp vào chi phí ấn loát và bưu điện.

(thông qua một đoạn rất dài về tập Kỷ Yếu Xuân của một Đạo rất nổi tiếng ở quê nhà.

Liên Lạc : *Ừ nhỉ ! để nhớ lại xem, anh em mình quen biết nhau, thư đi từ lại cũng đã 3 năm, nhưng chưa hề gặp mặt. Cũng có lúc sống chung dưới một khung trời nhỏ hẹp ở Trại Thăng Tiến 6, vậy mà cũng không tìm cách gặp nhau, nếu ai không biết sẽ tưởng là mình quen nhau thân thiết tự bao giờ . . . như Nguyễn Bính thì thâm :*

“Em nghe họ nói mong manh

Hình như họ biết chúng mình với nhau “

Mục Mã Thư và Thư Bạn là sự tình cờ khi thực hiện Bộ Mới Bản Tin Liên Lạc (do các anh Trần-Văn-Thao, Phan-Nhut-Ngân và Lê-Văn-Ba đình bản sau 2 năm phát hành). Sở dĩ có 2 mục ấy là vì các độc giả viết hay quá, cho tin nhiều quá và trông cậy nhiều nơi anh em chúng tôi nên dần dần được vun bồi thêm và trở thành 2 đề-mục chính, và cũng đã 9 năm trôi qua . . . hay cũng có và dở cũng nhiều, nhưng có một điều an ủi là một số anh chị em tìm đến nhau, nối lại sinh hoạt H.Đ. ngày xưa, cũng do 2 mục nói trên, đó cũng là mục đích chính của tờ Liên Lạc, và là cái “may mắn chung “.

Nếu Liên Lạc có được 50% độc giả Hiếu (công khó của anh em, ấn phí, bưu phí – không kể Tâm phí) và Biết (Luật chơi) thì Liên Lạc có thể phát hành mỗi năm 6 số dễ dàng như chơi.

Các độc giả khi gửi bài, gửi thư để trao đổi ý kiến là họ gặp được, qua tờ báo ấy – “những độc-giả tri âm”. Bởi vậy, cũng có thể nói gửi bài, gửi tin và gửi những thứ khác cho tờ báo nào đó, thực chất là chọn “trao thân gửi phận” tâm tư của mình cho một tầng lớp độc giả nhất định, với những trình độ và những thị-hiểu nhất định.

Đúng như Trường bày tỏ đoạn cuối trong thư, đọc xong tập kỷ yếu 40 năm của Đạo . . . thì đáng buồn thật ! Ước chi, anh em chịu khó gói kín “Cái Ta” thì đời đẹp biết mấy ? ! ? Trường Tuấn ơi !

☞ **Tr. PHAN – THẾ (San Francisco)**

Thăm quý Trường trong Ban Biên Tập báo Liên Lạc. Em đã nhận đủ và liên tiếp báo trong 2 năm nay. Càng đọc càng thấy thích thú và thời gian đi thụt lùi lại mấy mươi năm về trước, thuở em còn thanh xuân.

Em có nhiều điều muốn tìm hiểu, xin quý Trường nhiều kinh nghiệm trả lời cho em, để được học hỏi thêm, vì anh em trong L.Đ. của em cũng muốn ra một tờ báo hay bản tin nho nhỏ.

1.- Tại sao các anh, nhất là trong mục Thư Bạn và Mã Thư hay chen thơ vào các mục trả lời ? Chắc các Trường giỏi thơ lắm. Và đã giỏi sao chỉ thấy thơ của Bác Tuấn Việt và vài tác-giả lạ hoắc

2.- Tánh lạc quan; trả lời thư tín một cách yêu đời, né tránh; người phụ-trách tại sao mà quen biết nhiều như thế ?

3.- Em ước ao có được một số bạn tâm đầu ý hợp như quý Trưởng, sống thương yêu quý trọng nhau và khi người bạn đã già từ vẫn giữ được sự thương nhớ nhau.

Thưa quý Trưởng, em tham lam còn muốn hỏi thêm nhiều nữa, nhưng phải dành chỗ để các nơi khác và e sợ các Trưởng rầy rà.

Kính chúc . . . và ước mong . . .

Liên Lạc : Khôn ngoan thật ! Giả dờ ngờ ngẩn hỏi han hay “chất vấn” đây ?

Câu thứ nhất, vì Ngựa tôi phụ trách 2 mục chính của Liên Lạc là Mã Thư và Thư Bạn, nên trả lời như sau : Ngựa tôi chưa bao giờ làm thơ cả. Thật ra, lúc thiếu thời, tuổi biết yêu thì có ngâm nga, vờ vờ mấy câu thơ. Kể từ ngày . . . “đưa nàng về dinh” rồi thì nguồn thơ cạn khô ! Vì không làm thơ được nên đọc thơ của người khác làm, đọc từ Kiều, đến ca dao, cho đến thơ mới và cả Lục Vân Tiên.

Lý do tại sao lại xen thơ vào các câu trả lời, vì lười biếng suy nghĩ, kiến thức hẹp, nên phải dựa vào thơ. Ví dụ : trong khi phải suy nghĩ để tả một nỗi buồn bao la. nỗi buồn không chỗ chứa, hoặc nỗi buồn không tên thì chỉ 2 câu thơ có thể thay cho cả trang giấy :

Trời buồn đã có mưa ngẫu
Người buồn chẳng biết để đâu hết buồn !

Câu hỏi thứ nhì thì cũng dễ thôi vì :

Có những câu hỏi nên trả lời trực tiếp
Có những vấn đề, trả lời bằng cách phân tách.
Có những sự kiện nên trả lời bằng cách vận lại
Và có những “Siêu uẩn khúc” thì nên miễn trả lời

Còn việc quen biết nhiều là nhờ anh em các nơi thương mến, dù có nhiều người chưa bao giờ gặp hoặc quen nhau. Nói thiệt đó !

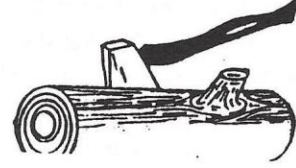
Riêng Ngựa tôi ở vào tuổi thất tuần đã đến lúc thu nhận hình ảnh cuộc đời, muốn ghi nhận cuộc sống và nhất là thích đọc sách, đọc thơ, đọc rất nhiều.

Trưởng Thế ơi ! Đăng ấy định làm báo thật đó hả ? Làm báo đã khó, làm báo H.Đ. càng khó hơn. Nên thử làm Bản Tin trước đi sẽ tính sau.

Liên Lạc dù đã gần 10 năm cũng chưa dám gọi là báo, chỉ là một bản tin bình thường thôi Trưởng Thế ạ !

Thôi, chừng này đủ rồi, hỏi lăm Ngựa này bí thì . . . “phi” tâm bậy cho mà coi.

Chúc Trưởng thành công trong mọi dự tính. ✨

Khen và Chê

Lời khen là một liều thuốc tiên, không mất tiền mua, cũng không mất nhiều công để sản xuất. Chỉ cần có thái độ và tâm tình, nhã nhặn, tế nhị và quảng đại thì dư sức sản xuất liều thuốc tiên ấy.

Ai trong loài người lại chẳng ưa được người khen tụng, thông cảm với mình? Nếu bạn biết quan sát người ở gần, bạn sẽ thấy họ có những tính tốt, những tài năng, những cử chỉ dễ thương, và có mất gì đâu một lời khen, miễn là bạn không khách sáo, không nịnh bợ. Căn cứ vào một sự thật, một việc làm, một nghĩa cử, bạn sẽ hài lòng về việc họ vừa làm, với lời họ vừa nói, họ sẽ nhớ bạn vì một lời khen. Và đến lượt họ, họ sẽ làm cho người khác vui vì họ cũng sẽ biết khen người khác.

Lời khen làm cho người ta phấn khởi. Thiếu gì cách khen tụng. Bạn chỉ cần có lòng tốt là bạn sẽ khéo léo nói lời ngon ngọt cho người ta vui. Bạn thích được khen thì bạn cũng khen người đi! Tránh đừng chê bai, đừng mỉa mai, đừng chua cay. Những thứ đó là thuốc độc; độc cho bạn và độc cho người nghe bạn.

Đừng vội chê! Một việc dù đáng chê chín mười phần và chỉ có một phần đáng khen, bạn cứ khen đi đã! Cái chê không đẹp đâu!

Khi phải nói sự thật cho ai, bạn nên nhớ rằng: Nói thật mất lòng, khi nào sự thật ấy không tốt đẹp cho họ.

Lời chê là thuốc độc.

Lời khen là thuốc tiên.

Khẩn lạy Thần Linh tối thượng!

Xin hãy ban cho tôi đừng khi nào chê bai, chỉ trích người bạn đồng hành với tôi, trước khi tôi đi với họ trong đôi giày da nai của họ một dặm đường! ✨

Hướng-Đạo Trưởng-Niên

Tin Làng Bách-Hợp Nam New Jersey

Chiều thứ bảy 16/10/99, tại nhà Trưởng Nguyễn Tâm-Tú, một số anh chị em Hướng-đạo, thân-hữu và gia đình đã đến họp mặt, thảo-luận và đồng cử Ban Đại-diện Hướng-đạo Trưởng-niên lâm thời Vùng Trung-Nam New Jersey với các Anh Chị :

- Tiên-chỉ : - Nguyễn-Cảnh-Tài
- Ban Cố-Vấn : - Tôn-Thất-Việt
- Hoàng-Văn-Thụ
- Hoàng-Văn-Sinh
- Hoàng-Thị-Lài
- Lý-Trưởng : - Nguyễn-Tâm-Tú
- Phó Lý : - Vũ-Đức-Chiếu
- Thủ-quỹ : - Vũ-Thị Nam-Hương
- Báo-chí : - Nguyễn Tâm-Dũng
- Thư-ký : - Đỗ Kim-Ngọc
- Đặc-trách Xóm Atlantic N.J. : Trần-Văn-Liệu.

Tất cả các anh chị em trên đây đã đồng ý nhận công tác trong Ban Đại-diện Lâm-thời, đã thảo-luận và thông qua một số vấn đề như sau :

1. Dựa vào Quy-Uớc của Hướng-Đạo Trưởng-Niên, sau khi thảo-luận, đã thông qua Nội-lệ tạm thời của Nam New Jersey căn cứ vào hoàn cảnh thực tế của New Jersey.
2. Hội ý với nhau hàng tháng, trao đổi ý kiến và tổ chức thăm viếng nhau trong tình thân H.Đ.

3. Cùng-cố chặt chẽ số anh chị em hiện hữu, nhân tin và tìm kiếm thêm anh chị em cùng tôn-chỉ Hướng-đạo để phát-triển thêm các Xóm . Trưởng Chiếu hứa sẽ bắt tay cụ thể trong việc lập Đoàn, mong sự giúp đỡ các Trưởng đang sinh hoạt các Đoàn ở địa-phương và vùng phụ-cận, nhất là việc Huấn-luyện.
4. Đồng ý dùng danh xưng : Làng Bách-Hợp H.Đ. Trưởng-niên Trung-Nam New Jersey để làm nền tảng sinh hoạt.

Trong số người hiện diện, có 2 Trưởng Vũ-Đức-Chiếu và Vũ-thị Nam-Hương (vợ chồng), vốn là Trưởng chuyên nghiệp, đã sinh hoạt HĐ từ lâu ở Liên-đoàn Thủ-đô (Saison) và qua Phi-luật-Tân đã đứng ra lập các Đoàn HĐ tị-nạn.

Qua Mỹ từ 1989 đến năm 1993 dự tính lập Đoàn, nhưng chưa có cơ-duyên, nay thời cơ thuận tiện để Trưởng Chiếu thực hiện mộng ước.

Thêm vào đó, con trai của hai Trưởng Chiếu và Hương là Vũ-đức-Linh là một Trưởng trẻ, hiện đang sinh hoạt với HĐ Mỹ (BSA). Trong tương-lai gần, Tr. Linh sẽ là Đoàn-trưởng đầu tiên của một đơn vị HĐVN trong Vùng, dưới sự bảo-trợ của Làng HĐ Trưởng-niên Nam New Jersey.

Buổi họp kết thúc bằng một tiệc trà đầy thích thú trong tinh thần Huynh-đệ (tỷ muội) HĐVN, hứa hẹn những cuộc gặp gỡ hữu ích trong tương-lai "Làng Xóm mình, Quê người" và chia tay cùng nhau hát bài Tạm Biệt.

Ban Đại-Diện Lâm-Thời của Làng B.H. New Jersey: (Từ trái qua) Các Anh Chị : Đỗ-Kim-Ngọc, Nguyễn-Thị-Tri, Nguyễn-Tâm-Tú, Vũ-Đức-Chiếu, Vũ-thị Nam-Hương, Nguyễn Cảnh-Tài và Cụ ... Tiên-chỉ Tôn-Thất-Việt.

Liên-Đoàn Hoa-Lư tròn 2 tuổi.

Liên-Đoàn-Trưởng : Tr. Lê Kim-Dung
Trưởng Phụ-Tá : Tr. Lê-Quang-Đức
Trưởng Phụ-Tá : Tr. Lý-Nhật-Hui
Trưởng Phụ-Tá : Tr. Nguyễn-Minh-Giang.

*****

Trở về từ Trại Liên-Kết 5, chỉ năm ngày sau, Liên-Đoàn Hoa-Lư đã tung bừng tổ-chức kỷ-niệm lần thứ hai ngày thành-lập Liên-đoàn (Sept. 07,99 tại Garden Grove Park, nhằm mục đích nhắc nhở các đoàn-sinh ngày thành lập, sự phát-triển của Liên-đoàn, đồng thời cũng là dịp để khuyến-khích các em về những thành quả mỹ mãn mà các em đã giành được trong kỳ trại Liên-kết vừa qua.

Buổi tiệc đã được các Phụ-huynh trong Liên-đoàn cùng chung sức góp công, góp của thực hiện. Nhân dịp này, các Trưởng và Phụ-huynh đã có cơ hội nhìn lại chặng đường đã vượt qua, đồng thời cũng xác quyết mục đích để cùng nhau nắm tay, chung sức chung lòng, đưa Liên-đoàn vượt lên phía trước, để cố gắng theo kịp các Liên-đoàn H.Đ.V.N. khác đã có một quá-trình hoạt động lâu dài tại hải-ngoại.

Cùng tham dự sinh nhật Liên-đoàn lần này, ngoài số Trưởng, Đoàn-sinh, Phụ-huynh cơ-hữu còn có thêm một số Trưởng, Phụ-huynh và đoàn-sinh các LĐ. bạn như Lam-Son, Hùng-Vương, Trường-sơn, cùng một số thân-hữu của LĐ đến từ các Vùng xa, và các thân-hữu khác đang sống và làm việc tại Orange County, đặc biệt hơn nữa là sự có mặt của các Trưởng thuộc Gia-đình Bách-Hợp.

Quý Trưởng kỳ cựu này gần như đã cống hiến cả đời mình cho Phong trào HĐ. và nay lại có mặt để tiếp tục hướng dẫn các đơn vị HĐ mới thành-lập đang cần sự cố vấn, giúp đỡ để phát-triển đúng tôn chỉ, đường lối của Phong-trào HĐ Thế-giới.

Trong dịp này, các Trưởng và đoàn-sinh LĐ Hoa-Lư đã có dịp hỏi thăm sức khoẻ các "Cụ Trưởng" và ngược lại nghe các "Cụ Trưởng" nói về kinh-nghiệm huấn-luyện, dẫn dắt đoàn-sinh, điều-hành đơn vị, mục đích, phương-pháp, đối-tượng giáo dục của Phong-trào. Các Cụ Trưởng cũng đã cống hiến cho Liên-đoàn Hoa-Lư và quý khách tham dự những mẩu chuyện vui về đời sống HĐ, về nỗi hân-hoan khi thực hiện được lời hứa, những băn khoăn, ưu-tư khi chưa hoàn thành nhiệm vụ, cũng như đã cùng ôn lại các hoạt động khi còn trẻ.

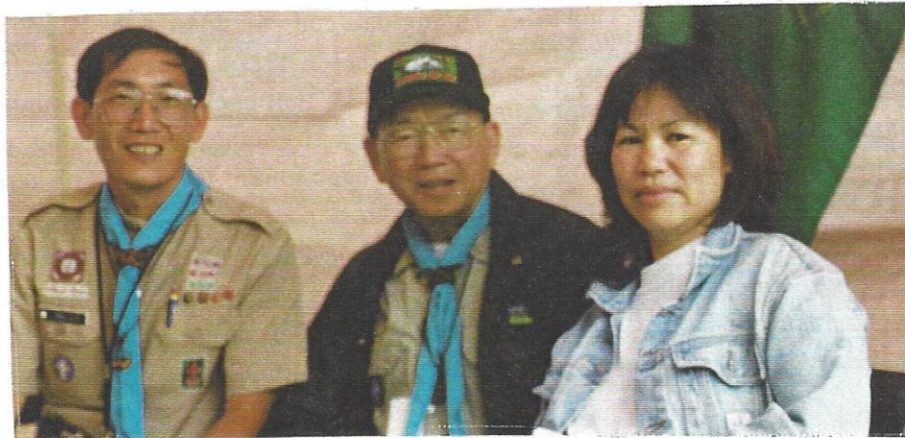
Đây cũng là cơ hội để các Trưởng cùng nhau bàn bạc, trao đổi về phương-pháp hoạt-động HĐ, nhắc nhở nhau quy-ước tu-thân, rèn luyện nhân cách để xứng đáng với chính mình, với Phong-trào, và nhất là xứng đáng với vai trò Trưởng Hướng-đạo trong giai-đoạn hiện nay tại hải-ngoại.

Chia tay nhau vào lúc xế chiều, buổi tiệc đã để lại trong lòng mọi người niềm phấn khích, sự quyết tâm, tình anh em HĐ. và nhất là để luôn nhắc nhau rằng chúng ta đang sống và làm việc với lý-tưởng HĐ : là Phục-vụ Xã-hội và mọi người.

(Trích từ Bản Tin Liên-Đoàn Hoa-Lư, số 3 tháng 9/99)

*****

Hình phía dưới : Nhìn từ trái qua :
Tr. Lý-Nhật-Hui, Tr. Nguyễn-Trung-Thoại, Tr. Lê-Kim-Dung.

Tưởng Niệm **ANH TẠ QUANG BỬU**

Nguyễn Thúc Toản

Liên Lạc : *Trưởng Nguyễn Thúc Toản là một Trưởng kỳ cựu miền Trung. Trưởng đã dịch thuật rất nhiều tài liệu Hướng Đạo (mà Đường Thành Công là một), là một Trưởng Huấn Luyện, Ủy viên ngành Thiếu của Bộ Tổng Ủy Viên H.Đ.V.N. (trước 1975). Hiện nay Trưởng Toản vẫn còn tha thiết với phong-trào, sinh hoạt (chui) gặp gỡ và rất mong muốn H.Đ.V.N. được tái lập tại quê nhà như tâm nguyện của những người Hướng-đạo còn có tâm hồn với ba lời hứa và mười điều luật.*

Đu học từ Pháp, Anh về, anh không nhận lãnh một chức tước trong Nam triều hay trong Chính Phủ Bảo hộ như phần nhiều những người trí thức Việt-Nam mang bằng cấp từ nước ngoài về, mà anh chỉ đi dạy học ở các trường tư thục. Con người có khí phách này đã lập chí và cuộc đời của anh là một chuỗi ngày nỗ lực để thực hiện cái chí hướng ấy.

Anh đã thấy rõ nước tuy có Triều đình, có Vua nhưng không có chủ quyền. Đầu mỗi tỉnh là một Tuần Vũ hay Tổng Đốc nhưng trên lại có một công sứ Pháp. Trên tất cả các công sứ Pháp lại có một Khâm sứ Pháp tự xem ngang hàng với Vua, vì chính Khâm sứ Pháp chủ tọa các buổi họp của Nội các và Viện Cơ mật gồm có Tổng trưởng tất cả các bộ. Bên cạnh Tổng trưởng lại có một cố vấn Pháp để xem xét công việc các Bộ và hàng tháng báo cáo lên Khâm sứ Pháp. Trên Khâm sứ Pháp cho Trung Kỳ và Thống đốc Pháp cho Nam Kỳ lại còn có một Toàn quyền Pháp làm chủ toàn cõi Đông Dương gồm có Việt Nam, Cao Miên và Lào.

Nội vụ, Ngoại giao, Quốc phòng đều nằm trong tay người Pháp, bộ máy thống trị, kìm kẹp chặt chẽ như thế lấy cái tên mỹ miều là “bảo hộ”.

Anh Nguyễn Phước Hoàng, trong tập *Lên Đường* đã ghi lại những nét đặc thù về con người anh Bửu và một số việc anh đã làm liên quan đến hai giai đoạn thực hiện tinh thần yêu nước của anh.

Sau đây, tôi chỉ thêm vài nét tô đậm hình ảnh của anh, một hình ảnh thân yêu, một gương sáng cho các môn đệ, các hướng đạo sinh và các người đã được cái may mắn, cái thích thú sống gần và hiểu anh,

Mới vào chơi Hướng đạo (1) anh Bửu đã nổi bật là một Hướng đạo sinh xuất sắc. Tôi còn nhớ anh Võ Thành Minh (2) kể lại chuyện anh ấy đến khảo sát chuyên môn Hướng đạo của các đoàn sinh do anh Tráng Cử điều khiển “Một đoàn sinh”, anh Minh nói đã trả lời một cách rất thông minh thông suốt, ra ngoài chương trình Hướng đạo sơ cấp. Rất ngạc nhiên, tôi hỏi : “Anh tên gì” - Bửu - Bửu ! phải chăng là Tạ Quang Bửu, người du học Pháp và Anh mới về nước ? - Chính nó. Anh Minh bật cười nói : “Sao anh không nói trước, để tôi khỏi hỏi anh về những điều tầm thường này”. Tôi cũng phải

theo quy luật qua cuộc sát hạch như mọi Hưởng đạo sinh khác - Anh Bửu đáp.

Sau một thời gian ngắn, anh Bửu lên làm Đoàn trưởng một Thiếu đoàn và đào tạo một số đoàn sinh rất xuất sắc cho phong trào, như Thu Lương, Tôn Thất Hoàng, Tôn Thất Thiện, Võ Thu Tịnh . . . Ảnh hưởng của anh rất sâu đậm trên các đoàn sinh.

Từ Đoàn trưởng, anh lên làm Tổng ủy viên Hưởng đạo Trung Kỳ, chính anh Minh là người hăng hái nhất đề cử anh Bửu, vì biết anh là một nhân tài đủ khả năng và đức độ để hướng dẫn anh em.

Tuy là giáo sư một trường tư thục, nhưng anh có ảnh hưởng lôi cuốn cả một nhóm giáo sư trường Công lập Khải Định ở Huế như Nguyễn Thúc Hòa, Nguyễn Huy Bảo, Nguyễn Thiệu Lâu. Nhất là Nguyễn Thiệu Lâu, anh này tuy không phải là tráng sinh nhưng thường đến họp với Tráng đoàn Bạch Đằng. Anh Lâu là giáo sư cử nhân về môn địa dư từ Pháp về. Trong các cuộc xuất du để khảo sát, anh Lâu cất nghĩa các địa hình, địa thế và giải thích rằng việc thiết lập địa bàn một thành phố, một cái chợ, một trường học, một nhà thờ . . . đều phụ thuộc vào các yếu tố thiên nhiên và nhân sự. Cho nên học địa dư mà quan sát tại chỗ eks-plô (exploration) của Hưởng đạo, rất là hữu ích và thú vị. Nhiều tráng sinh không còn quan niệm như lúc ở trường cho rằng địa dư là môn học khô khan, nhiều lý thuyết, ít thực dụng.

Anh Bửu đi sâu trong việc khảo sát sinh hoạt ở thôn quê và đã viết sách “Hưởng đạo dẫn xuất du khảo sát” trong đó anh ghi lại các kinh nghiệm và những điều anh đã nghiên cứu (kèm sơ đồ) về cấu trúc các kiểu nhà ở thôn quê. Các cuộc xuất du nuôi dưỡng tình yêu quê hương và lòng gắn bó với đất nước. Bài hát “Tuổi hai mươi” do anh đặt (xem tập “Lên Đường” của Nguyễn Phước Hoàng) có những lời đi thấu tận tâm can.

Ở Huế, một nhóm trí thức Ta và Tây (Tôi nhớ phía Tây chỉ có anh Niédrist) cho ra

tập nghị luận lấy tên “Responsables” (Những kẻ có trách nhiệm). Ngay cái tên cũng đã gợi lên ý nghĩa và khuynh hướng kêu gọi những ai có trách nhiệm xây dựng đất nước. Anh Bửu với dụng ý thức tỉnh Phạm Quỳnh, được Pháp đưa về Huế làm Tổng trưởng Bộ Giáo Dục, đã viết trong Responsbles Tập 1 : Sự thông minh có những trách nhiệm của nó, một người thông minh như ông Phạm Quỳnh càng có nhiều trách nhiệm. (3)

Thấy chớm nở cái mầm bất lợi cho chính sách cai trị, người Pháp dùng cái đòn “Cho gà một nhà bôi mặt đá nhau”. Dùng Phạm Duy Khiêm đối chọi Responsables và sau đó gây nhiều khó khăn nên tập Responsables sau khi ra được 3,4 số thì phải đình bản.

Lửa cách mạng giải phóng đất nước do Việt Minh chủ trương đang ở trong giai đoạn âm ỉ. Anh Bửu tiếp tục công việc cải tạo thanh thiếu niên qua phương pháp Hưởng đạo. Trong bài “Công tác đăng trong báo Hưởng đạo (hình như tờ Tráng sĩ) anh viết : “. . . Công tác không phải là ai ai cũng làm một việc”. Phải. Việc làm tuy có khác, nhưng mục đích là chung.

Hưởng đạo sinh Pháp tiêu biểu hội ấy. Ở Bắc có Bernard (Heo rừng già), Nha Trang có Raoul Seréna (Sếu), Sài Gòn có Cazabone, Lagrange (Voi), Huế có Niédrist, bà Chenevier, Béraut đều mến phục anh. Riêng Niédrist và bà Chenevier có cảm tình đặc biệt với anh. Mặc dầu thế, vì nặng mang lòng yêu nước thường trực trong tâm can. anh không thể ưa người Pháp, dân một nước đang đô hộ Việt Nam.

Một buổi sáng, tôi lên phòng anh, thấy một cái bàn con bằng gỗ dừa có những chấm và những đường màu nâu đậm nổi bật trên mặt gỗ đánh Vẹc-ni nâu nhạt rất đẹp. Tôi hỏi : “Bàn này, anh mới mua?” = Phải, tôi mua tối hôm qua tại hội chợ (4) và suýt đánh lộn với một thằng Pháp vì cái bàn này. Nguyên do là tôi vào gian hàng tỉnh Bình Định trưng bày đồ đạc bằng gỗ dừa, đương

xem kỹ và hỏi mua cái bàn nhỏ. Người tiếp viên đương nói chuyện với tôi, sắp sửa bán thì một thằng Pháp bước vào, chỉ cái bàn ấy, muốn mua. Tôi nói “Tôi đã hỏi mua trước”. Nó đáp “Mặc kệ anh, anh chưa lấy bàn, chưa trả tiền thì tôi mua”

- Tôi cũng mua, quyền ưu tiên thuộc về tôi. Tôi nói.

- Vậy thì hỏi người bán, xem y muốn bán cho ai. Nó trả lời.

Thằng Pháp thấy nơi góc bàn có mảnh giấy ghi giá 15 đồng, nó xây qua nói với tiếp viên : “Tôi mua cái bàn này với giá 30 đồng”

Người tiếp viên khó nghĩ, chưa biết tính sao, đưa mắt nhìn tôi. Tôi Không chịu lùi, nói ngay “Tôi cũng trả 30 đồng mà tôi là người mua trước”. Thế là tiếp viên phải giao cái bàn cho tôi. Tôi trả tiền, thuê phu khiêng cái bàn ra xe kéo, chở về. Thằng Tây giương con mắt hần học nhìn tôi rồi quay đi. Anh Bửu nói tiếp : “Tôi đã mua cái bàn với giá gấp đôi vì quyết không nhượng bộ khi thấy nó ỷ tiền, ỷ thế ăn hiếp mình. Túng sử nếu nó giở “Bốc” (Boxe) ra tôi cũng không sợ”. Những việc như thế càng làm cho anh rất ghét Tây.

Ghét Tây thì nhiều người làm được, chứ qua mặt Tây, qua mặt Sogny, Chánh Mật thám Trung Kỳ, con hùm xám đã gây tang tóc cho biết bao gia đình người Việt Nam yêu nước, thì mấy ai làm được. Anh Bửu đã làm một cách dễ dàng, làm theo Xi-tin (Style) Tạ Quang Bửu. Đó là chuyến anh đến thăm cụ Phan hồi tháng 10/1940, khi cụ bị Pháp giam lỏng tại nhà cụ ở trên dốc Bến Ngự mà tôi đã thuật lại và đăng trong tập “Lên Đường”, kỷ yếu do anh Nguyễn Phước Hoàng ghi lại :

Trong khi Sogny bữa lười mật thám cô lập cụ thì anh Bửu đến thăm và trao đổi với cụ một cách tự nhiên trước mặt một người Pháp, giáo sư trường Thiên Hựu, cùng đi với anh. Tôi gọi đó là trò chơi “vuốt râu hùm” thích thú như trò chơi Hưởng đạo.

Mặc dầu sinh trưởng trong gia đình nhà nho, nhưng anh đã theo Tây học, rồi xuất dương du học quá sớm, nên khi về nước anh biết rất ít về cái học Khổng Mạnh là cái học gốc để thấu hiểu văn hóa Việt Nam. Nhận thấy khuyết điểm ấy, anh đã chú tâm vào Nho học, và chỉ trong một thời gian ngắn, anh đã nắm được căn bản giáo lý Khổng Mạnh. Trong các khóa huấn luyện tại Trại trường Bạch Mã, nhiều lần anh viện dẫn những tư tưởng trong các sách Nho như Đại Học, Trung Dung có thể làm mực thước cho việc tu thân và xử thế.

Trong buổi lễ Lên Đường của tôi (23/4/1944), sau khi tôi đã trả lời các câu hỏi của chủ lễ và tuyên lại lời hứa Hưởng Đạo, vòng Tráng sinh mở ra. Chủ lễ nói ; “Đường đã mở, mời anh bước tới, chúc anh thành công”. Tôi chưa dõm bước thì anh Bửu đã bước tới bỏ một vật vào cái bị tôi đang mang trên lưng. Tôi chào tất cả, cất bước lên đường, sau lưng vang lên âm thanh : “Vững hồng lên, ai ơi nào mà rêu rờ, rền cho mau tâm trí . . .”. Đi độ nửa giờ, tôi dừng bước, muốn xem anh Bửu tặng tôi vật gì khi tiễn đưa. Đó là một quyển sổ con, trong ấy anh Bửu đã ghi một số câu trích từ các sách Nho nói về đạo làm người, cách tu thân.

Tối hôm ấy (5) một mình trước ngọn lửa hồng, trên đồi Quảng Tế, tôi giở quyển sổ con do anh Bửu mới tặng ra xem. Sau đây là vài câu anh đã ghi :

“Đường không thể lìa một phút, nếu lìa thì không phải là đường. Cho nên khi ở một mình càng nên cẩn thận. Cẩn thận ở những chỗ không thấy, kinh sợ ở những chỗ không nghe. Vì, không gì hiển hiện bằng cái ta không thấy, rõ rệt bằng những cái ta không nghe”

“Đường bắt đầu ở đâu ? - Đẻo búa, đẻo búa, cầm búa mà đẻo búa, kiểu có xa đâu ? Tráng sĩ lấy người dạy người. Vậy đường bắt đầu ở ta . . . “ v.v. . .

Từ 23/4/1944 đến nay, 51 năm. trải qua bao nhiêu biến cố, tản cư mấy lần, đồ

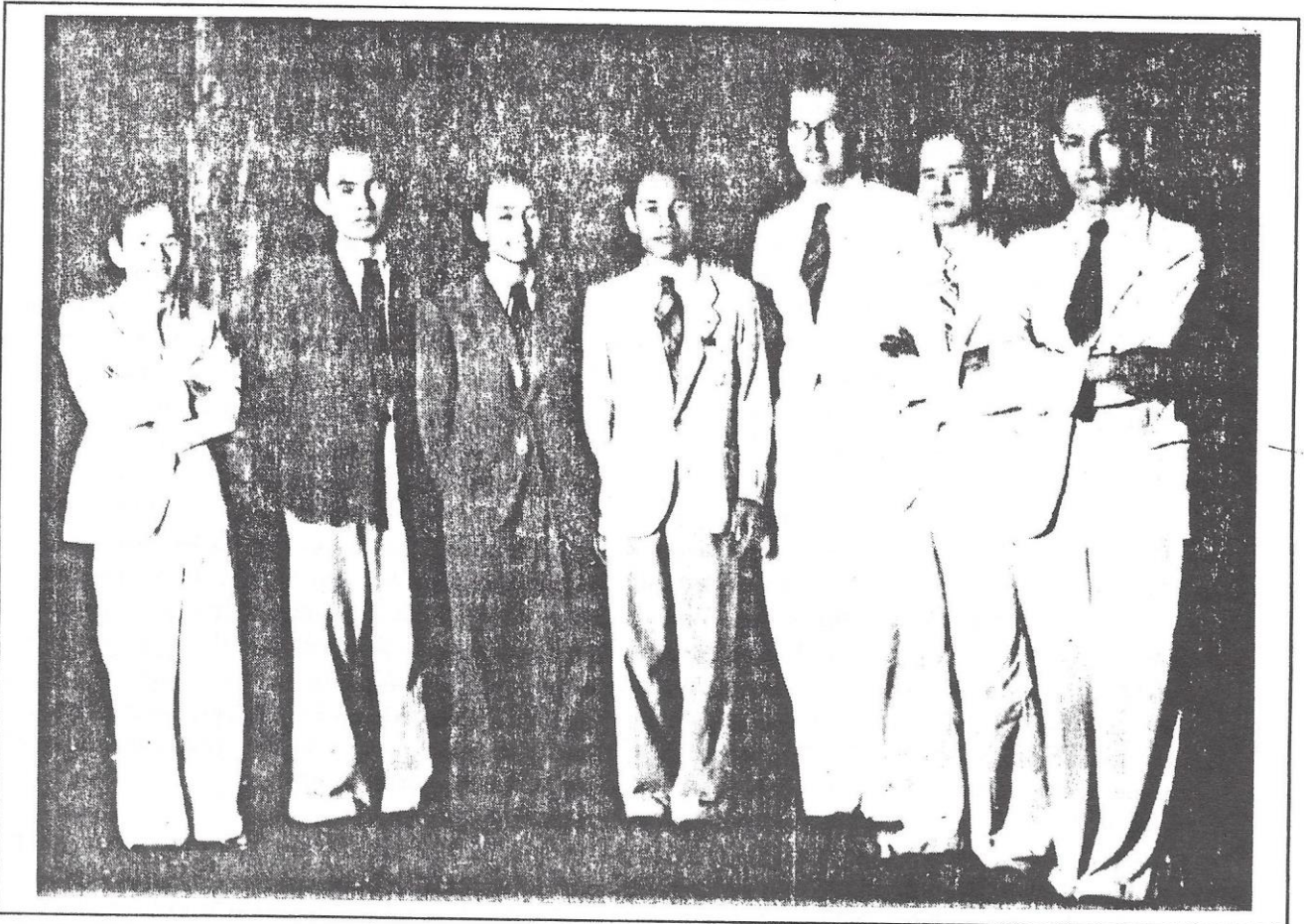
đặc sách vở mất mát khá nhiều, nhưng quyển sổ con, vật kỷ niệm quý báu này không mất. Qua thời gian, nó đã cũ, giấy đã vàng, nhưng nét chữ của anh còn rõ rệt cũng như những lời và hình ảnh của anh vẫn rõ rệt trong tâm trí tôi.

Anh là một gương sáng cho thanh niên Việt Nam noi theo.

N.T.T.

(1). Bắt đầu chơi Hương đạo, anh Bửu vào Thiếu đoàn của anh Tráng Cử, một giáo viên trường tiểu học Công Lập An Cựu. Anh Tráng Cử qua đời đã lâu.

(2). Anh Võ Thành Minh là một huynh trưởng kỳ cựu, đã là Thiếu trưởng, Tráng trưởng, Ủy viên Đạo trưởng, phục vụ phong trào Hương đạo từ lúc sơ khởi. Anh là người trực tánh, khẳng khái có khi đến quá khích nên dễ bị hiểu lầm. Anh đã mất tích trong kỳ binh biến Tết Mậu Thân ở Huế

Nhóm "Trách Nhiệm", Groupe Responsable, từ trái qua phải: các g/s Nguyễn Thúc Hòa, Đào Duy Anh, Nguyễn Lâm, Tạ Quang Bửu, huynh trưởng Hương Đạo Niedrist, Đào Đăng Vỹ và Nguyễn Huy Bảo

SINH NHẬT MỘT TUỔI LIÊN ĐOÀN LẠC HỒNG

Vào ngày 18 tháng 9 năm 1999 vừa qua Liên Đoàn Lạc Hồng đã tổ chức một buổi lễ Kỷ Niệm Đệ Nhất Chu Niên Ngày Thành lập Liên Đoàn thật vui nhộn nhưng không kém phần trọng thể.

Liên Đoàn Lạc Hồng là một Liên Đoàn Hướng Đạo Việt Nam, trực thuộc Đạo Osceola, Châu Gulf Stream bao gồm từ West Palm Beach cho đến thành phố Boca Raton, Nam Florida. Vì địa thế của tiểu bang Florida trải dài theo bờ biển Đại tây Dương, cho nên các anh chị em sinh hoạt Hướng Đạo cũng ở rải rác dọc theo bờ biển, có khi cách nhau cả hơn tiếng đồng hồ lái xe. Dù với vị thế kém thuận tiện, không qui tụ gần nhau, dù khó khăn cho các Trưởng, phụ huynh và đoàn sinh, sinh hoạt hàng tuần vẫn đều đặn. Các Trưởng trong Liên Đoàn đã phải chọn 2 địa điểm họp luân phiên hàng tuần, để phụ huynh không phải đưa các em đi họp quá xa. Điểm đặc biệt là Liên Đoàn Lạc Hồng không họp trong phòng họp như các đơn vị Hướng Đạo Hoa Kỳ, tất cả cuộc họp đều ở ngoài trời như Hướng Đạo Việt Nam. Sau một năm, Liên Đoàn đã có 4 đơn vị sinh hoạt chung. Các đơn vị đều có tên Việt Nam (địa danh hay anh hùng dân tộc) và có số ký danh với Hội Nam hay Nữ Hướng Đạo Hoa Kỳ (BSA, GSA): Ấu Đoàn lấy tên là Sông Hương (Pack 319 BSA), Thiếu Đoàn Cửu Long (Troop 332 BSA), Kha đoàn Bạch Đằng (Crew 369 BSA), một thiếu đoàn Nữ được thành lập tiếp theo sau vì nhu cầu và đề nghị của phụ huynh: Nữ Thiếu Đoàn Trưng Vương (Troop 897 GSA). Hiện nay Liên Đoàn có hơn 45 em và 12 Trưởng.

Ngoài các đơn vị Ấu Thiếu Thanh, Làng Bách Hợp còn được thành lập bên cạnh Liên Đoàn. Làng Bách Hợp gồm các phụ huynh và các anh chị từng đã chơi Hướng Đạo (Hướng Đạo Trưởng Niên). Làng có Lý Trưởng, Lý Phó, và ban chấp hành như: Báo chí, Văn Nghệ, Cắm Trại, Kế Hoạch, v.v... để hỗ trợ cho liên đoàn. Được biết Làng Bách Hợp đã rất hăng hái đóng góp công sức, tinh thần lẫn vật chất; quý phụ huynh còn đặc biệt tham gia vào các ủy ban (*Pack, Troop Committee(s)*...) để kiện toàn tổ chức của đơn vị trong Liên Đoàn, không những thế phụ huynh còn đứng ra điều động lớp dạy tiếng Việt cho các em thuộc Ấu tía những kinh nghiệm, mừng vượt qua những thử thách, khó khăn thuở ban đầu để vui mừng kỷ niệm ngày thành lập. Sau buổi họp Liên đoàn hàng tuần vào tháng 8 năm 1999, các trưởng trong Liên Đoàn đồng ý tổ chức buổi tiệc

đoàn (Nên nhắc lại đây, sau khi Trưởng Hoàng Ngọc Châu, Ủy Viên Phát Triển Liên Lạc Vùng Đông Nam Hoa Kỳ, khuyến khích các trưởng Nam Florida thành lập đơn vị vào đầu năm 1998. Trưởng Nguyễn Văn Thuất, Phó Chủ Tịch, cùng Trưởng Lê Văn Lệ ở Úc Đại Lợi, trong chuyến công du Hoa kỳ trước kỳ họp bạn HĐVN trên toàn thế giới vào tháng 8/1998 (Trại Thăng Tiến 6), đã khuyến khích các trưởng vùng Nam Florida nên thành lập đơn vị Hướng Đạo trước khi mở lớp tiếng Việt cho các em. Trưởng Võ Thành Nhân, Ủy Viên Kế Hoạch, trong chuyến tham dự Trại Lạc Hồng II, trong phần nói chuyện với phụ huynh đã khuyên nên để các phụ huynh thực hiện việc dạy dỗ tiếng Việt cho các em, vì nếu các Trưởng "ôm" luôn việc này thì chắc làm không xuể, và nếu làm nổi, sợ không có chất lượng, nhờ những sự ưu ái khuyên bảo kinh nghiệm này, Liên đoàn mà trưởng Cường là người điều động đã không gặp trở ngại mấy khi thực hiện kế hoạch này). Xin một lời cảm ơn chân thành đến các Trưởng.

Nói về sinh hoạt của Liên Đoàn từ ngày đầu, chắc chắn không khỏi gặp những trở ngại thông thường: một số phụ huynh không đưa các em đến đúng giờ họp, các Trưởng còn phải tham dự các khóa huấn luyện của Hướng Đạo Hoa Kỳ, tài chánh eo hẹp, các em chưa làm quen với kỷ luật, chưa có hệ thống tổ chức "*hàng đội tự trị*" rõ ràng (Phương Pháp Hàng Đội Tự Trị nói một cách vắn tắt là phương pháp để cho các em tự quản trị), chưa có đường dây cảm thông đến các phụ huynh... nhưng "*vạn sự khởi đầu nan*" bất cứ ai cũng gặp phải. Sau một thời gian trải qua những thử thách đầy chông gai này, mọi sự đâu cũng vào đó, chương trình sinh hoạt đều đặn hơn, đã có những buổi họp chung với Làng Bách Hợp, Kha đoàn cũng đã thành lập được cơ chế sinh hoạt "*hàng đội tự trị*". Liên Đoàn đã tổ chức được 3 kỳ trại, trong đó có kỳ trại Lạc Hồng III chung với Liên Đoàn Hùng Vương tại Hoa Thịnh Đốn nhân chuyến viếng thăm Florida.

Và đến lúc phải ngưng các sinh hoạt hàng tuần, nhớ lại một năm qua, rút kỷ niệm vào ngày sinh nhật một năm của Liên Đoàn, đứng ra là ngày 19 tháng 9, nhưng để tiện cho việc tổ chức đã quyết định làm vào ngày Thứ Bảy, 18 tháng 9, vào lúc 6:00 giờ chiều. Chị Thanh Bình (phu nhân Trưởng Cường) nhận điều

động việc ẩm thực phối hợp với Làng Bách Hợp. Trưởng Tuấn lo việc xướng ngôn. Trưởng Cường đi mượn chỗ, hai trưởng trẻ trong Liên Đoàn là Phi và Sơn đảm nhiệm an ninh trật tự và phối hợp chương trình tổng quát... Mọi việc đều có người tình nguyện. , Đến gần ngày mà chưa thấy các trưởng liên hệ báo cáo công chuyện, Trưởng Cường đành phải triệu tập một phiên họp khẩn cấp tại tiệm in của Trưởng Tâm, các trưởng đến họp, thì lại gặp được Trưởng Phạm Bá Thăng, Liên Đoàn Trưởng Liên Đoàn Chi Lăng ở Hoa Thịnh Đốn, nhân chuyến đi thăm Florida cùng gia đình, được Trưởng Tâm mời tham dự buổi họp và đã hăng hái ủng hộ cho phần thực phẩm của các em \$200, sau khi nghe, các Trưởng trong Liên Đoàn cùng nhau đóng góp cho chi phí của buổi tiệc và cùng nhau hô một tràng A!..A!...A! A!A!A!... thật lớn để hoan hô Trưởng Thăng.

Ngày Thứ Bảy, vì ảnh hưởng của cơn bão Harvey sắp đến, trời mưa lai rai cả ngày, bốn giờ chiều, đến nơi thì thấy có Trưởng Frank LaGrange, Đạo Trưởng Osceola, đến vì tưởng buổi tiệc khai mạc lúc 4 giờ. Trưởng Frank là người báo cho nơi mượn chỗ, không ngờ các Trưởng Việt Nam lo xa, mượn trước 2 tiếng đồng hồ để sửa soạn, Trưởng Frank và phu nhân đành phải ra phố đi "shopping" thêm 2 tiếng. Buổi tiệc được khai mạc bằng nghi thức chào cờ Việt Mỹ do các em trong Liên Đoàn thực hiện, sau đó là lời mở đầu của Liên Đoàn Trưởng, các trưởng đơn vị cho các em lên phát biểu ý kiến, những lời nói chân thành ngây ngô bằng tiếng Việt đã làm mọi người cảm động, rồi các phát biểu của Làng Bách Hợp, Trưởng đại diện Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam (HĐTƯ-HĐVN) không quên chuyển lời của Trưởng Vĩnh Đào Chủ Tịch HĐTƯ-HĐVN gửi lời thăm hỏi và chúc mừng gia đình HĐVN Florida tai qua nạn khỏi sau cơn bão Floyd, các quan khách Việt Nam tham dự và Trưởng Frank đại diện cho HĐ Hoa Kỳ cũng đã phát biểu cảm tưởng.... "Giờ ăn đến rồi...tiếng hát của các em Sói con trong Ấu Đoàn đã đưa mọi người trở lại thực tế, các món ăn thuần túy Việt Nam thơm ngát, các em cùng quan khách, phụ huynh và Trưởng sắp hàng vây quanh bên nhau cùng thưởng thức hương vị của rất nhiều món ăn đậm đà do các phụ huynh trong Làng Bách Hợp đảm nhiệm trong lúc anh Thủ Quỹ Liên Đoàn "bị" các mạnh thường quân chặn

lại để trao các món quà hiện kim cho Liên Đoàn. Được biết, có quan khách được mời, nhưng không đến tham dự được, đã gửi thư chúc mừng và chi phiếu hỗ trợ liên đoàn, như ông bà Chu Bá Yến, Florida Việt Báo. Thật là cảm động khi các quan khách như ông Lê Chí Thiện đại diện Cộng Đồng Người Việt - Nam Florida, Hội Cựu Chiến Sĩ QLVNCH, anh chị Mai Tất Đắc, bà Phạm Thị Phinh, ông Phan Tấn Cang, ông bà phụ huynh Kenny và Tracy Sun, anh Phạm Q. Hiền, ông Nguyễn Minh Thơ và bà Nhận... đã trao tận tay anh Thủ Quỹ LĐ những món quà ưu ái này.

Đang thưởng thức các món ăn thì tiếng của Trưởng Tuấn vang vang trên máy phóng thanh, mời mọi người "vào vị trí" để bắt đầu chương trình văn nghệ. Chương trình văn nghệ phần lớn do các em đảm trách, tuy chưa quen với ánh đèn sân khấu, không mạnh dạn như những lần lửa trại, nhưng các em đã xuất sắc diễn tả các vai trò của mình trong tiếng cười của khán giả, công lao của các Trưởng đã tập dợt cho các em những tuần trước, chỉ tiếc là hệ thống âm thanh mượn của một vị hảo tâm chưa được phối trí hoàn chỉnh nên vẫn có những tiếng "hú" dài dài. Làng Bách Hợp cũng đã bỏ qua những ngại ngùng "hát hay không bằng hay hát" cùng nhau cất giọng để làm gương cho các em. Phải nói thêm vào ngày này năm trước số đông các em đều "ngọng" tiếng Việt, nay tiếng Việt của một vài em vẫn còn âm hưởng của một giọng ngoại quốc, nhưng thật sự thì các em đã khá hơn nhiều. Hy vọng vào ngày này năm tới quý vị sẽ không còn nghe giọng ngượng nghịu này.

Rồi cuộc vui cũng tàn, các em, các Trưởng và phụ huynh giúp nhau dọn dẹp hội trường, mỗi người chuẩn bị hành trang lên xe ra về, trong lòng lại nghĩ đến các buổi tiệc sẽ tổ chức sắp đến, ngoài trời mưa vẫn còn lất phất bay.

Hoàng Ngọc Hòa, Tổng Thư Ký Liên Đoàn ghi lại
22/9/1999

Florida : Ngày Mừng Sinh Nhật Một Năm của Liên-đoàn Lạc-Hồng.
Hình trên : Các Sói Con đang chuẩn bị xuất hiện dưới sự diu dắt của các Aléa.
Hình dưới : Một số Phụ-huynh và "Bè Trên" của các Trưởng đang đồng ca.
(Ảnh của Tr. Hoàng-Ngọc-Hoà gửi tặng Liên-lạc)

HƯƠNG ĐẠO

Trà Lũ

Liên Lạc: Chúng tôi vừa nhận được bài "HƯƠNG ĐẠO" do Trưởng Trần-Trung-Lương, tức nhà văn Trà-Lũ, tức Sói Con Đã Già gửi đến. Bài đánh máy dài đến 9 trang, có kèm theo mẫu giấy như sau "Sói Con Đã Già vừa viết xong bài này cho báo VNTP. Trong bài có một đoạn nói tới gốc chữ Hương-đạo. Không biết có phạm tội gì hỗn láo hay vô phép gì không? Em xin trình Trưởng để "xưng tội" trước v.v. ."

Ngày 19-9-99 nhân dịp đến Montréal để ra mắt cuốn sách "ĐẤT LẠNH TÌNH NỒNG". Ngựa tôi có đề cập đến bài này, và nói sẽ xin cắt bớt một vài đoạn (vì Liên Lạc có lệ không đăng bài nào dài quá 4 trang), chỉ giữ đoạn mà Sói Con Đã Già e ngại... "phạm tội hỗn láo" để độc giả phán xét.

Vậy xin nhà văn Trà-Lũ bắt đầu.

Đây là chuyện Canada, xứ đất lạnh tình nồng. Ngày 12 tháng Bảy, Canada vừa được một tin vui. Cái tin này nếu nước khác mà được thì nước đó chắc ăn mừng lớn lắm, còn Canada khi được tin thì vẫn rửng rưng. Nhiều báo không đăng trang trọng trên trang nhất mà lại đăng ở trang trong. Đó là tin Canada được Liên Hiệp Quốc xếp loại đứng đầu thế giới về sự sống hạnh phúc trên trái đất này. Đã sáu năm liền Canada được xếp hạng nhất, kể từ năm 1992 đến nay. Cơ quan Phát Triển Nhân Lực của LHQ (UNHD) đã khảo sát nếp sống của 175 nước, đánh giá về tuổi thọ, về giáo dục và mức sống. Việt Nam, dưới sự lãnh đạo của các đỉnh cao Hà-Nội, được xếp hạng thứ 110.

Ông H.O. trong nhóm tôi nghe tin này xong thì bảo Liên Hiệp Quốc thật có mắt tinh đời. Nước này là cái gốc sinh ra bao nhiêu thứ tốt lành trên thế giới. Kia xem người đẹp Quách Tiệp Ni, hoa hậu Hương Cảng năm 1999, là dân Canada đấy. Cha mẹ cô Ni sinh cô ở Canada. Cô lớn lên, hít thở không khí Canada nên nhan sắc mới kiêu diễm như vậy. Cô về Hương Cảng thì sắc đẹp và

cô được đội vương miện hoa hậu liền. Các người đẹp Trung Hoa khắp nơi trên thế giới có được bầu làm hoa hậu đâu. Cô Ni vì sống ở Canada nên mới sắc nước hương trời như thế.

Vì Canada là đất hạnh phúc như vậy, như việc làm cho Cô Ni được bầu làm người đẹp 1999, còn là thổi nam châm lớn thu hút người Trung Hoa. Cuối tháng Bảy, một con tàu chở di dân lậu đã đổ bộ vào bờ biển British Columbia miền Tây Canada 123 người Hoa. Con cháu Đức Khổng Tử ra đi từ tỉnh Phúc Kiến. Bộ Di Tru đã bắt giam những người nhập cảnh lậu này và cho điều tra. Ai cũng khai là đã bỏ ra mấy chục ngàn Mỹ kim để được chở tới Canada, nơi mà mọi người Hoa coi là xứ vàng. Canada còn đang chơi với về số người đến lậu này thì ngày 9 tháng Tám, lại một chuyến tàu khác đổ thêm 131 người Hoa, cũng ra đi từ Phúc Kiến, và cũng tấp vào bờ biển B.C. miền Tây. Dư luận khắp nơi bùng lên. Người này bệnh vực, người khác chống đối. Một cơ quan chuyên thăm dò dư luận đã hỏi dân miền Tây, nơi hai nhóm người Hoa vừa tấp vào bến, xem ý của họ thế nào. Đại đa số đều trả lời là phải đuổi nhóm người Hoa về nước. Nếu cho

những người Hoa này ở lại thì rồi đây sẽ có hàng hàng lớp lớp người Hoa tới theo lối này. Kẹt một cái là năm 1985, Tối Cao Pháp Viện Canada đã truyền rằng những ai đến Canada xin tỵ nạn thì không được đuổi họ đi ngay mà phải cho điều tra hẳn hoi. Thủ tục điều tra ở cái xứ này, vì tôn trọng nhân quyền tối đa, kéo dài rất lâu, thường tới hai năm. Trong khi chờ đợi, người xin tỵ nạn được hưởng tiền ăn tiền ở, tiền y tế và tiền cố vấn luật pháp miễn phí. Toàn là những thứ tiền lấy từ quỹ đóng thuế của người dân. Tin hành lang cho biết đây là một đường giây buôn lậu người của một tổ chức quốc tế, đứng đầu là Trung Cộng.

Không phải chỉ người Hoa mới mơ ước được tới Canada, mà dân Cuba cũng mê lắm. Hạ tuần tháng Bảy vừa qua, Đại Hội Thể Thao Liên Mỹ Châu (Pan American Games) đã được tổ chức tại tỉnh Winnipeg thuộc bang Manitoba miền trung tây Canada. Có 42 quốc gia tham dự với 5 ngàn lực sĩ tranh tài. Ngay ngày thứ nhất, 3 lực sĩ Cuba xin tỵ nạn chính trị. Ngài chủ tịch Fidel Castro giận Canada quá sức. Castro bảo rằng xưa nay Canada là bạn của Cuba, nay Canada đã trở thành kẻ thù vì đã xúi bẩy và chỉ đường cho các lực sĩ đào thoát. Canada chỉ cười vì cho rằng ngài chủ tịch xứ xì-gà giận quá mất khôn. Ngài đã quên cái công của Canada vận động thể giới bỏ cấm vận cho Cuba. Ngài đã quên những viện trợ nhân đạo của Canada cho dân chúng Cuba trong những năm đói khát. Trong ngày lễ bế mạc đại hội thể thao, ông đại-sứ Cuba khi gặp gỡ báo chí đã cười hê hê. Rằng chủ tịch Castro của nước chúng tôi không hề coi Canada là nước thù nghịch. Ngài Castro chỉ có ý nói rằng cuộc tranh tài thể thao gay gắt như đấu tranh với kẻ thù, chỉ có vậy thôi. Miệng lưỡi người CS kinh thật.

Cuộc tranh tài thể thao Liên Mỹ ở Winnipeg đã kéo dài 17 ngày và bế mạc ngày 8 tháng Tám. Canada, nước chủ nhà, đã đoạt 54 huy chương vàng, 43 bạc và 68 đồng. Các cụ đừng ngạc nhiên về những kết quả tốt đẹp này, vì dân Canada là dân mê thể thao nhất thế giới. Con nít vừa nứt mắt, vừa buông bình sữa là biết ôm lấy trái banh rồi. Đã có hai chục ngàn thiện nguyện viên làm việc cho đại hội này. Ban tổ

chức cho biết họ đã phục vụ 400,000 bữa ăn, và số lượng hot dog đã bán ra, nếu xếp thành hàng dài, thì hàng hot dog này dài 48 cây số ! Đại Hội Liên Mỹ kế tiếp sẽ được tổ chức tại Cộng hòa Dominic năm 2003.

Trên đây là chuyện miền Tây, bến nhập cảng lậu của người Trung Hoa và nơi xin tỵ nạn của các lực sĩ Cuba. Mới đây, miền này còn là nơi đại hội quan trọng của người Da Đỏ, không phải chỉ người Da Đỏ ở Canada mà cả người Da Đỏ bên Hoa Kỳ nữa. Năm ngàn đại biểu các sắc dân Da Đỏ Mỹ Châu họp đại hội ở Vancouver để bàn chuyện thống nhất. Họ bàn cả việc đất đai sẽ nhượng cho người da trắng, cũng như những quyền lợi sẽ đòi hỏi. Đây là giấc mơ của đại lãnh tụ Da Đỏ Tecumseh hồi đầu thế kỷ 19 đang thành hình. Một điều không biết nên vui hay nên buồn là các quan Da Đỏ về họp phải nói chuyện với nhau bằng tiếng Anh. Chưa hề có một ngôn ngữ Da Đỏ chung. Chưa biết mai này tổ chức Da Đỏ thống nhất sẽ mang tên gì. Hiện nay có người đề nghị danh xưng "United First Nations". Sở dĩ có danh xưng như vậy là vì người Da Đỏ vẫn nhận mình là những dân tộc đầu tiên trên đất châu Mỹ này.

Nhân nói tới cái tên, tôi chợt nhớ tới danh xưng "HƯỚNG ĐẠO". Xin được vài hàng. Chuyện bắt đầu như sau : Tôi mới gặp được một bạn cũ, Trung Tá Hải Quân Nguyễn-Kim-Khánh, người gốc làng Hương-Đạo, huyện Kim Sơn, tỉnh Ninh Bình. Ông Khánh cho biết làng của ông là làng Cự Nguyễn Công Trứ lập ra đầu tiên ở huyện Kim Sơn. Sử ghi rằng năm 1829, Cự Nguyễn Công Trứ được vua Minh Mạng phong làm Dinh Điền Sứ đi khai hoang lập ấp. Cự đã lập ra hai huyện Tiền Hải ở Nam Định và Kim Sơn ở Ninh Bình. Khi tới Ninh Bình, dưới huyện Yên Mô đã có, Cự chỉ thấy một giải đất tân bồi mênh mông, lơ thơ vài người đánh cá. Cự đã gặp một ngư dân thông thuộc giải đất này tên là Nguyễn Bá Nhương. Ông này làm nghề bắt tôm cá bằng cách di chuyển trên cái dẫy bằng gỗ, đạp bằng chân, Ông Nhương đã chở Cự Trứ bằng cái dẫy này đi quan sát toàn vùng. Sau khi xem xét cẩn thận, Cự cho thiết lập một làng đầu tiên và đặt

tên làng này là “HƯƠNG ĐẠO” để ghi ơn ông Nương người đã dẫn đường cho mình. Và ông Nguyễn Bá Nương trở thành ông tổ của làng. Ông Nương đã chiêu mộ dân khắp nơi về đây. Con cháu về sau vì tôn kính không dám hô danh nên thường gọi ông tổ là “CỤ CHIÊU MỘ”. Sau khi lập xong làng Hương-Đạo, Cụ Trứ mới lập thêm các làng khác. Ông Khánh kết luận : Hương Đạo là chữ của Cụ Trứ đặt ra đầu tiên và đặt cho làng sinh quán của ông. Trong làng hiện có một ngôi đền mà dân làng quen gọi là “Đền Cụ Tứ”. Ai cũng nói Cụ Tứ mà không thắc mắc gì cả. Về sau, những người có học mới khám phá ra một điều rất buồn cười : dân làng đa số đều nói quê, nói ngọng, thay vì nói Cụ Trứ thì cái lưỡi ăn nhiều tôm nhiều cá ở đất tân bồi này đã đọc là Cụ Tứ.

Theo gia phả của ông Nguyễn Kim Khánh thì chỉ trong một năm Cụ Trứ đã chiêu mộ được một ngàn dân, và một thời gian ngắn sau đó Cụ đã khẩn hoang được mười hai ngàn mẫu đất và lập ra 23 làng. Vị trí các làng song song với nhau theo hướng bắc nam, gói đầu vào đường đê của huyện Yên Mô đã có từ trước. Đất Phát Diệm của Cụ Sáu Trần Lục nằm trong miền đất tân bồi này.

Hiện nay dân Kim Sơn còn ghi nhớ công ơn Cụ Trứ qua bài về khai hoang lập ấp như sau : “Kim Sơn huyện ta, Bồi ai sáng lập, Dựng thành dân ấp, Trước tự thuở nào? Tham Tri Bộ Hình, Lãnh Dinh Điền Sứ, Tướng Nguyễn Công Trứ, Tân bồi bãi bể . . .”

Phong trào Scout ở Việt Nam có từ đầu thế kỷ 20 này, không biết danh xưng Hương-Đạo có lấy ý từ tên làng Hương Đạo, chữ của Cụ Nguyễn Công Trứ không ? Tôi có tham khảo sách vở viết về lịch sử phong trào Hương Đạo ở Việt-Nam, không thấy chỗ nào bàn về cái gốc tên Hương Đạo cả. Cụ Tổ Trần Văn Khắc viết rằng lúc đầu hội có tên là “ Đồng Tử Quân”, sau mới đổi ra “Hương Đạo”. Cụ Khắc không cho biết tại sao chọn danh xưng là Hương Đạo. Cụ lấy ý từ chữ Éclaireur của Pháp và mượn chữ của Cụ Nguyễn Công Trứ chăng ? Tôi là Sói con, nghĩ bậy như vậy, có tội hồn láo không ?

Nhân nói tới Kim Sơn, xin đôi dòng về cái gốc tổ của tôi. Trước khi nhận chức Dinh Điền Sứ, Cụ Nguyễn Công Trứ là tướng quân chỉ huy chiến dịch đánh “Giặc Phan Bá Vành. Thời xưa ai nổi lên chống triều đình đều gọi là Giặc cả. Ông Phan Bá Vành quê Nam Định đã nổi lên chống nhà Nguyễn năm Bính Tuất 1826. Ông xưng vương và đóng đô ở làng Trà-Lũ. Các quan của triều Nguyễn ở miền này chắc đã cai trị hà khắc và áp bức dân chúng nên cuộc khởi nghĩa của Phan Bá Vành được lòng dân. Thời đó có câu như ca dao “Trên trời có ông Sao Tua, Ở dưới hạ giới có Vua Bá Vành” Quan quân địa phương đánh không nổi Phan Bá Vành nên đã làm tờ trình về kinh đô. Vua Minh Mệnh bèn sai Cụ Nguyễn Công Trứ lấy quân từ Nghệ An và Thanh Hóa ra dẹp giặc. Phan Bá Vành bị dẹp tan năm 1827. Dân làng Trà-Lũ một phần bị bắt một phần khiếp sợ đã chạy trốn hết. Mấy năm sau, khi Cụ Trứ mở huyện Kim Sơn cần chiêu dân lập ấp đã kêu gọi dân Trà Lũ hiện đang trốn tránh ra trình diện. Ai ra trình diện đều được Cụ ban ơn “đại xá” và cấp đất cho làm ăn. Tổ tiên tôi đã theo lớp người này sang lập nghiệp ở Kim Sơn. Một số đã nhập làng Hương Đạo đầu tiên, một số đã tản mát ra khắp các làng khác. Miền này đã phát triển rất mạnh, rất nhanh và trở nên giàu có, đúng như cái nhìn rất xa và rất đúng của Cụ Nguyễn Công Trứ. Đây là miền Kim Sơn, miền núi vàng.

Ông bạn H.O. của tôi nghe chuyện cái gốc tên làng Hương-Đạo thì thích lắm. Ông bảo cái tên Việt-Nam bao giờ cũng mang ý nghĩa hay ho. Không như mấy ông da trắng ở Bắc Mỹ này. Nói xong thì ông cười ha ha. Không hiểu được lý do tiếng cười này. Mãi rồi ông mới kể : tên mấy cái xe hơi của Mỹ có gốc buồn cười lắm. Hãng Chevrolet chẳng hạn, năm 1970 hãng này đặt tên cho loại xe chế tạo ở Mexico là Nova. Nova có gốc tiếng la-tinh, nghĩa là “mới mẻ” , cũng là tên một vì sao sáng, cái tên đọc lên nghe hay quá chừng. Thế nhưng, theo tiếng Tây Ban Nha nói ở Mexico, Nova có nghĩa là “không đi được!”. Xe mà không chạy được thì còn ra cái thống chế gì nữa ! Về sau phải đổi tên. Cũng chưa hết cái buồn cười đâu. Hãng Ford còn ê mặt hơn nữa.

Mới đây, chi nhánh của họ ở Brazil tung ra thị trường một loại xe mới mang tên là Pinto. Pinto là tiếng Bồ Đào Nha, có nghĩa là “con chim nhỏ”. Chim đây là chim trời, chim của rừng cây bụi lá. Thế nhưng, lại nhưng nữa, theo tiếng lóng địa phương thì Pinto chỉ con chim, loại bé tí xiu, không phải chim bay trên trời, mà là con chim của liền ông. Cha mẹ ơi, sao nó kỳ thế này ! Tôi nghĩ mấy ông Brazil này ăn cắp tiếng bình dân VN quá. Thế mới biết, hai hãng xe Hoa-Kỳ lớn như vậy, thiếu gì các cố vấn thông thái, thế mà vẫn mắc kẹt vì cái tên. Thua xa người VN mình. Tên VN bao giờ đọc lên nghe cũng kêu như sấm, lại ý nghĩa sâu xa, không bao giờ mắc kẹt cả .

Trà Lũ

GÓP VUI

Được tin mừng :

Anh Chị Nguyễn Thanh-Viêm ở Úc-Châu tổ chức lễ Thành-hôn cho thứ-nam là :

Nguyễn Thanh-Bình

vào ngày 04 tháng 12 năm 1999 tại tư-gia và tại Thánh-Đường Saint Brigid's Dickson cùng giai-nhân :

Nguyễn-Chị Thanh-Chúng

thứ-nữ của Ông Bà Nguyễn-Độ

Nhân dịp vui này, Chúng tôi xin được góp vui cùng hai Họ và thân mến chúc Hai Cháu

Thanh-Bình và Thanh-Chúng

thật nhiều Hạnh-Phúc và mãi mãi bên nhau.

Riêng mừng Anh Chị Lê Thanh-Viêm

có thên Dâu Hiền trong Gia-đình.

Hướng-đạo Trưởng-niên Việt-Nam

Ban Phụ-trách bản tin Liên-lạc

và vợ chồng Nguyễn Trung-Thọại

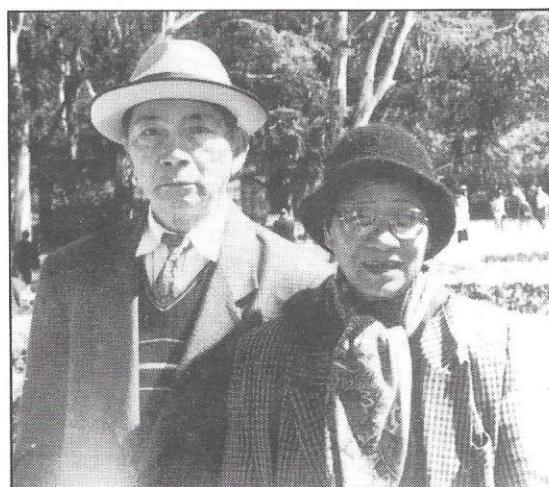
Sổ Hàng

*****

1. Tr. Nguyễn-Văn-Thứ	20	Mỹ-kim
2. - Tôn-Thất-Cánh	20	-
3. - Trần Anh-Tuấn	100	-
4. - Phạm Gia-Kiểm	50	-
5. - Nguyễn Minh-Thế	20	-
6. - Hàng Thần Lớ Láo	20	-
7. - Nguyễn Xuân-Mộng	30	-
8. - Đoàn-Hựu	20	-
9. - Tăng Thị-Linh	20	-
10. - Trần-Ngô Lan-Anh	50	-
11. - Lê Phước-Ái	20	-
12. - Mai-Liệu	50	-
13. - Nhữ-Văn-Trí	20	-
14. Chị Phan Nhứ-Ngân	100	-
15. Chị Phan Lệ-Nga	50	Gia-kim
16. Tr. Nguyễn Minh-Phúc	50	-

Thủ-Quy xin khoá Đền Thu của Liên-lạc số 33 ngày 15-11-1999. Mọi đóng góp sau hạn này, xin ghi vào Sổ Vàng kế tiếp. Ban Phụ-trách chân thành ghi nhớ sự ủng hộ của các độc-giả để Lễ Vui được kéo dài nhằm điểm tô cho cuộc đời thêm ý nghĩa.

Liên-Lạc

AC. Nguyễn-Thanh-Viêm: " Quyết chí Cưới Vợ cho Con"

Cung-Giữ-Nguyên

Như trong Hướng-dạo mà anh biết rõ, cái chơi nằm trong cái thiết ; cái thiết nằm trong cái đùa, mà rất nhiều HDS cũng không nhận-định và phân-định một cách đúng-đắn. Lắm anh em quan-trọng-hóa nó và không thấy với tánh-cách đùa – đùa với mình, đùa với bạn, đùa với chung quanh – cho HD là “kỳ quan thứ 8 của vũ-trụ. Trong khi có những người nghiêm-nghị, thấy sự quan-trọng nói những chuyện mà ta có thể xem là phù-phiếm hay vô giá-trị, lại khinh bỉ vô cùng HD, cho đó là một trò chơi nhảm-nhí, khờ-dại, trẻ con, v.v... Cách đây khoảng 40 năm, Bouchot (?) ở Pháp đã viết một luận-án về Psychologie du Scoutisme (LTS : Tâm-lý HD) hình như do Payot xuất-bản. Mong bên trời Âu có người biết bông đùa mà viết một cuốn Philosophie du Scoutisme (LTS : Triết-lý HD) biết đâu người ấy không phải là anh ...? Vậy trong HD, khi nào là nghiêm-chính, khi nào là chơi đùa ? Mà trong lúc chơi đùa có nghiêm-chính không ? Thứ nghiêm-chính này có thuộc một phạm-trù với nghiêm-chính khác bao trùm lên cả các nghiêm-chính và trò đùa HD ? Đem nghiêm-chính thay thế – không nhằm lối – cho trò chơi, sinh ra tai-họa, và làm hỏng cả trò chơi lẫn nghiêm-chính. Căn-nguyên chỉ là do sự suy-luận nông-cạn, hay theo một lo-dịch (LTS : suy-luận, logique, logic) què quặt, hay không thấy được, không thềm thấy, chân-lý toàn diện.

Năm 1944, A, Bửu bận việc gì đó (hay cố tình lẫn tránh) gọi tôi ra làm trại-trưởng cho một khóa thiếu, một khóa gọi là fédéral nghĩa là gồm những trại sinh Annamites của ba kỳ, Laotiens, cambodgiens và Francais ba phái SDF – EDF – EU. Thành-phần vô cùng phức tạp, chuyển-ngữ lại là tiếng Pháp. Trần-Điền được chỉ định làm phụ-tá cho tôi. Quản-lý trại trưởng là Bạch-Văn-Quế, một giáo-viên người Quảng-Bình. Anh Quế là người đã sống trong kham-khổ, và xem HD là một môi trường đưa thanh-niên đến chỗ trần chai khổ hạnh hơn nữa. Đó là điều rất hay về phương-diện cá-nhân, nhưng không ăn chung gì với nguyên-lý HD. Anh nhớ 1944 là thời mà ý-thức chống thực-dân Pháp đã được khá phổ-biến và được diễn ra nếu không nói hành-động cũng đã là nói thái-độ. Những anh Pha-Lang-Sa đã nhập trại Huấn-luyện HD thì có lý nào đem cái thực-dân vào tận đó,

mà bóc-lột hay đàn-áp gì ai được nơi ấy. Hướng hồ, theo truyền-thống ở lửa-trại đêm đầu, khóa-trưởng hay trại-trưởng thường cầm đuốc làm dấu chào tượng trưng nơi con đường từ thế-giới bên ngoài đi đến, ngụ-ý là người vào trại phải quên cuộc sống bình thường của mình, quên địa-vị xã-hội, quên quốc-tịch của mình . . . mà trở nên anh em với ai cùng theo một luật với lời hứa. Một mình anh Quế đủ làm cho khóa của tôi mất vui, mất hòa-khí, mất tinh-thần HD, và có thể chẳng có kết-quả gì về phương-diện huấn-luyện.

Khác những khóa trước, tôi nhớ khóa đầu năm 38, trại sinh A-Na-Mít theo chế-độ ăn uống như Âu, tối không có sâm-banh nhưng sáng cũng có sữa bò với bánh mì, cơm nước có đủ cá thịt, người Việt không thấy đói hay khó chịu, thì mấy khóa 1944, anh Quế muốn đảo ngược lại lối sống, buộc người Âu hay Mên, Lào gì cũng sống như người Việt. Anh thử tưởng tượng mấy ông Pha-Lang-Sa buổi sáng được ăn cháo trắng với đường đen, và bữa chiều, trong bữa cơm chung do quản-lý đảm-trách (bữa cơm trưa mỗi đội tự nấu, mà thực phẩm được cung cấp cũng theo một thứ tiêu-chuẩn kham-khổ thường là ăn cơm với cá khô và dưa leo, hay trái vả chám rước. Điều này tôi – mà “quê tôi nghèo lắm ai ơi” – chẳng có gì phải than phiền, được vậy là tốt lắm rồi, nhưng nhiều người không chịu nổi và có phản-ảnh lên ban lãnh-đạo. Đứng đầu đám phả-đối chế-độ ăn uống của quản-lý Quế là V.N.H. quê ở Thái-Bình, lúc đó sinh-viên y-khoa. Còn nói gì mấy anh Pha-Lang-Sa kể cả Linh-mục tuyên-úy parrel chỉ có ghen hay nuốt nước miếng cục thối. Được yêu cầu cải thiện nhà bếp thì A. Quế khoái trí trả lời : mình ăn được thì họ phải ăn được !

Chúng ta có thể thông-cảm thái-độ khắt-khe của quản-lý Quế, vì khóa trại có cũng chỉ mười ngày ; Pha-Lang-Sa hay không Pha-Lang-Sa theo một chế-độ dinh dưỡng khác lạ hay thanh-đạm như vậy cũng được lợi cho sức khỏe mà thôi. Trở lại thành-thị, với gia-đình, họ tha hồ thưởng-thức cái đầy-dủ hay sang trọng của họ. Nhưng thứ quan niệm sai lầm tai-hại về nhiều mặt, HD đâu có quan niệm như thế. Và nguyên-lý “ai cũng như nhau” áp-dụng bữa bãi thì quá khô-hài : chỉ vì ta cao có một thước sáu, thì phải chặt bớ chân hay đầu để mọi người cao bằng nhau, hay trình-độ cao nhất của mình là lớp Ba thì kẻ nào trên lớp ấy là kẻ thù ! Điều đó không phải đã không diễn ra, không khô-hài nữa, mà là thảm-kịch, chính bệnh suy-diễn ấu-trĩ ấy đã chi-phối hành-vi bất-nhân của nhiều Theo-Mao gọi là ít lông hay nhiều lông mà hình-ảnh rõ ràng nhất, ghê-tởm nhất, là cuộc diệt chủng của bọn Pol Pot, Ieng Sary ! Một chế-độ không cần gì hết, không

cần chợ búa, không cần bệnh-viện và thầy thuốc, không cần trường học và thầy giáo, không cần bưu-diện và thư-từ, không cần người hay chữ, không cần người đạo-đức, không cần chùa chiền, không cần giao-thông và các phương tiện, không cần người khác màu da trừ những quân bành-trướng cho gạo ăn và súng ống để chém giết, một thứ cao bằng triết-đế, để xây dựng cái gì thì chẳng ai biết hay đoán được !

Hướng-đạo là trò chơi hay sự nghiêm-chính ? Một trò chơi nghiêm-chính xuất phát từ một nhận-định nghiêm-chính về đời. Pascal sẽ nói dưới khía cạnh một pari (LTS. : cá , cuộc) mà ta thì thấy khía cạnh một trò chơi : le jeu de la vie (LTS) : trò đời). Đẹp lối biện bạch rắc-rối và bí-hiếm ấy, ta xét lại khi HD chơi trò chơi lớn, thì chúng ta đứng phe này hay phe kia, như trọng-tài đã chỉ-định. Ta phải theo đúng luật, cố gắng dùng tài-trí và kỹ-thuật tìm cho được kho báu giấu kín hay là bảo-vệ cho đến cùng đừng để mất kho báu. Ta biết đó chỉ là trò chơi, một scénario bịa-đặt, nhưng ta đã chơi hăng say, tận-tình chớ không phải ngồi phịch ra rồi triết-ly : chơi gì cho mệt, đến hết giờ cũng về ăn cơm thôi, cũng về với thực-tế nghiêm-chính của người lớn về với vợ con, trở lại làm việc , vân vân ...

Cùng nhau tìm về Rừng Đinh-Bộ-Lĩnh

*****

Thưa các Trưởng,

Với mục đích tìm lại các Bạn cũ đã cùng nhau chung Liên-đoàn Đinh-Bộ-Lĩnh với tôi từ năm 1940, để cùng nhau ôn lại nhiều kỷ-niệm vui buồn của đời Hướng-đạo nhưng đã từ lâu chưa được gặp, nên lần này nhờ Liên-Lạc kêu gọi quý Trưởng nào biết được tin tức liên quan đến LD Đinh-Bộ-Lĩnh thời ấy và Đoàn Đinh-Bộ-Lĩnh của Tr. Nguyễn-Duy Thu-Lương sau này, xin quý Trưởng vui lòng cho biết, tôi xin cảm ơn. Sau đây là những điều còn nhớ, tôi xin được ghi lại :

Liên-đoàn Đinh-Bộ-Lĩnh gồm có 2 Đoàn :

Đoàn Đinh-Bộ-Lĩnh A do anh Tráng-Thông (em anh Tráng-Cử) kiêm luôn Liên-Đoàn-Trưởng. Tôi chỉ còn nhớ vài anh trong đoàn A, như 2 anh em Trần-Nhơn (Đội-trưởng đội Trâu) và Trần-Hậu (tôi còn

Nhớ đến

Những ngày này ,trước đây các Trưởng đã có thời cùng chúng ta vui cười ca hát.

Nay âm dương cách biệt, nhân ngày giỗ sắp đến, Liên-lạc xin ghi lại để cùng nhau tưởng niệm đến Người Xưa . . . .

Ngày 07 tháng 1 : Trưởng Lâm-Tô-Bông

Ngày 12 tháng 1 : - Nguyễn-Kim-Doanh

Ngày 18 tháng 1 : - Phan-Kim-Chung

Ngày 22 tháng 2 : - Phan-Nhũ-Ngân

Ngày 22 tháng 2 : - Dương-Quang-Hường

Ngày 25 tháng 2 : - Ngô-Thế-Tân

Những người ra đi vĩnh viễn là những người sống triền miên trong nỗi nhớ của những người còn ở lại.

Liên-lạc

nhớ được, là vì hồi đó ở ký-túc-xá Lycée Khải-định).

Ấu-đoàn A : Anh Akéla Lê-Quang-Giao phụ-trách

Phụ-tá : Anh Văn-Đình-Hy (đã mất tại Huế)

Tướng Không-quân Nguyễn-Ngọc-Loan thuở ấy là Sói Đầu Đàn Nhất của Bầy này,

Đoàn Đinh-Bộ-Lĩnh B : Đoàn-trưởng là A. Hồ-Văn-Khuê Albert. Tr. Khuê đã rời Hà-nội vào sống ở Khu Bàn Cờ (Saigon) từ 1985, tôi có đến thăm, Trưởng vẫn còn khoẻ.

Đoàn Phó là A. Chương và A. Phùng. Đoàn có 4 Đội :

Đội Sơn Ca : Đội-trưởng là A. Từ-Cao-Lan

Đội-Phó là A. Hoàng-Hồng-Mạch

Đội Cò : Đội-trưởng là A. Phạm-Đặng-Sum (hiện ở Paris)

Đội Đại Bàng : Đội-trưởng là A. Nguyễn-đình-Hoài. Tôi được gặp A. Hoài ở Trại cải-tạo Long-thành trước khi anh được chuyển qua trại khác, từ đó, tôi mất liên-lạc với anh Hoài. Đội-phó là A. Tôn-Thất-Long, em của Tr. Tôn-Thất-Đông và Tr. Tôn-Thất-Lôi.

(Xem tiếp trang 70)

Dưới ánh nắng chói chan của mùa Hè, không ngọn gió lùa xoa dịu cơn mỗi mệt. Tay chân phải liên tục phe phẩy xua đuổi những chú muỗi rừng háu đói. Các em HDS vẫn hăng say vui đùa trên đất trại vùng Virginia Beach. Trại Hợp Bạn HỮU VIỆT NAM MIỀN ĐÔNG HOA-KỲ đã đem đến một thành công ngoài sức tưởng tượng của Ban Tổ Chức. Với hơn 200 trại sinh tham dự và một ban nhân viên trẻ tuổi, đa số các em đều dưới 21, các em đã tương thân tương trợ, hòa hợp với nhau làm việc trong một tinh thần vô tư và hồn nhiên của tuổi xanh. Có thể nói đây là một kỷ lục khó quên trong lịch sử Hướng Đạo Việt Nam.

Trại Hợp Bạn HỮU VIỆT NAM MIỀN ĐÔNG HOA KỲ, Trại Miền, được bảo trợ bởi Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam và dưới sự "thống lãnh" của các Trưởng trẻ trong Ban Đại Diện Miền Đông Hoa-Kỳ, đã được tiến hành từ 07/22/99 - 07/25/99 tại khu đất trại First Landing, Virginia Beach. Sau hơn 10 tháng chuẩn bị liên tục với những buổi họp bàn luận và sắp xếp kế hoạch. Ban Tổ Chức và ban nhân viên trẻ trung đã "đổ bộ" lên đất trại sớm để sửa soạn và dựng các công trình trại cho ngày hội lớn.

Mục đích của kỳ trại Miền năm nay không chỉ tạo mối dây kết thân cho các liên đoàn Hướng Đạo Việt Nam miền đông Hoa-Kỳ mà còn tạo cơ hội huấn luyện các em HDS phương thức kỹ thuật, tinh thần kỷ luật và trách nhiệm cùng khả năng điều hành. Nơi đây, các trưởng

trong BTC đã tốn rất nhiều công sức soạn thảo những phương sách để các em thi hành. Điều đáng ghi nhớ hơn hết trong kỳ trại này là các em HDS đã hoàn thành trách nhiệm của mình thật xuất sắc. Từ cổng trại chính, lều cho Ban Điều Hành, Ban Ghi Danh, Kỳ Đài, dựng loa cho hệ thống thông tin, đến những kế hoạch chu đáo trong việc duy trì trật tự an ninh, trò chơi lớn, các trò chơi thể thao, và những buổi hội thảo cho Thanh Thiếu Niên, các em đều phân công làm việc trong tinh thần đồng đội.

Trại Miền được khai mạc đúng 9 giờ sáng, ngày thứ Sáu 07/23/99 với sự hiện diện đông đảo của quý phụ huynh, quý Trưởng kỳ cựu như Trưởng Nguyễn Tấn Định, nguyên Trưởng Huấn Luyện Trại Trưởng Vùng II, ông William Dean Châu Trưởng vùng Tidewater và Trưởng Nguyễn Tấn Đệ, phụ tá giám đốc trong ngành Scoutreach của Hội Hướng Đạo Quốc Gia Hoa-Kỳ đến từ Irving, Texas. Các Liên đoàn và đơn vị tham dự trại gồm có liên đoàn Chi-Lãng, Hoa Thịnh Đốn, Liên đoàn Potomac Maryland, Liên đoàn Vạn Xuân Norfolk, và đặc biệt là sự tham dự của Thiếu đoàn Đổng Đa từ Ottawa, Canada. Các em đồng phục chỉnh tề, nghiêm trang theo bước diễn hành vào đất trại trước kỳ đài lắng nghe tiếng ban "đồng môn" hòa ca những bản quốc ca và Hướng đạo ca.

Sau lời chào khai mạc của chị Trại Trưởng Phạm Ngọc Quế Chi và tiếng reo chính

thức khai mạc trại của anh Phó Trại Trưởng, ông Châu trưởng vùng tidewater cũng có đôi lời chào mừng các trại sinh và tặng các em trại sinh một trò chơi nho nhỏ. Trong nhóm trại sinh còn có sự hiện diện của Anh Keita, một phụ tá Trưởng Thiếu Đoàn 15, đến từ Nhật.

Sau buổi khai mạc trại, các em Thanh và Thiếu tham gia các khóa huấn luyện về tài lãnh đạo trong khi các em Ấu và Chim non đến viếng Trưởng Hồ Bửu để học hỏi cách khắc trên da thú để làm những món vật nho nhỏ. Trong thời gian này vẫn còn một số thân hữu đến trại ghi danh.

Sau một ngày dài họp hành các em có một khoảng thời gian ngắn để xuống biển cho thỏa cơn mong chờ. Trong cơn nóng bức của mùa Hè oi ả, những tiếng vui la của các em hòa cùng nhịp nước làm sống dậy cả một góc trời.

Đến 8 giờ tối, sau bữa ăn chiều, các Trưởng và các em tụ họp tại lều 18 Bùi Chu để dự buổi trà đàm. Mục đích của buổi trà đàm là để làm quen với nhau. Dưới tài "khấy đàn" của Trưởng Dương Hồng Châu, mọi người cùng nhau ca hát quên cả những chú muỗi háu đói phụ âm bài "đêm khuya con muỗi vo ve nó bay xuống đui rồi bay lên tay . . ."

Cuộc vui tiếp tục khi các em cùng phụ huynh và thân hữu tham gia các xướng Ngắm Sao, Múa Lân, Múa Trăn, Múa Xập, và Chúng Ta Cùng Hát trên bãi biển. Đứng trên chiếc cầu đưa xuống bãi biển, nhìn những ánh đuốc lung linh trong đêm phản ánh những bóng dáng nho nhỏ tung tăng trong không gian, nhộn nhịp và sống động như những ngày hội trăng rằm trong làng cũ quê xưa khiến tâm hồn chúng tôi xúc động mang mang. Một cảm giác hạnh phúc triền miên trước bức họa linh hoạt và hoàn mỹ của hơn 200 bóng hình di động nhịp nhàng theo tiếng còi của vị điều khiển buổi sinh hoạt.

Thứ Bảy là ngày của trò chơi lớn. Mới 8 giờ sáng mà trời đã nóng bức. Nha khí tượng thông báo độ Heat Index hôm ấy rất cao và nguy hiểm cho sức khỏe. Ban Thông Tin không ngừng nhắc nhở các em nhớ đem và uống nước mỗi 5 phút. Trong trò chơi lớn các em đón nhận những thử thách đòi hỏi khả năng thông hiểu kỹ thuật

Hường đạo, tinh thần đồng đội cũng như trí lanh lẹn để giải quyết vấn đề. Chủ đề của trò chơi lớn do Trưởng Phạm Bá Thăng soạn thảo là "cuộc tao ngộ của Thuyền trưởng John Smith và công chúa Pocahontas". Như chúng ta đã biết First Landing là nơi Capt. John Smith đã đổ bộ trên đường tìm vùng đất mới. Cũng nơi đây ông đã gặp Pocahontas và mối tình duyên của họ đã đi vào lịch sử.

Trò chơi lớn bao gồm 4 trạm do các em Đội Trưởng Nhất nắm giữ các vai trò cốt yếu như đánh morse và làm chủ trạm. Nơi trạm cuối cùng của trò chơi lớn, các đội tuần sẽ thi đua dựng lều và làm cột cờ với số vật liệu tối thiểu. Trò chơi chấm dứt sau 3 tiếng đồng hồ thử thách dưới cơn nóng bức và ánh nắng gay gắt của mặt trời tháng Bảy. Các em trở về mồ hôi nhễ nhãi, đầm đìa, mặt đỏ tía tai và chỉ mong chờ cơ hội được nhảy xuống nước để tìm cơn mát.

Chương trình sinh hoạt được tiếp tục qua trò chơi thi đua thể thao Bóng Chuyền trên biển và thi đua bắt cua. Tiếc rằng cơn nóng bức ban sáng đã khiến thiên tượng kia không dẫn được cơn nóng nực nên vang dội sấm chớp khắp trên biển và mang về cơn mưa bão khiến các em không được tham gia trò chơi bắt cua và BTC đã không có cơ hội làm món cua rang muối để đãi các đơn vị.

Nhưng phần thi đua nấu ăn cũng không kém hào hứng. Các đơn vị dùng hết tài trí, nghệ thuật và recipe của "Chan Can Cook" để trở tài nấu ăn. Món ăn truyền thống Việt Nam bao gồm món cơm canh, mặn và xào được các em trang bày thật mỹ thuật. Bốn vì giám khảo quả gặp khó khăn trong khi chấm điểm vì các Hỏa Đầu Quân tài nghệ song toàn, bên tám lạng bên nửa cân nên rất khó cân lường. Kết quả 3 đội thắng giải được lãnh 3 dĩa hầu to lớn do anh Sương chủ tiệm Banners Signs etc. trao tặng.

Cũng cơn mưa bão này đã khiến BTC phải chuyển buổi lửa trại sang plan B. Đành phải hủy bỏ buổi lửa trại truyền thống trên biển. Các Trưởng và các em trong BTC hợp nhau dựng lên những tấm tarp tại quảng trường 18 Bùi Chu để sửa soạn cho buổi lửa trại. Dưới những ngọn đèn

măng xông thay lửa trại, mọi người vẫn có thể hát bài gọi lửa "Trong đêm khuya tiếng tí tách cây khô nổ vang giữa rừng . . ." vẫn truyền cảm không kém buổi nhảy lửa truyền thống. Các đơn vị lần lượt trở tài nghệ sĩ qua các màn kịch hài hước và ca vũ linh động như những ánh chớp của đèn măng xông đang thay cho ánh lửa.

Không tối khuya, trời tạnh hẳn mưa. Các em Thanh nài nỉ quý Trưởng cho ra biển tụ họp hát hò vì đêm nay là đêm cuối cùng của buổi họp mặt của các em. Đến giây phút này, các Trưởng trong BTC đã sức kiệt hơi tàn, nhưng cũng cố gắng đem mớ củi không xài được cho lửa trại ra biển và các em cùng nhau châm lửa tạo ngọn bonfire ấm cúng. Nhờ cơn bão, đêm ấy gió trắng thật mát mẻ trỡ tình. Những chú muỗi đói cũng không dám đến quấy rầy. Các em quây quần chung quanh ngọn lửa và trong tiếng guitar ấm cúng của Trưởng Châu, một lần nữa các em cùng nhau ca hát. Tấm thân tình là ở đây. Cái cảnh các em ngồi quây quần, vai kề vai hát hò tình tự dân tộc, đong đưa theo nhịp đàn thực sự không bút mực nào tả xiết. Phải mực kích mới cảm được tấm thân tình ấy.

Sáng Chủ Nhật, sau giờ tinh thần là Lễ Bế Mạc và Phát Thưởng. Hai hôm trước, cũng tại nơi kỳ đài này, các em hăng say chờ đón những trò chơi, những tiết mục hào hứng. Thế mà hôm nay đã đến lúc chia tay. Hai hôm trước, mấy em vẫn còn xa lạ mà giờ đây không nỡ rời nhau. Nếu đây không phải là tinh thần Hướng Đạo tri kỷ, chúng tôi không biết phải dùng ngôn từ nào để tả xiết.

Lê Thủy Lan

TẤM LÒNG

*Kìa Việt-nam quê hương gấm vóc
Trải bao cơn gió lốc nguy nan
Nhưng vẫn luôn tồn tại với thời gian
Vì nhờ có "tấm lòng" con dân Hồng Lạc.*

*Trong nhân loại, cảnh bản cùng xơ xác
Bao niềm đau, bao khổ nhục, ức oan
Được chở che, được an ủi, gắn hàn
Vì nhờ có "tấm lòng" tử bi, bác ái.*

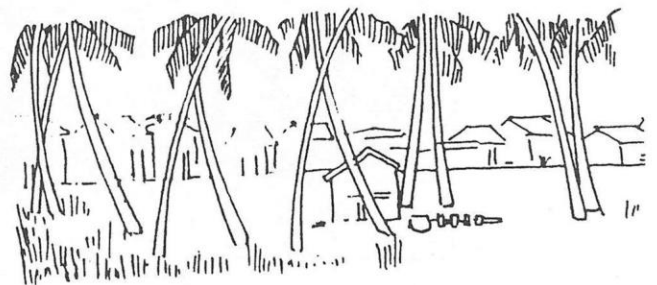
*Khi nghĩ đến lớp thiếu niên thơ dại
Đem nhiệt tâm lo giáo dục nên người
Thành công dân hữu ích dựng xây đời
Là chứng tỏ "tấm lòng" BiPi cao cả.*

*Các Huynh trưởng không nề hà vất vả
Cùng chung vui sát cánh giữ Phong-trào
Được BiPi rực rỡ vẫn giờ cao
Là chứng tỏ "tấm lòng" đầy nghĩa khí.*

*Cảm phục thay những Tấm Lòng cao qu
Là lửa thiêng luôn sưởi ấm tình đời
Là mái chèo vượt sóng gió trùng khơi
Là sức mạnh xây thành trì xã hội.*

TUẦN VIỆT

(Cảm hứng sau khi đọc xong "Sổ Tay Mùa Thu" trong Liên Lạc số 32)

**Nhóm Điều Nghiên H.Đ.V.N. (National Vietnamese Scouting Task Force)
bên cạnh Hướng-Đạo Hoa-Kỳ (BSA)**

Group photo with Alfred Morin. *Front:* Nicholas Việt Nguyễn, Lê Xuân Hùng, Nguyễn Kim Chung, Nguyễn Tấn Đệ, Rev. Trần Ngọc Huỳnh, Mike Trí Đỗ. *Back:* Bùi Vũ Đức, Raimo Vahamaki, Lê Thùy Lan, Alfred Morin, Trần Phương Anh, Võ Thành Nhân, Nguyễn Chí Hiếu.

Trưởng Nguyễn-Xuân-Mộng (72 tuổi) với các Trưởng và Tráng-sinh Liên-Đoàn Sacramento trong một kỳ Trại với Hướng-Đạo Trưởng-niên, mà Tr. Mộng là người lèo lái rất khéo léo. (Người đứng giữa, đội mũ nghiêm chỉnh, mang kính trắng : chính là đường-sự).

LÀNG BÁCH-HỢP DALLAS

Hưởng-ứng chủ-trương của HDTU/HĐVN với sự đôn-đốc của UVĐT Hướng-đạo Trưởng-niên, ngày 11/4/99 Trưởng Nguyễn-Chí-Hiếu đã mời được 15 Trưởng, gồm 10 Trưởng thuộc 2 LD Diên-Hồng và Lạc-long, và 5 Trưởng nguyên là HDS/VN, đã đến tham dự buổi họp đầu tiên để lập Hướng-đạo Trưởng-niên tại Dallas, tất cả đều đồng ý danh xưng là "Làng Bách-Hợp Dallas" và để xúc tiến việc hình thành Làng, 3 trưởng : Nguyễn-Tăng-Bình, Nguyễn-Chí-Hiếu và Tôn-Thất Quỳnh-Tiêu được bầu vào Ban Vận-động.

Nhờ sự quyết tâm và nỗ lực làm việc của Ban vận-động, một buổi hội tiếp theo vào ngày 6/6/99, hai Trưởng Nguyễn-Tuệ và Nguyễn-Chí-Hiếu được bầu cử vào 2 chức vụ : Lý-trưởng và Mổ Làng.

Tính đến nay, đã có 18 Trưởng chính thức ghi danh, có những buổi sinh hoạt sơ khởi như sau :

1. Đêm Họp Mặt Làm Quen : Được tổ chức tại Cơ Sở thương-mại của Tr. Nguyễn-Đức-Chính vào đêm 26/9/99 với sự tham dự của 23 Trưởng. Trong cuộc họp này, Tr. Nguyễn-Tấn-Đệ thuộc HĐ Hoa-kỳ trình bày tình hình sinh hoạt HĐVN tại Hoa-kỳ. Tiếp đến là phần Tâm-tình và Lửa Trại (trong nhà) do các Trưởng Lê-Văn-Phước, Nguyễn-Tăng-Bình, Nguyễn-Chí-Hiếu, Trương-Hồng-Tâm, Hoàng-Đức-Chính và Ngô-Anh-Tuấn đảm trách rất vui nhộn và tràn đầy tình thân ái.
2. Tham dự đêm Lửa Trại và Tuyên Hứa : một chương trình sinh hoạt khác là đêm 9 và ngày 10/10/99, các Trưởng trong Làng như : Tr. Tăng-Quốc-Ái, Tôn-Thất Quỳnh-Tiêu, Trương-Hồng-Tâm, Lê-văn-Phước và Nguyễn-Tuệ đã đến tham dự buổi lửa trại của LD Lạc-Long tổ-chức tại Camp Wisdom và trình diễn màn nhạc cảnh Hội-nghị Diên-Hồng. Sau lửa trại, 2 Trưởng Trương-Hồng-Tâm và Lê-Văn-Phước ở lại trại qua đêm để sáng hôm sau dự lễ Tuyên Hứa của Tr. Phan-Thiên-Nga (LD Lạc-long).

Trong tinh-thần Hướng-đạo Trưởng-Niên Việt-nam ở hải-ngoại để : Phát-triển tinh thần phục-vụ Phong-trào Hướng-đạo cùng góp phần phục-vụ Xã-hội , Làng Bách-Hợp Dallas đang nỗ lực kết hợp các nguyên HDSVN cư ngụ trong vùng Dallas và yểm trợ các Liên-đoàn HĐVN đang sinh-hoạt với HĐ Hoa-kỳ trong địa hạt mình.

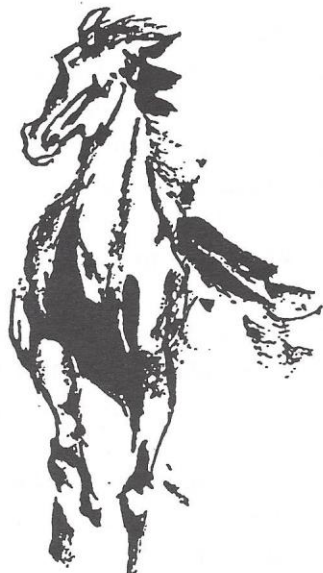
*Đêm Họp Mặt Làm Quen (26-9-99) Hàng ngồi, từ trái qua : Các Tr.: Hiếu, Đệ, Chính(Nguyễn), Đén, Hỷ, Tuấn.
Hàng đứng trước từ trái qua : các Tr. : Minh, Phước, Tâm, Nga, Thiện, Yến, Tạc (áo trắng),Tiêu, Đức (áo đen), Chính (Hoàng), Long (áo trắng), Cường (Dương Mạnh, đứng sau Long) Hùng, Cường (Nguyễn Trịnh).
Hàng đứng sau, từ trái qua : các Tr. Mai, Tuệ, Bình. (Ảnh do Trưởng Tuệ gửi tặng Liên-lạc)*

Tham dự đêm Lửa trại và lễ Tuyên Hứa của LĐ Lạc-Long : Kể từ trái qua : các Tr : Tiêu, Ái, Tuệ, Tâm và Phước.
(Ghi chú thêm của Liên-lạc : Tên các Trưởng nói trên đã ĐẸ P, Người lại còn Đẹp hơn)

Phần Văn Nghệ đêm Hop Mắt Làm Quen : Cụ Lý Tuệ ca, Anh Mỡ Làng đàn, Chú Trương-tuần thì đánh nhịp :
Cả Làng ngồi nghe ! (Liên-lạc phụ đề)

Mã Thư

Đây là nơi ẩn tích của những vị không muốn cho thiên-hạ biết “đường gươm nét kiếm” của mình, nhưng buộc lòng Mã-Tử phải chống đỡ, để thiên hạ . . . . . mua vui

✽ TR. TÔN THẤT CẢNH (Beo Vui Vẻ) San

Jose :

Vui quá ! Beo đã trở về Rừng. Nếu là một H.Đ.S. của Thiếu đoàn Đinh Bộ Lĩnh, đạo Thừa Thiên từ 1940 thì nhất định là lớn hơn Ngựa tôi ít nhất là 2 niên, vì thời đó Ngựa tôi đang ở thời kỳ “vềnh tai mà nghe”. À nhớ ra rồi, thời ấy chị Quỳnh Châu là Akéla Đinh Bộ Lĩnh và anh Tráng-Thông là Thiếu-trưởng, có phải không anh Beo năm xưa ? Hay là đã lâu quá, quên rồi ?

Mới trở lại cuộc chơi mà đã thuộc luật rừng, giỏi thật, chả bù với rất nhiều người nhảy vào cùng chơi chung mà “lãng trí” quá , không thuộc bài chi cả ! May là Liên Lạc nhờ trời vẫn còn “bập bùng, bập bùng . . . trong đêm thâu”!

Đã ghi tên Trưởng vào danh sách đọc giả dài hạn rồi.

✽ TR. HẢI-LY NHANH NHEN (Xóm Chuối) :

Biết rồi ! nhanh nhen từ lâu nhưng chưa thấy gửi bài như đã hứa, mắc mớ gì mà “kỳ quá”. Đã gửi bù Liên Lạc số 32 đến 2 vị trong làng

Tân-Hương, lần này đảo ngược lại như Mỹ : Mai -Trần (chứ không phải Trần-T-Mai)

Cô Năm còn dặn thêm : “Cần gì xin cho biết”. Liên Lạc cần tin tức Làng Tân Hương, chuyện Xóm Chuối, chuyện cũ, chuyện mới, miễn là trong tinh thần Hương Đạo, như tôn chỉ bấy lâu của Liên Lạc.

Cụ trưởng-tuần họ Trần đã xin “cáo lão” chưa hay vẫn còn đi kiểm tra xóm làng ?

Chúc toàn Xóm Chuối” bình an vô sự, nhớ gom dân lại, đừng để mất dân.

✽ TR. HÀ-MÃ HĂNG HÁI (Sydney).

Nhận được thư đăng ấy cho biết tin tức anh em Hương-đạo bên nhà (Đạo Đông Hải), nhìn chung, tin buồn nhiều hơn tin vui (như đường vào tình yêu vậy : “Có trăm lần vui, có vạn lần sầu !)

Anh Đoàn Lai cũng biên thư qua cho hay ngày vui ở nhà Trưởng Cò Yêu Đời và ngày buồn khi đưa tiễn Trưởng “Công Thận Trọng” về nơi vĩnh cửu.

Đọc thư của Trưởng, buồn nhất là mấy hàng sau : “. . . Tháng 5/99 vừa qua, em về V.N. và có ghé thăm trưởng Viêm (Công Thận Trọng), thấy sức khỏe Tr. Viêm hơi kém. Anh em ngồi trò chuyện hàn huyên được nửa giờ thì chia tay, và em có gửi chút quà để nhờ Tr. Viêm trao lại biểu cho các Trưởng, nào ngờ đâu, đó là lần gặp nhau lần cuối . . .”

Những năm 1950-52, Ngựa tui là thân chủ (chụp hình) của tiệm ảnh Lê-Viêm, mỗi lần đến là nói chuyện Hương-đạo, quên cả việc chụp hình. Tảng tình Tr. Viêm rất hòa nhã, vui vẻ, Ngựa tui rất mến, nhưng nay thì :

Người đi về cõi thiên thu ấy

Có lắm người thương cúi gục đầu . . .

Qua không gian, anh em mình cầu nguyện Công Thận Trọng sớm tìm được vùng núi rừng có cây cảnh thật đẹp để “Xòe đôi cánh đầy màu sắc” hòa mình với Trăng, Sao . . . (Thư và hình ảnh nhận ngày 6 Oct. 99) :

Em vừa nhận L.L. số 32. Sau khi xem ngay mục Mã-Thư của N.CK trả lời một số Trưởng ở Sydney có câu : “À, sức nhớ rồi, đạo

này bên nớ là mùa Đông họ đang ngủ, hèn chi Làng Xóm im phăng phắc ! Trương NCK ơi ! ở xứ Kangaroo này tuy mùa Đông các Trưởng tuổi đã lớn nên ít ngủ lắm, anh em vẫn gặp nhau thường xuyên . . .

(Kèm theo thư là một số hình ảnh sinh hoạt ở Sydney, chứng tỏ anh em không ngủ như lời đoán của NCK)

✿ NHÀ THƠ TUẤN VIỆT (Renton).

Hay quá ! nhà thơ Hường đạo vùng Đông Bắc Hoa-Kỳ đã tìm lại hứng cảm rồi, một đàn anh độc giả đã đọc Liên Lạc rất kỹ, đọc đến mấy giòng cuối của Sổ Tay Mùa Thu (số 32) để sáng tác nốt bài thơ hay tặng cho Liên Lạc để đăng vào Liên Lạc số cuối cùng của thế-kỷ 20.

Nhớ lại kỳ gặp nhau mùa hè vừa rồi, hai chữ “giao phu” cứ phăng phất hoài. Nay đọc lại bài thơ, nhớ lại trong bài phú “Tụng Tây Hồ” có câu : *“Chạnh nhớ khúc biên ngâm thường nguyệt, Lúc tiếu đàm đường thỏa ý giao phu.”*

Anh Tuấn Việt ơi ! Trong sự giao du có niềm thông cảm, lòng tin cậy gói ghém chút tình thì cuộc đời đẹp biết mấy, phải không Anh ?

Chúc Anh Chị thật nhiều Hạnh-phúc và đầy đủ sức khỏe để còn vui chơi với anh em.

✿ Tr. NGUYỄN THÀNH CUNG (Pháp)

Nhìn tấm thiệp của Trưởng gửi, thấy nét chữ không còn cứng cáp như xưa. Em vẫn trông chờ tin của Trưởng, dù chậm mấy cũng chờ, vì các Trưởng kỳ cựu trong Nam hiện còn rất hiếm. Tr. Diệp thì không muốn nhắc đến chuyện Phong trào, vì tánh thận trọng sợ nhầm lẫn, chỉ còn có Trưởng là người đủ thẩm-quyền ghi lại những sự tích của Hường-đạo miền Nam. Kính chúc Trưởng được sức khỏe tốt, tâm trí thanh thoi.

✿ Tr. MINH – THỂ (Irvine)

Đọc xong thư của Trưởng, mình có đôi chút ngậm ngùi pha lẫn sự hối hận. Ngậm ngùi là vô tình mình đã làm cho Trưởng không vui, hối hận bởi vì đang “phi” ngon tron không dừng cương lại kịp nên đã làm Trưởng phiền tâm đến “người bạn chung”. Lỗi tại tôi, tại tôi mọi đảng!!!

Anh chàng mà Trưởng nhắc đến, rất dễ thương, nói cho có chuyện nói cho vui, tánh vô tâm, nếu gặp được, chắc Trưởng sẽ vui cười và xúy xóa chuyện cũ đó, cứ tin đi.

Ngựa tôi mừng vì biết Trưởng cũng có cái Tâm Bô-Tát nên đã theo lời dạy của người xưa “Đĩ Hòa Vi Quý” như trong thư Trưởng đã cho biết.

Nếu Trưởng đã gợi ý và cho biết tuổi-tác, từ nay chúng ta là anh em mí nhau, Ngựa tôi lớn tuổi hơn, như vậy là . . . Huynh rồi đấy nhé ! Đệ (chứ không phải Muội) bằng lòng chưa ? hỏi người em . . . đã lớn, có người bạn ngày xưa là “Nai Rừng Ngơ Ngác” ’ nhắc đến Trưởng đó, lâu rồi, còn nhớ hay quên ?

“Huynh” không cảm ơn “Đệ” đã lo gom củi lửa dài dài cho cuộc chơi chung được lâu bền mà thành thật, mà thành thật khen Đệ hiểu biết “Luật Chơi”, cũng như Trưởng lão thành Trâu Hiền Đào-Trọng-Cương đã học thuộc bài của một con người Hường-đạo

✿ TR. NGUYỄN ĐỨC DZIÊN (Seattle)

Đọc xong mấy hàng em viết, vội ghi vắn tắt lại đây để xa gần được rõ thêm tâm trạng của em. “Em nhận được Liên Lạc mấy hôm nay, cơn bệnh cứ hành khổ hoài, mãi đến nay mới ghi lại mấy giòng gửi cho Anh. Thưa Anh, thật tình em quá ái ngại khi Anh đưa hình bóng của “Chôn Diên Vô Dụng” này lên báo, mà lại cho vào hình bìa nữa chứ . . .”

Trưởng Dziên ơi ! Sống là phải tin tưởng, anh Thoại mượn 2 câu thơ của X.D. để gửi tặng Dziên : “Cứ phong nhã để cho người bớt tục,

Đem mến yêu làm cho cảnh thêm xinh.”

(Chỉ ở lòng ta – Thơ – Xuân Diệu)

✿ Tr. LÝ NHẬT HUI (Cali).

Anh Thoại đã nhận được 2 bản tin của Liên-đoàn Hoa-Lư. Cảm ơn em nhiều. Đọc xong 2 bản tin, anh Thoại thấy rất vui. Niềm vui thứ nhất là mới đó mà Hoa-Lư đã tròn 2 tuổi; khi mới sinh ra, cũng gặp đôi sự khó khăn, nay đã trưởng thành. Anh Thoại đã lấy bài kỷ niệm “Đệ nhị chu niên” để đăng trong Liên Lạc số này. Niềm vui

thứ hai là Cô bé Dung ngày xưa ở Phan Rang nay đã là Liên-đoàn-trưởng. Xin có lời mừng con người tài cao không đợi tuổi tác !

Còn em hỏi địa chỉ Trưởng Oanh (mà có thời sinh hoạt ở Hawaii) thì anh Thoại đã gửi cho em rồi.

Mấy tháng vừa qua, Anh bận đi xa nhiều, khi trở về bị đau mắt phải vào bệnh viện chữa trị mất 1 tháng, nay đã bình thường.

Chúc em mọi sự tốt đẹp và gia đình an vui.

✻ Tr. ĐOÀN HỮU (Houston)

Nhận được nhiên liệu của Trưởng gửi Liên Lạc, anh em trong Ban Phụ Trách “vừa vui và vừa buồn”. Vui là vì Trưởng đã nghĩ đến sự sống còn của Liên Lạc, thuộc luật chơi nên đã bồi dưỡng cho lửa cháy đều.

Còn . . . buồn là vì Trưởng tiết kiệm chữ nghĩa quá. Nhận xét nét chữ trong thư, anh em đoán Trưởng là một tay “viết cừ” nhưng chưa chịu rút kiếm ra cho Làng Xóm biết tay. Hơn nữa, Houston đang lúc “Trăm Hoa đua nở” thì chắc không hiếm chuyện để thi thố đường gươm của Tráng sĩ họ Đoàn.

Chần chờ chi nữa, Trưởng Hữu ơi !

✻ Tr. NGUYỄN ĐỨC CHÁNH (Michigan)

Trước hết, xin gửi lời chúc vui anh chị đã cho biết cháu Sông Gianh đã làm lễ hứa hôn sau khi anh chị già từ Montreal trở về, và cũng xin gửi lời mừng riêng Cháu.

Thời gian Anh Chị đến Montréal thật ngắn ngủi, nhưng anh em mình cũng có đủ : “Thím xấm” ở Tong-Poo, café Van Houtte ở Sherbrooke, và nhất là câu chuyện ngày xưa ở Pleiku với công trình anh em làm Đạo-quán, trong đó anh là người chủ xưởng. Hỏi các hình ảnh sinh hoạt và xây cất đạo ấy, anh cho biết là anh Thanh (hiện ở Sydney) chắc còn lưu giữ.

Nhận biết cháu Sông Gianh là một thiếu nữ đã thành đạt, nhanh nhẹn, tháo vát và nhất là tánh tình đoan trang lễ phép, tôi và Từ có lời mừng thầm cho Anh Chị.

✻ Tr. LÊ ĐÌNH LAI (New York)

Những lời Trưởng ghi trong thư (đề ngày 16.9.99) thật khó cho Ngựa này phối bày trên Liên Lạc để các nơi góp ý.

Cái khó thứ nhất là Trưởng có “niềm u uất” đối với nữ giới, nói trắng ra là Trưởng cho là mình bị ăn hiếp, phụ nữ nhiều quyền quá, so với nam giới, ở hải ngoại này.

Cái khó thứ nhì là Ngựa trả lời cho thật lòng mình, thì chắc chắn “ăn đạn” ngay lập tức !

Có nhiều khi lời nói

Chỉ làm thêm hiểu lầm

Có nhiều khi không nói

Chỉ làm thêm cách ngăn

Nói hay là không nói

Bao nhiêu là khó khăn !

Tuy vậy Ngựa này cũng rảng “Mao-Tôn-Cương” kiểu đảo ngược như sau : << Nếu >> Ngựa này là . . . Nữ Giới, thì sẽ thừa thốt như thế này : Thật ra trong đời sống tình cảm, trong thâm tâm, ta đâu có thật sự muốn bình đẳng với người chồng mà ta đã trao gởi cuộc đời vì kính trọng và tin yêu ? Chúng ta chỉ muốn đối xử bình đẳng ngoài xã-hội. Trong gia-đình, chị em Việt-Nam chúng ta vẫn là “Bà Nội-Tướng” (hay là một Bê Trên như trường hợp Ngựa này), một chức vụ, tuy đôi lúc nặng nề thật, nhưng cũng là niềm hãnh diện riêng cho phụ nữ Việt-Nam chúng ta vậy. Sự “chịu thua lép vế” trong gia đình của chúng ta, biết đâu cũng là một bí quyết để giữ gìn Hạnh phúc gia đình. Đâu có ai muốn hơn thua với người mà ta yêu dấu ? Cái “thua” của chúng ta là “cái thua khôn ngoan” để được giữ mãi cái chức “nội tướng” mà chồng ta đã phong cho ta ngày chàng mới rước ta về làm vợ. Chỉ cần thương yêu nhau thêm chút nữa thì chúng ta cần gì đến sự đòi hỏi “Bình Quyền”, bởi vì ta đã là “Nội Tướng” rồi phải không các chị em?

Trưởng Lai ơi, chừng nớ Ngựa này đã đuối sức rồi, phi thêm nữa, e sẽ “phi lạc sang Tàu” mất. Lần sau có biên thư, xin đừng hỏi khó như rứa nữa nghe. Chỗ liền ông mí nhau, tui nói thiệt đó ! Kẹt lắm !

✻ Tr. HUỖNH MINH QUANG (Pháp)

Em đã nhận được thư và 2 tài liệu Trưởng gửi cho để làm tài liệu. Trong bài báo “Le Parisien” ngày 30.8.99 có bài : Les Scouts modernisent leur image” rất đáng chú ý. Trong đó 5,000 huynh trưởng Hướng-đạo Pháp đã họp ở Jambville 4 ngày để chỉnh đốn lại đường lối. Một số vấn đề được nêu ra : Kỳ thị, ngừa thai v.v. . . và thái độ đối xử với những trẻ em hút cần sa dưới các mái lều. Có nên trục xuất như đã làm mấy lâu nay, hay là để tự nhiên ? Cả 2 phương cách đều không đúng, mà nên đóng vai trò người anh lớn : chúng ta khuyên nhủ. Bởi vì gia đình thiếu tình cảm, học đường không hấp dẫn thì Phong trào Hướng-đạo là nơi duy nhất còn lại để nương tựa (Đó là lời tuyên bố của Trưởng Gauthier và Trưởng Sébastien.

Cả 2 tài liệu Trưởng gửi, em xin cất giữ để làm tài liệu và xin thành thật cảm ơn Trưởng vẫn hằng thiết tha với Hướng-đạo, dù là đang đọc báo . . . Tây.

✿ Tr. TRẦN NGÔ LAN-ANH (NJ)

Dự tính đăng trên Liên Lạc mục “Tìm Trẻ thất lạc” nhưng nay “trẻ ấy” đã về trình diện, nên khỏi gõ mõ làng xóm đi tìm. Đó là nhờ tài “nhất hô bá ứng” của cô Năm Xóm Chuối, với sự phụ lực cả làng nên mới xong chuyện.

Nói thiệt cho thiên hạ biết, Cô Năm là người thông suốt mọi chuyện, dám chê mấy trự phát thư của Mỹ “ngu dốt”.

Mà ngu dốt thật, chuyện như sau : Liên Lạc số 31 – 32 gửi đến Bà Cả ghi tên họ là Mrs. Trần Thị Mai (và địa chỉ đầy đủ, rất đúng) thế mà bị phát hoàn trở về Canada lại. Gõ cửa nhà Xóm Chuối, Mụ Phó Xóm nhắc cho Ngựa biết rằng : Phải ghi là Mrs. Mai-Trần mới được; Liên Lạc thì hành, thì một tuần sau Bà Cả phúc đáp là đã nhận đầy đủ 2 số Liên Lạc (gửi bù lần thứ 2). Khiếp Cô Năm Xóm Chuối vô cùng. Nói thiệt đó

Riêng Trưởng L.A. thì tha tội, vì có lý do chính đáng, vừa việc nhà thay đổi, vừa việc sở đa đoan. Tả oán khéo lắm !!

Mong rằng từ nay sẽ ổn định xong xuôi. Đã đem củi chất vào đống vui chung rồi, cũng như

đã ghi địa chỉ mới vào danh sách dài hạn. Coi như không có chi xảy ra.

Chúc mọi sự an vui.

✿ Tr. TRÚC – LÊ (Úc châu)

Lâu lắm rồi, vắng tin Chị. Chị đi thanh tra vùng Canberra, Melbourne hay Sydney mà vắng bóng; hay là Bến-Hải, Cà-Mâu nên quên đường về ?

Bây An-Tiêm của Chị đến đâu rồi. Với Chị, An-Tiêm là nhất thế giới. Ai ai cũng biết như vậy.

Vắng thư và tin cũng như hình sinh hoạt Chị gửi thì Liên Lạc sẽ kém sắc đó.

Trông tin Chị.

✿ Tr. TRÍCH LUNG TRỜI (Ohio)

Cảm ơn tấm hình của Trưởng gửi cho Liên Lạc, đã đưa trình Làng ở số này.

Theo ý Trưởng, Liên Lạc xin đăng mấy lời của Trưởng :

1.- Tr. Nông Kim Yến, Thiếu-trưởng Nữ Trưng-Trắc, Đạo Lâm Viên. Qua lời Tr. Phạm Thọ Lâm cho biết thì từ khi ở ngoại quốc trở về, kẹt lại Dalat sau 1975; Trưởng Yến về Láng ở Tùng-Nghĩa (Dalat) và bị bạo bệnh qua đời trong hoàn cảnh bi đát. Một tháng sau đó, một người em trai cũng ra đi theo Tr. Yến. Trưởng Nông Kim Yến rất nổi danh, xuất sắc và thông minh, là một Trưởng nữ “cừ” của Dalat. Chắc Tr. Huệ (ở Pháp) có biết đến.

2.- Ngợi ca Tr. Bửu Sao đã khéo léo xử sự, dàn xếp để đem lại sự thuận hòa ở chùa Long Vân (Orlando). Cầu mong Tr. Bửu Sao được mọi sự vui vẻ.

3.- Tr. Lê Kế Chí (Cú Từ Bi) Đạo trưởng Đạo Daklak (sau Tr. Trương-Nguồn-Hoàn) bị trúng đạn ở ngực ngày 17/3/75, được đồng đội đặt đầu trên viên đá trong khu rừng, trên đường BMT – Nhatrang.

✿ Tr. PAUL BÙI (Pháp).

Tờ mờ sáng, mới 6 giờ mà điện thoại reo vui. Trong bụng thầm nghĩ chắc là khách phương xa. Quả đúng : Chú Dũng ở Pháp quốc. Dũng hỏi ý kiến anh Thoại về tổ chức kỷ niệm 70 năm

H.Đ.V.N.. Nên lắm, nếu có đủ nhân sự và phương tiện. Còn làm cho lấy có thì – nên xét lại.

Dừng hỏi anh Thoại về ngày thành lập Đoàn Lê Lợi của Cố Trường Trần-Văn-Khắc. Sau khi tra cứu tài liệu thì được biết : “ Đoàn H.Đ.V.N. đầu tiên thành lập tại Hà-nội, mang tên vị anh hùng áo vải Lam-Sơn đó là Đoàn Lê-Lợi . . . và Lễ Thượng kỳ H.Đ. đầu tiên : Đầu tháng 10 năm 1930 tại sân trường Thể-dục Hà-Nội” (Lịch sử H.Đ.V.N. – Hồi ký của Tr. Trần-Văn-Khắc, trang 15 và 16.

Dừng ơi ! Có chuyện lạ là anh em H.Đ. “gạo cội” bên Pháp cũng vĩ đại lắm, sao mà vắng tiếng tăm. Ông Sư-huynh chắc đã tham dự khóa “thợ lặn” nên vắng tăm hơi sủi bọt chi cả, lặn kỹ thật ! Thậm chí có Trường dọn nhà đi mà cũng không cho Liên Lạc biết để báo phải bị phát hoàn (Tr. Trần-Anh-Dũng), uống công anh em lắm.

“Cầm vàng mà lội sang sông,

Vàng trôi không tiếc, tiếc công cầm vàng.”

Dừng ơi ! Em có hứa sẽ viết bài gửi về cho Liên Lạc, nên viết ngay đi, kéo Hồ Dzếnh nhắc khéo :

Em cứ hẹn, nhưng em đừng đến nhé !

Để lòng buồn, anh dạo khắp trong sân !

✿ Tr. PHAN CẢNH (N. Y.)

Ông Sư-Tư’ ơi ! Phải nói rõ như vậy để khỏi lầm với người khác. (Theo thư Trường viết, Trường chỉ nói việc phải về mình, mà đôi khi quên công khó của người Bạn Đời bên cạnh mình và đối xử không đẹp những lúc Trường có chuyện bực mình. Những lúc ấy chính Trường mới là Sư-tử (chứ không phải người ấy).

Trường Cảnh ơi ! đôi khi một lời hỏi han tế nhị : “Em có cần anh phụ gì không ?”; hoặc đôi lần tỏ bày một cử chỉ âu yếm : vén dùm mái tóc ướt mồ hôi. Chỉ có thế ! Chỉ cần thế, đơn giản nhưng thiết-thực vô cùng. Vậy mà đã có mấy đàn ông biết làm vậy . . .

✿ Tr. LÊ DANH ĐIỂM (Đan-Mach)

Xin nói thiệt với Trường, vì Trường ít theo dõi tin tức H.Đ.V.N., một phần (có lẽ) Trường không sinh hoạt thường xuyên, hãy liên lạc với Trường đơn vị để tìm đọc các bản tin định kỳ của

HĐTƯ/ HĐVN, Nội san Trường và các báo hoặc Bản tin H.Đ. địa phương. Nếu Trường chỉ “nghe nói” thì hãy khoan tin đó là sự thật. Dù có sự phe phái thì cũng thường tình thôi ! Mình tìm cách hàn gắn lại, nếu bất thành thì gặp gỡ nhau riêng rẽ, tìm hiểu thêm, biết đâu thời gian sẽ đem lại kết quả.

Trong đời sống vợ chồng, dù thương yêu cách mấy, cũng có những giây phút làm suy giảm lòng tin :

Tôi là người vô địch ở lòng tin

Sao bỗng hôm nay,

Tôi cúi mặt trước đèn

Em ơi, thế ra :

Người tin tưởng nhất như Anh

. . . Vẫn có phút giây ngờ vực.

Cám ơn Trường đã đặt niềm tin yêu nơi Ban Phụ Trách Liên Lạc.

✿ Tr. VŨ – HOÀNG (Edmonton)

Trường đọc Liên Lạc “ké” của một Trường trong vùng, mới đọc được có 2 số mà đã có nhận xét rất đúng cho anh em Ban Phụ trách. Đúng vì không có sự lựa chọn nào khác để giữ lại chút tình anh em H.Đ với nhau.

Nhận xét của Trường là : Tại sao trong 2 mục Thư Tín và Mã-Thư chỉ nói ra cái tốt đẹp hay ho mà không nêu ra những cái xấu, cái chia rẽ (thực tế) đã có, sự bất hòa giữa anh em v.v. . . Liên Lạc xin nhận sự khuyết điểm, một sự khuyết điểm “có ý” (Le mal nécessaire) và sẽ khó mà thay chiều hướng.

Trường xấp xỉ tuổi của Ngựa tui, xin có lời nói lại cho rõ, chứ không phải “lên lớp dạy đời” đâu, mong Trường hiểu cho như vậy, mà có hiểu được như vậy thì mới xin nói tiếp :

Cái Tài và cái Đức là những thứ quý và hiếm trên đời, còn cái bê bối thì nhiều quá. Làm con người, ai cũng có khuyết điểm về cá tính, vừa có xấu vừa có tốt. Cho nên trước sự nghiệp của một người, tôi đề nghị chúng ta chỉ nên xét ra những cái tinh hoa mà người đó đóng góp cho Phong trào, cho Đời, còn cái phần “Ma” của người ấy thì chẳng cần nói đến làm gì (ngoại trừ trong những nghiên cứu đặc biệt). Chỉ với cái

Hay, cái Đẹp sợ chúng ta không đủ thì giờ để tìm hiểu thưởng thức cho hết, tội gì vạch ra những cái xấu mà chúng ta biết rõ là ai cũng phải có.

Nhìn lại những phần đã viết, đôi khi, không phải đôi khi mà rất nhiều khi, thấy lối viết một “chiều” như vậy cũng muốn thay đổi, nhưng thay đổi cách nào thì chưa nghĩ ra, cho nên đành theo câu thơ của Tôn-Thọ-Tường :

“Thà mất lòng Anh được bụng Chồng”

Rất mong được độc giả, và nhất là Trưởng Hoàng rộng lượng cho.

TR. NGUYỄN-ĐỨC-NGHI (P.L.T.)

Cám ơn Trưởng đã gợi ý kiến rất hay, L.L. sẽ bắt đầu mời gọi anh chị em khắp nơi gửi về những hình ảnh, ghi lại những kỷ-niệm đã có đối với một số Trưởng đã khuất bóng.

Hiện nay, còn lưu thừa mấy cây Đại-Thụ như Tr. Trần-Văn-Thao, Tr. Tôn-Thất-Đông, Tr. Mai-Liệu và một số Trưởng cao-niên hiểu biết nhiều về Phong-trào như Tr. Nghiêm-Văn-Thạch, Tr. Trần-Văn-Lược, v.v... . Nay mai, những bộ não lớn H.Đ. ấy sẽ cỗi hạc về Trời thì lấy ai mà kể lại !

Tr. Trần-Văn-Thao yêu cầu khắp nơi “Đào Ký-Úc viết Lịch-sử HĐVN”, nay Liên-lạc xin độc-giả “Nhớ Người Xưa bằng cách Kể lại Kỷ-Niệm”.

Tr. HỒ-TRI-KẾ (Cop Gan Da- Ca-li).

Qua lời tâm-sự của Trưởng , chuyện kể cũng đáng buồn thật, nhưng cần phải rất tế nhị trong lối xử trí. Ở bên Hoa-kỳ đã có một trường hợp tương-tự xảy ra, cũng là trong gia đình HĐ. cả, lúc đầu hai bên rất tương-giao, nhưng sau đó lại đưa nội vụ ra Toà, gặp nhau thấy không vui.

Kinh-nghiệm của người xưa là người thân cận không nên dính dáng đến tiền bạc. Nếu không, sẽ mất cả Tiền lẫn Bạn , hay là may mắn lắm thì mất một. Nếu họ không trả thì mình giận họ ; nếu họ trả thì họ giận mình . Đàng nào cũng mất mát !

Đời khó lắm Trưởng ơi !

Tr. BỬU-TRÍ (S.F.) Nay Trưởng Trí , dùng có nghĩ tầm bậy mà hư bộn hư đường, “Ai Can Du” ! Đã là người Hướng-đạo chân chính (cỡ 75% phần đầu trở lên) thì không có vấn-đề “chấn đời”, vì HĐ không ai xài danh từ đó

Ngựa tui không tin cho đời là bể khổ như đạo Phật, vì tui thấy đời có khổ mà cũng có vui ; khổ và vui là hai cái dựa vào nhau mà có, cũng như âm và dương,

không có cái nọ thì không có cái kia. Và lại, cứ nhận xét chung quanh thì thấy những người cực khổ vào bậc nhất cũng có được những lúc vui, mà những người sung sướng nhất đời cũng có nhiều lúc khổ. Xin Trưởng cùng với Ngựa tui ngâm nga chậm chậm mấy câu thơ của Tế-Hanh :

“..... Nếu không có Hạnh-phúc một đời
Hãy tìm Hạnh-phúc một năm một tháng
Nếu không có Hạnh-phúc một năm một tháng
Hãy tìm hạnh-phúc một ngày một giờ
Sáng nay

Tôi thấy mình Hạnh-phúc

Sau một đêm ngon giấc

Tôi nhìn ra :

Ánh Xuân tràn về

Trên một khóm hoa tươi ...”

Thân chúc Trưởng sớm tìm được niềm vui của cuộc đời nhân dịp Mùa Xuân sắp tràn về nơi nơi...

Tr. Đoàn-Tri-Cần (Marseille).

Vì Mã-Thư hết đất dụng võ rồi, xin trả lời vắn tắt :

1.Cũng có nhiều người đồng ý với Trưởng : Tr. Võ-Thành-Minh xứng đáng là “Hiệp-sĩ” của HĐVN, giống như Thánh Georges bên HĐ Tây-phương vậy. Sau này có dịp thuận tiện, Liên-lạc sẽ trưng cầu “Hướng-đạo” ý.

2.Sở dĩ L.L. ít có nữ Trưởng HĐ viết bài, là vì họ là ... phụ-nữ. Trời sinh ra phái nữ, giống như loài Hoa. Mỗi hoa hình sắc khác nhau, dù là hoa dại ở đồng nội vẫn có cái đẹp riêng.Tuy nhiên trong số này đã có bài của Chị Bạch-Bích viết Lịch-sử Nữ HĐ, có nữ phóng-viên Lê Thùy-Lan với bài tường thuật Trại. Rồi nay mai biết đâu, các Trưởng Nữ sẽ nổi máu anh hùng “múa bút” cho mà coi. Chờ xem !

Ngày trước, bà Hồ-Xuân-Hương khi đến thăm Đền Thờ Hứa-Thế-Hanh (1) rất linh thiêng, được dân chúng tấp nập đến sùng bái, Bà lạnh lùng làm bài thơ, trong đó có 2 câu :

“... Nếu đây đối phận làm trai được,

Thì sự anh hùng há bấy nhiêu ...!

Thấy chưa ? Đùng tuông bỏ ; biết đâu một ngày đẹp trời nào đó, các Nữ-Trưởng cao húng sẽ viết bài, các cây viết Nam theo không kịp và Liên-lạc sẽ không đủ giấy mà dăng khi nớ dưng kêu Trời !

(1) Võ-tướng Tàu, bị Quang-Trung đánh bại, sau đó tự tử để không bị bắt sống . ❁

1. Tr. "Hàng Thần Lơ Láo" (Ca-li).

Nhận thư Trường, Trường đã làm "KHÓ" cho người phụ-trách, vì không ghi tên thật, trong thư cũng như ngoài phong bì không đề địa chỉ, làm rãng mà biết để gửi Liên-lạc ? Dù Trường đã chu đáo đem củi về gom cho cuộc vui chung, nhưng Trường ơi, cuộc vui này vẫn chưa trọn vẹn, vì có gì mà Trường phải e dè ?

2. Tr. Nhữ-Văn-Trí (VA).

Anh Thoại nhận một lúc, đủ thứ, do Trí gửi. Nào là băng cassette nhạc (có mục giới thiệu riêng), củi lửa cho Liên-lạc và bài Trại Mùa Thu của Làng bách-Hợp H.T.Đ. Anh Thoại đang tính thu nhỏ lại để còn chỗ giới thiệu băng cassette "Ba Mươi Năm Có Phải" trong cùng một trang, vì đất đai L.L. đất lắm, xài cho Trại Mùa Thu của Làng BH/HTĐ với tôm cua rù ếch đã hết bọn rồi.

Mùa Hè vừa rồi, nhân dịp đến ăn đồ Huế ở nhà Van-Hương (con gái Anh Lai), có nghe con trai của Trí-Mùng đến Montréal (để đi V.N.), nhưng khuya quá, nên không ghé thăm Cựu Thoại được, Lộc nói lại như vậy, nếu đúng thì được biết thêm một đứa cháu đã thành danh. Mừng hai em (Trí +Mùng).

3. Tr. Quỳnh-Loan (Toulouse).

Được thư và hình ảnh Trường gửi, đã báo cho QTiêu hay, những hình ảnh rất quý và sẽ làm giá trị thêm bài dự-tính thực hiện. Trong những hình của Trường có, tìm thử có hình nào của Tr.

Nguyễn-Hữu-Mưu đạo 1951-53 làm việc ở Nha Canh nông Huế, (có thời là TUVHĐVN) không?

Tr. Lê-Cảnh-Đạm hiện ở Ca-li với các con, là độc-giả của Liên-lạc, có lần gửi thư và góp bài với L.L. Đã ghi tên của QL vào danh sách độc-giả dài hạn rồi. Mong giữ chặt mỗi giây.

4. Tr. Lê-Thùy-Lan (VA).

Chờ mãi "Hai thế-hệ, hai cuộc đời" nhưng chưa thấy, hay là biết Ngựa này vất vả nên cho nghỉ xả hơi ? Đa tạ Hậu-Bối. Ngày 13/11 Ngựa phải đi xa 2 tuần lễ, đã lo hoàn tất Liên-lạc số Tất-Niên gửi đi Ottawa in, khi về sẽ có màn kể lể trong L.L. số kế tiếp. Thấy đảng ấy tham dự Trại Miền Đông, họp H.Đ. Trưởng-niên ngày 7-11 thuyết-trình về National Vietnamese Scouting Task Force (L.L. số này có đủ : đúng là Một Ngôi Sao Đang Lên ! và sẽ còn lên nữa .

5. Tr. Mỗ Làng B.H. Melbourne .

Cụ "Xếp Ga" phát cờ cho Liên-lạc hay là chờ bài tường-thuật và hình ảnh sinh-hoạt của "Xóm Meo Bùn" do Chàng Mỗ-Làng sẽ gửi qua, nhưng chờ mãi vẫn chưa thấy ? Nay (13-11) phải gửi đi in, cho kịp đầu tháng Décembre đến tay độc giả, Ngựa mượn tạm 2 câu thơ của N.B. :

*" Chẳng lẽ ôm lòng chờ đợi mãi,
Em đành bội ước với tình quân !"*

Hẹn nhau "Thế-kỷ".... sau vậy (chứ không phải ....kiếp sau đâu).

6. Tr. Nguyễn Tâm-Tú (N.J.).

Đã nhận đủ các thứ đảng ấy gửi : Hình ảnh, Sinh-hoạt và Quy-Ước của Làng, Gần đây nhận thêm "Tiếng Nói Cộng-Đông Á-châu", có bài của Lý-trưởng viết. Hoan hô ! Nhắc anh chị em nhớ sinh-hoạt đều cho vui Làng Xóm. Lý-trưởng gắng lên, để lãnh chức Cai Tổng và ăn khao đãi cả Làng.

7. Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (Ottawa).

Đã nhận được "bức thư tình" của Trường gửi, khá dài, xin kể lể vào L.L. số sau, vì lần này đất dành cho mục Thư Bạn đã xài hết, ưu-tiên cho các sinh hoạt của HĐ Trường-niên.

8. Tr. Beo Vui Vẽ (San Jose).

— Liên-lạc có nhiều độc-giả rất độc đáo. Cụ Phúc Già ở Ottawa, mỗi lần viết thư không bao giờ dưới

2 trang đầy chữ. Còn anh chàng Phúc Nửa Chùng Xuân ở Charlotte thì mỗi kỳ báo (3 tháng) thì cũng gửi ít nhất là 5 lá thư dài ngắn (nhưng lần này, hình như giận tui rồi, vì qua Montreal thăm mà Ngựa tui không có nhà).

Nay được biết Trường, cũng là bậc đàn anh, đã sốt sáng biên khá nhiều thư, thư dài đến 4 trang đầy đặc chữ, chăm liên tục củi lửa, gom hình ảnh làm cho tờ L.L. thêm vui mắt, bức thư đầy tình nghĩa H.Đ. nhưng xin đăng vào L.L. số sau (vì số này đã chật chỗ rồi). Cám ơn Trường về bài tập Thái-cực-Quyền và Trí-Năng-Công liên-quan đến sức khoẻ của đàn em này, xin có thư riêng, biết đâu, thuận cơ-duyên sẽ có dịp nói chuyện với Trường một ngày rất gần đây.

Nhờ Trường cho Tr. Thùy hay : kể từ số này L.L. sẽ đến tận nhà Trường (vì đã mấy lần báo bị trả lui, vì Tr. Thùy thay địa chỉ mà không báo cho biết : ráng chịu). Còn chuyện xuống kho lục lại L.L. cũ mà mới, xin hứa là sau chuyến đi xa về, sẽ tính.

Lần này chỉ xin đăng lời rao tìm "Con Cháu Họ Đinh". Mong các nơi đáp ứng.

9. Tr. Nguyễn-Thanh-Viêm(Úc-châu)

Biết là Đàn Anh rất bạn :

Quyết chí cưới vợ cho con,

Quyết chí tìm Nàng dâu ngoan ...

cho nên anh em thông cảm, không đợi chờ "Tấm thiệp chúc Giáng-sinh và Năm Mới" lớn, đẹp và đến tay Liên-lạc đầu tiên như những năm trước. Tìm mãi mới thấy được hình ảnh Anh và Chị để đăng kèm bên lời chúc mừng của Liên-Lạc.

10. Tr. Nguyễn Tuyên-Thùy (San Jose).

Sau Thăng-Tiến 6, Trường đi mô biệt vô âm tín? đã mấy lần Bưu-điện Canada đem Liên-lạc phát hoàn, Ngựa tui chỉ thị Ông Bưu-điện : Phải lên trên vùng Mọi da Đỏ ở mà tìm cho ra mà trao Liên-lạc, và tui thầm đoán : hay là Cụ này thích đọc báo "Mọi Da Đỏ" hơn là Liên-lạc, vì L.L. nói chuyện "trần-gian" chán thấy mồ ! Phải không Cụ Thùy ? Nay được Tr. Cảnh cho hay địa chỉ mới, vậy kể từ nay, Ban phụ-trách sẽ ghi địa chỉ mới của Trường vào liste đọc giả dài hạn rồi đó. Nếu nay mai, chán chuyện đồng-bằng mà nên Non ở thì cũng đừng tiết-kiệm mấy con cò nghe ! ❀

Tim Con Cháu rừng họ ĐINH...

(Tiếp theo trang 56)

Đội Hồ : tôi không nhớ tên, chỉ nhớ là em của anh Đoàn-phó Chương ở Bến đò Kê Vạn (Kim-Long)

Ấu-đoàn Đinh-bộ-Lính B : do Chị Akéla Trần-Thị Quỳnh-Châu phụ-trách (địa chỉ đã ghi, được thay thế rồi LL.)
Phụ tá là Chị Phạm-Thị-Hường (Chị Châu có cho hay là chị Hương đã qua đời ở Pháp).

Thiếu-đoàn Đinh-Bộ-Lính C : Đoàn-trưởng là A. Trần-ngọc-Sinh (Rắn hay làm) Tr. Châu cho hay là Tr. Sinh đã mất ở Hà-nội. Đoàn-phó là A. Đoàn-Hữu-Duyên.

Đầu tiên, Đoàn có một Đội, lấy tên là Đội Beo mà tôi là Đội-trưởng. Đạo đó, Tr. Khiê chuyển tôi từ đội Đại Bàng qua Đinh-bộ-Lính C giúp Tr. Sinh huấn luyện cấp tốc một số đội-sinh với sự trợ giúp của Tr. Duyên.

Đội-phó đầu tiên của tôi là A. Tiêu dụng Táo (mà chúng tôi thường gọi là Tiêu ông Táo : Táo quân).

Đội-sinh là a. Mai-Duy-Hồ, a. Phan Mạnh-Lương .... ?

Sau đó vài tháng, Tr. Sinh cho anh Táo, a. Mai-duy-Hồ và a. Phan Mạnh-Lương ra lập thêm Đội.

Đội-phó lần sau của tôi là a. Tôn-Thất-Phong, A. Phong đã qua đời hồi tháng 4/1987 tại Maryland (Hoa-kỳ).

Đoàn đang trên đà phát-triển thì xảy ra cuộc Cách-mạng tháng 8, tôi phải rời Đoàn thân yêu và "Xếp bút nghiên" lên đường tranh đấu ... như tất cả anh em HDS cùng lứa tuổi đã thấm nhuần Hội-ca HDVN :

... Tiếng kêu gọi xin ai chớ quên ...

Anh em ơi, kià nước non đang chờ ...

Anh em ơi, Đại-nghĩa luôn tồn thờ ... "

và cũng có nhiều Bạn trong " Đoàn giải-phóng-quân một lần ra đi ... là có mong chỉ ngày trở về ..."

Như trường hợp đoàn-sinh Phan-quang-Tứ của Đoàn Đinh-bộ-Lính đã "Một ra đi là không trở về. ..." vì anh Tứ đã hy sinh ở mặt trận Lào (Tchepone).

Cho đến năm 1948, tôi phải xuất ngũ vì bị sốt rét nặng, trở về Huế thì không thấy đoàn Đinh-Bộ-Lính đâu, mà thấy Tr. Nguyễn-Duy Thu-Lương đứng ra tái-lập đoàn Đinh-Bộ-Lính, cũng dùng khăn quàng vàng viền xanh như

củ và kéo TR. Nguyễn-Văn-Hai (cựu Đoàn-trưởng Lê-Lai trước 1945) và tôi vào làm Phó, giúp anh tổ chức và huấn-luyện đoàn-sinh mới, và đến tháng 9/1949, tôi lại rời Đoàn để vào Saigon tiếp tục học (vì ở Huế chương-trình Pháp không có Tú tài 2).

Tôi chỉ còn nhớ những điều đã ghi trên về tổ chức và nhân-sự Liên-đoàn Đinh-bộ-Lính, xin quý Trường bổ túc và cho biết thêm chi tiết, rất mong tin Quý TRưởng và xin thành thật cảm ơn nhiều.

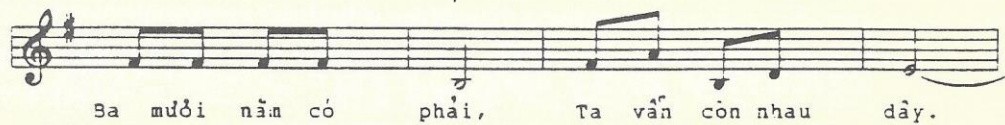
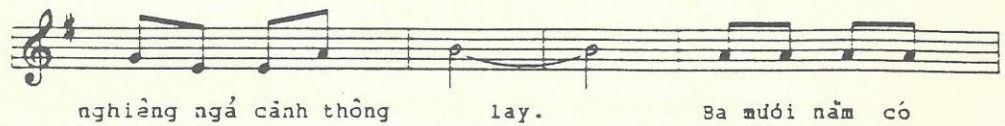
Thân-ái bắt tay trái Quý Trưởng,

Beo Vui vẽ

Rừng Đinh-Bộ-Lính Thừa-Thiên
San Jose . Tháng 11 năm 1999

Ba Mươi Năm Có Phải . . .

Nhạc : *Nhữ-Văn-Trí* Thơ : *Minh-Hân*

Còn đâu hoa bướm cũ. Còn đâu hồ im
vắng. Mặt nước gợn bóng mây,
quần quýt bước chân này. Rượu chẳng
uống mà say. Mưa lạnh ướt vai
gầy. Ba mươi năm có phải,
Ta vẫn còn nhau đây.

Hoa-Thịnh-Đón, Mùa Hè năm 1999
Nhữ-Văn-Trí

NHỮNG BÀI HÁT MỚI H.Đ.V.N.

Liên-Lạc vừa nhận được băng cassette nhạc, do Trưởng Nhữ-Văn-Trí gửi tặng, gồm những bản đơn ca, đồng ca, rất thích hợp với các em Sói con và Thiếu-sinh trong những buổi sinh hoạt đơn-vị.

Những bài nhạc này là Thơ của Minh-Hiên cùng Nhữ-Văn-Trí sáng tác và phổ nhạc, với sự cộng-tác của Nhữ-Thùy-Dương, Hoàng-Đức-Thành. Thực-hiện bởi những giọng hát của Nhữ-Đoàn Diễm-Thu, Nguyễn-Văn-Quang, với sự phụ hoạ dương-cầm của Kim-Liêu.

Liên-Lạc đã mở máy nghe trong buổi họp vừa rồi đồng nhận xét là giọng ca, lời giới-thiệu rất là trẻ trung ấn nhip với Ban Nhạc và những lời ca rất là Hướng-Đạo Việt-Nam.

Chúng tôi xin chân thành cảm ơn Tr. Nhữ-Văn-Trí và xin ân cần giới thiệu với độc-giả thân mến của Liên-Lạc .